

**ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 24
ОТ ЗАСЕДАНИЕТО НА ПЛЕНУМА НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН
СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 9 ЮНИ 2016 г.**

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩИ: Димитър Узунов – представляващ
ВСС и Светла Петкова – член на ВСС

ОТСЪСТВАТ: Даниела Костова, Лозан Панов, Сотир
Цацаров

**/На заседанието присъства Теодора Точкова – главен
инспектор на Инспектората към ВСС/**

**/На заседанието присъства Димитър Тончев - главен секретар на
ВСС/**

**/Разпечатка от компютризираната система за гласуване на
решенията по протокола. Гласуването е в съответствие с
предложението на вносителя./**

/Откриване на заседанието – 9.40 ч./

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Уважаеми колеги, добро утро.
Откривам днешното заседание при обявения дневен ред.

Становища по дневния ред? Заповядайте, г-жо Колева.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Колеги, предложени са материали за включване в дневния ред от Комисията по правни въпроси, това е проект за решение относно доклада за прилагането на закона и за дейността на административните съдилища. Преценихме, че това е спешен въпрос и с оглед на това, че е изтекъл срока за представяне на материалите в Народното събрание и затова предлагам да бъде включен в днешния дневен ред.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Това е точка...?

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Точка 29.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Добре. Колеги, други становища? Не виждам. Режим на гласуване. Обявяваме резултата: с 18 „за” допълнителните точки са включени към дневния ред.

/След проведеното явно гласуване/

По внесените допълнения и на основание последвалите разисквания по дневния ред

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

I. ВКЛЮЧВА в дневния ред следните допълнителни точки:

27. Проект на решение относно прилагане на разпоредбата на § 82, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗСВ /ДВ, бр. 28 от 08.04.2016 г./ и писмо на Министерство на правосъдието, с изх. № 92-32-38/27.05.2016 г.

Внасят: Комисия „Бюджет и финанси” и комисия „Управление на собствеността”

28. Проект на решение по Проект на Постановление на Министерския съвет за одобряване на допълнителни разходи/трансфери по бюджета на съдебната власт за 2016 г.

Внася: Комисия „Бюджет и финанси”

29. Проект на решение относно доклад за прилагането на закона и за дейността на административните съдилища през 2015 г., ведно със становище на Комисията по правни въпроси към Висшия съдебен съвет.

Внася: Комисия по правни въпроси

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Пристъпваме към разглеждане на точките. Колеги, предлагам ви от т. 1 до т. 19, включително, в това число и допълнителната 27 и 28, да ги гласуваме общо. И без точка 17 – ще предложи алтернативно решение за тази точка.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Не може ли да гласуваме от т. 1 до т. 16?

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Добре, колеги, за по-голямо улеснение, подлагам на гласуване от т. 1 до т. 16, включително. Обявяваме резултата.

/След проведеното явно гласуване, анблок, от т. 1 до т. 16, включително/

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯСЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

1. ОТНОСНО: Промяна по бюджета на съдебната власт за 2016 г., на основание РМС № 333/04.05.2016 г. за одобряване на допълнителни разходи за 2016 г. за изпълнението на дейности за изграждане на Комплексна автоматизирана система за управление

при извънредно положение, военно положение или положение на война (КАС)

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

1.1. ИЗВЪРШВА промяна по бюджета на съдебната власт за 2016 г., на основание РМС № 333/04.05.2016 г. за одобряване на допълнителни разходи за 2016 г. за изпълнението на дейности за изграждане на КАС, чл. 109, ал. 2 и ал. 3 от Закона за публичните финанси, чл. 81, ал. 5 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2016 г. и чл. 5 от Постановление № 36 на Министерски съвет от 2001 г. за изграждане на КАС, както следва:

I. УВЕЛИЧАВА РАЗХОДИТЕ ОБЩО С: 60 000 лв.

в т.ч. по показател и подпоказател, както следва:

Капиталови разходи 60 000 лв.

в т.ч. по органи на съдебната власт:

Прокуратура на Република България 60 000 лв.

II. УВЕЛИЧАВА БЮДЖЕТНИТЕ ВЗАИМООТНОШЕНИЯ С

60 000 лв.

в т.ч. по показател и подпоказател, както следва:

Трансфери между бюджета на бюджетна организация и ЦБ (нето) 60 000 лв.

III. УВЕЛИЧАВА МАКСИМАЛНИЯТ РАЗМЕР НА АНГАЖИМЕНТИТЕ ЗА РАЗХОДИ, КОИТО МОГАТ ДА БЪДАТ ПОЕТИ ПРЕЗ 2016 г. С 60 000 лв.

IV. УВЕЛИЧАВА МАКСИМАЛНИЯТ РАЗМЕР НА НОВИТЕ ЗАДЪЛЖЕНИЯ ЗА РАЗХОДИ, КОИТО МОГАТ ДА БЪДАТ НАТРУПАНИ ПРЕЗ 2016 г. С 60 000 лв.

1.2. УВЕЛИЧАВА бюджета на Прокуратура на Република България с 60 000 лв. по § 52-00 „Придобиване на ДМА”, на

основание РМС № 333/04.05.2016 г. за одобряване на допълнителни разходи за 2016 г. за изпълнението на дейности за изграждане на КАС.

1.3. На основание чл. 109, ал. 5 от Закона за публичните финанси да се уведоми министъра на финансите за извършената промяна по бюджета на съдебната власт за 2016 г.

2. ОТНОСНО: Писма от органи на съдебната власт, с искания за корекция на бюджетите за 2016 г., с цел осигуряване на средства за изплащане на обезщетения по КТ и ЗСВ

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

ДАВА СЪГЛАСИЕ за увеличение по бюджетите на органите на съдебната власт за 2016 г. по § 02-00 „Други възнаграждения и плащания на персонала” със 199 484 лв. съгласно **Приложение № 1**, с цел осигуряване на средства за изплащане на обезщетения по КТ и ЗСВ.

Средствата са за сметка на преходния остатък по бюджета на съдебната власт за 2016 г.

3. ОТНОСНО: Искане от административния ръководител на Апелативен съд гр. Варна за осигуряване на средства за възстановяване на извършени разходи на командировани магистрати за участие в състава на конкурсни комисии за първоначално назначаване на съдии в апелативните съдилища и

участие на магистрат в годишната среща с членовете на НСММСНД, организирана от КМД и ВСС

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

ДАВА СЪГЛАСИЕ за корекция на бюджета между ВСС и Апелативен съд гр. Варна за 2016 г., с цел осигуряване на средства за възстановяване на извършени разходи на командировани магистрати за участие в състава на конкурсни комисии за първоначално назначаване на съдии в апелативните съдилища и участие на магистрат в годишната среща с членовете на НСММСНД, организирана от КМД и ВСС, както следва:

1. НАМАЛЯВА § 10-00 „Издръжка” на Висш съдебен съвет с 2 366 лв.

2. УВЕЛИЧАВА § 10-00 „Издръжка” на Апелативен съд гр. Варна с 2 366 лв.

4. ОТНОСНО: Искане от административния ръководител на Окръжен съд гр. Враца за осигуряване на средства за възстановяване на разходи за участие на магистрати в състава на изпитни комисии и участие в среща на членовете на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

ДАВА СЪГЛАСИЕ за корекция на бюджета между ВСС и Окръжен съд гр. Враца за 2016 г., с цел осигуряване на средства за възстановяване на разходи за участие на магистрати в състава на изпитни комисии и участие в среща на членовете на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, както следва:

1. НАМАЛЯВА § 10-00 „Издръжка” на Висш съдебен съвет с 1 384 лв.

2. УВЕЛИЧАВА § 10-00 „Издръжка” на Окръжен съд гр. Враца с 1 384 лв.

5. ОТНОСНО: Искане от административния ръководител на Окръжен съд гр. Кърджали за осигуряване на средства за доставка и монтаж на климатици

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

ДАВА СЪГЛАСИЕ за увеличаване на бюджета на Окръжен съд гр. Кърджали за 2016 г. по § 10-00 „Издръжка” с 6 600 лв. за доставка и монтаж на 6 бр. климатици.

Средствата са за сметка на неразпределения резерв по § 52-00 „Придобиване на ДМА” по бюджета на съдебната власт за 2016 г.

6. ОТНОСНО: Искане от административния ръководител на Окръжен съд гр. Ловеч за осигуряване на средства за доставка и монтаж на климатик за съдебна зала

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

ДАВА СЪГЛАСИЕ за увеличаване на бюджета на Окръжен съд гр. Ловеч за 2016 г. по § 52-00 „Придобиване на ДМА” с 1 840 лв. за доставка и монтаж на климатик за заседателна зала.

Средствата са за сметка на неразпределения резерв по § 52-00 „Придобиване на ДМА” по бюджета на съдебната власт за 2016 г.

7. ОТНОСНО: Искане от административния ръководител на Окръжен съд гр. Смолян за осигуряване на средства за възстановяване на разходи за участие на магистрат в редовна среща на лицата за контакт на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

ДАВА СЪГЛАСИЕ за корекция на бюджета между ВСС и Окръжен съд гр. Смолян за 2016 г., с цел осигуряване на средства за възстановяване на разходи за участие на магистрат в редовна среща на лицата за контакт на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, за периода 25-27 април 2016 г. в гр. Амстердам, Кралство Холандия.

1. НАМАЛЯВА § 10-00 „Издръжка” на Висш съдебен съвет с 212 лв.

2. УВЕЛИЧАВА § 10-00 „Издръжка” на Окръжен съд гр. Смолян с 212 лв.

8. ОТНОСНО: Искане от административния ръководител на Административен съд София-град за осигуряване на средства за закупуване на комуникационните свързващи устройства, преконфигуриране на цялата локална мрежа, допълнително окабеляване и нови работни точки

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

8.1. ДАВА СЪГЛАСИЕ за увеличение по бюджета за 2016 г. на Административен съд София-град по § 10-00 „Издръжка” със 7 994 лв., в т.ч. 6 914 лв. за допълнително окабеляване и нови работни точки и 1 080 лв. за преконфигуриране на цялата мрежа.

Средствата в размер на 7 994 лв. са за сметка на неразпределения резерв по бюджета на съдебната власт за 2016 г. по § 52-00 „Придобиване на ДМА”.

8.2. ДАВА СЪГЛАСИЕ за увеличение по бюджета за 2016 г. на Административен съд София-град по § 52-00 „Придобиване на ДМА” със 7 294 лв., в т.ч. 5 542 лв. за закупуване на комуникационни свързващи устройства и 1 752 лв. за закупуване на рутер 1036-12G-4S.

Средствата в размер на 7 294 лв. са за сметка на неразпределения резерв по бюджета на съдебната власт за 2016 г. по § 52-00 „Придобиване на ДМА”.

9. ОТНОСНО: Искане от административния ръководител на Районен съд гр. Крумовград за осигуряване на средства за закупуване на сървър

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

ДАВА СЪГЛАСИЕ за увеличение по бюджета за 2016 г. на Районен съд гр. Крумовград по § 52-00 „Придобиване на ДМА” с 4 068 лв. за закупуване на 1 брой сървър нисък клас.

Средствата в размер на 4 068 лв. са за сметка на неразпределения резерв по бюджета на съдебната власт за 2016 г. по § 52-00 „Придобиване на ДМА”.

10. ОТНОСНО: Искане от административния ръководител на Районен съд гр. Лом за осигуряване на средства за закупуване на компютърна техника

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

ДАВА СЪГЛАСИЕ за увеличение по бюджета за 2016 г. на Районен съд гр. Лом по § 10-00 „Издръжка” с 1 450 лв., в т.ч. за закупуване на 3 броя персонални UPS на обща стойност до 450 лв. и 1 брой UPS за сървър на стойност до 1 000 лв.

Средствата в размер на 1 450 лв. са за сметка на неразпределения резерв по бюджета на съдебната власт за 2016 г по § 52-00 „Придобиване на ДМА”.

11. ОТНОСНО: Искане от административния ръководител на Районен съд гр. Пловдив за осигуряване на средства за изплащане на дължимо обезщетение по ЗСВ

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

ДАВА СЪГЛАСИЕ за увеличение по бюджета на Районен съд гр. Пловдив за 2016 г. по § 02-00 „Други възнаграждения и плащания на персонала” с 38 002 лв., с цел осигуряване на средства за изплащане на дължимо обезщетение по ЗСВ.

Средствата са за сметка на преходния остатък по бюджета на съдебната власт за 2016 г.

12. ОТНОСНО: Искане от административния ръководител на Районен съд гр. Силистра за осигуряване на допълнително средства по бюджета за 2016 г.

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

12.1. ДАВА СЪГЛАСИЕ за увеличение на бюджета за 2016 г. на Районен съд гр. Силистра по § 02-00 „Други възнаграждения и плащания на персонала” в размер на 12 768 лв. с цел осигуряване на средства, във връзка с дължимо обезщетение по чл. 225, ал. 1 и чл. 344, ал. 1 от КТ.

Средствата са за сметка на неразпределения резерв по бюджета на съдебната власт за 2016 г. по § 10-00 „Издръжка”.

12.2. ДАВА СЪГЛАСИЕ за увеличение на бюджета за 2016 г. на Районен съд гр. Силистра по § 10-00 „Издръжка” в размер на 2 601 лв. с цел осигуряване на средства за изплащане на законната лихва, във връзка с дължимо обезщетение по чл. 225, ал. 1 и чл. 344, ал. 1 от КТ.

Средствата са за сметка на неразпределения резерв по бюджета на съдебната власт за 2016 г. по § 10-00 „Издръжка”.

13. ОТНОСНО: Искане от административния ръководител на Районен съд гр. Трявна за осигуряване на средства за закупуване на звукозаписна и озвучителна техника

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

ДАВА СЪГЛАСИЕ за увеличение по бюджета за 2016 г. на Районен съд гр. Трявна по § 10-00 „Издръжка” с 1 685 лв. за закупуване и монтиране на озвучителна и звукозаписна техника за две съдебни зали.

Средствата са за сметка на неразпределения резерв по бюджета на съдебната власт за 2016 г. по § 52-00 „Придобиване на ДМА”.

„Не дава съгласие”

14. ОТНОСНО: Искане от административния ръководител на Окръжен съд гр. Ямбол за осигуряване на средства за ремонт на комин за котелно помещение

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

НЕ ДАВА съгласие за увеличаване на бюджета на Окръжен съд гр. Ямбол за 2016 г. по § 10-00 „Издръжка”, поради несъстоятелност на искането.

Мотиви: Доклад от експертна комисия на Общинска администрация-Ямбол опровергава необходимостта от укрепване на съоръжението, а избраната мазилка е скъпа, не кореспондира с фасадата на сградата и полагането и не е неотложно.

Вътрешно компенсирани промени по бюджета на органи на съдебната власт за 2016 г.

15. ОТНОСНО: Искания за вътрешно компенсирани промени по бюджета на органите на съдебната власт за 2016 г.

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И :**

В изпълнение на изискванията на чл. 44 от ПМС № 380 от 29.12.2015 г. за изпълнението на държавния бюджет на Република България за 2016 г. и Указанията относно изпълнението на бюджета на съдебната власт за 2016 г.

1. НАМАЛЯВА бюджета на органите на съдебната власт за 2016 г. по § 01-00 „Заплати” с 38 700 лв., съгласно **Приложение № 1.**

2. НАМАЛЯВА бюджета на органите на съдебната власт за 2016 г. по § 10-00 „Издръжка” с 18 412 лв., съгласно **Приложение № 1.**

3. УВЕЛИЧАВА бюджета на органите на съдебната власт за 2016 г. по § 02-00 „Други възнаграждения и плащания на персонала” с 56 700 лв., съгласно **Приложение № 1.**

4. УВЕЛИЧАВА бюджета на органите на съдебната власт за 2016 г. по § 19-00 „Платени данъци, такси и административни санкции” със 136 лв., съгласно **Приложение № 1.**

5. УВЕЛИЧАВА бюджета на органите на съдебната власт за 2016 г. по § 42-00 „Текущи трансфери, обезщетения и помощи за домакинствата” с 276 лв., съгласно **Приложение № 1.**

16. ОТНОСНО: Искане от председателя на Районен съд гр. Стара Загора за извършване на вътрешно-компенсирана промяна по бюджета на съда, с цел осигуряване на средства за закупуване на климатик

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И :**

ДАВА СЪГЛАСИЕ за извършване на вътрешно-компенсирана промяна по бюджета за 2016 г. на Районен съд гр. Стара Загора с цел осигуряване на средства за закупуване на климатик за съдебна зала, както следва:

1. НАМАЛЯВА § 10-00 „Издръжка” на Районен съд гр. Стара Загора с 1 740 лв.

2. УВЕЛИЧАВА § 52-00 „Придобиване на ДМА” на Районен съд гр. Стара Загора с 1 740 лв.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, виждате какво е предложението на КБФ. Междувременно, докато точката беше внесена за разглеждане в пленарния състав, имаме промяна в обстоятелствата. За съжаление, колегата, който се нуждае от подпомагане е починал, затова предлагам друго решение. Вместо „дава съгласие за отпускане на еднократна помощ” – дава съгласие да се отпусне еднократна парична помощ в размер на посочената сума на наследниците на починалия колега.

/След проведеното явно гласуване/

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, подлагам на гласуване т. 20. Решението касае безвъзмездно предоставяне на активи.

/След проведеното явно гласуване/

20. ОТНОСНО: Предложение от председателя на Върховен касационен съд за безвъзмездно предоставяне на активи от ВКС на Прокуратурата на Република България и на Софийска градска прокуратура

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

ДАВА СЪГЛАСИЕ, на основание чл. 390, ал. 2 от Закона за съдебната власт, Върховен касационен съд да предостави безвъзмездно активи на Прокуратурата на Република България и Софийска градска прокуратура съгласно приложените списъци, неразделна част от решението.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Подлагам на гласуване, колеги, точка...

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Аз може ли да попитам?

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Заповядайте!

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Аз имам предложение да изчакаме да дойде главния инспектор, преди да гласуваме тази точка. А! /В този момент в залата влиза главният инспектор/

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Точкова, подлагам на гласуване т. 21.

Заповядайте, г-жо Карагъзова.

ГАЛИНА КАРАГЪЗОВА: Радвам се, че г-жа Точкова дойде, тя, най-вероятно е в течение на въпроса. Колеги, ако обърнете внимание на точката, става дума за доклад за резултатите за осъществен контрол за изпълнение на препоръки по по-ранен доклад за извършен одит на изпълнение във връзка конкретно за институционално изграждане и ефективност на инстанционната функция на Инспектората. Става дума за един доста по-стар период от действието на Инспектората, от 2008 г. до 2012 г., но ако ви прави впечатление, в самия доклад има констатации, че една голяма част от препоръките, дадени в предходния доклад, не са изпълнени; друга част са в период на изпълнение, а някои от тях са частично изпълнени. Съгласна съм, че периода е по-стар, но все пак, ако г-жа Точкова разполага със сведения, защото само по себе

си предложението на решението да го приемем за сведение, няма да доведе до нищо. Просто нека ВСС да бъде уведомен на какъв етап е изпълнението на всички дадени препоръки.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Точкова, имате ли готовност? Заповядайте.

ТЕОДОРА ТОЧКОВА: По тази точка от дневния ред, макар и в Закона за Сметната палата, да има основание за изпращане на доклада от контролната проверка на Инспектората, осъществен от Сметната палата на Висшия съдебен съвет, смятам, че този доклад единствено може да се приеме за сведение от страна на ВСС. Неколкократно съм поддържала, а пък и предишния главен инспектор пред вас, че Инспектората е независим орган, който не е подчинен кадрово и финансово на ВСС, поради което смятам, че обсъждането на въпроси от друг орган, които касаят институционалното изграждане на независим и самостоятелен орган, какъвто е Инспектората към Висшия съдебен съвет, е неуместно и според мен не бива да се случва. Извън казаното, пред вас е доклада, от 29 препоръки и подпрепоръки, неизпълнени са само 6. Като така, както са направени, според мен е спорно доколко могат да се приемат за неизпълнени. Една част от тях касаят предприемане на законодателна инициатива от Инспектората, каквато той по Конституция не притежава. Други предписват предприемане на мерки, които предписват нарушаване на независимостта на инспекторите при осъществяване на техните функции, което е недопустимо, а трети – просто няма как да бъдат изпълнени, защото Инспектората няма механизъм за въздействие върху органи на съдебната власт, които не се го уведомили за предприетите действия по повод изпълнение на препоръките. Всичко това ме кара да смятам, че резултатите от проверката на

Сметната палата са повече от добри, тъй като посочените неизпълнени препоръки се основават на това, че от страна на Сметната палата има неразбиране по отношение на спецификата на Инспектората като орган не на съдебната власт, а на съдебната система. Въпреки това смятам, че всички разумни предложения ще бъдат съобразени от Инспектората в следващата му работа. Това бих казала на този етап. Ако имате някакви желаниа за конкретика, бих се впуснала и в конкретика.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Заповядайте, г-жо Стоева.

НЕЗАБРАВКА СТОЕВА: Благодаря, г-н представляващ.

Уважаеми колеги, аз се съгласявам с това, което сподели пред нас главен инспектор г-жа Точкова. Една от препоръките на Сметна палата е във връзка с констатации, че видите ли, всички направени сигнали за тълкувателни решения, не са уважени. Сама по себе си, няма нужда и с оглед на това да си печелим взаимното време, за всеки от нас е ясно, че подобна констатация е неприемлива. Първо – неприемлива, и второ - от тук нататък няма как да има изпълнение. Предвид обстоятелството, че тълкувателната дейност е „висш пилотаж”, разбира се, че определени сигнали след общи събрания на върховните съдилища, е възможно да не бъдат уважени. И в този смисъл сега, в частта, в която г-жа Точкова казва, че, да, Инспектората е самостоятелен орган, но в определени части чисто законодателно – доклада ни е общ пред Народното събрание, има части заради които чак такава строгост за разграничаване на органите на Съвета и на Инспектората в настоящия момент няма как да направим.

Благодаря.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Други колеги? Няма. Режим на гласуване. Обявяваме резултата: с 18 „за” се приема.

/След проведеното явно гласуване/

21. ОТНОСНО: Доклад за резултатите от осъществения контрол за изпълнение на препоръките по Одитен доклад № 0300001313 за извършен одит на изпълнението на „Институционално изграждане и ефективност на инспекционната функция на Инспектората към Висшия съдебен съвет”, за периода от 01.01.2008 г. до 31.12.2012 г.

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

Приема за сведение Доклада за резултатите от осъществения контрол за изпълнение на препоръките по Одитен доклад № 0300001313 за извършен одит на изпълнението на „Институционално изграждане и ефективност на инспекционната функция на Инспектората към Висшия съдебен съвет”, за периода от 01.01.2008 г. до 31.12.2012 г.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, подлагам на гласуване т. 22. Виждате проекта на решение, не виждам желаещи за изказване. Режим на гласуване.

/След проведеното явно гласуване/

22. ОТНОСНО: Необходимост от сключване на анекс към договор за обслужване по трудова медицина

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

УПЪЛНОМОЩАВА представляващия Висшия съдебен съвет да подпише анекс № 2 за продължаване на срока на договора с рег. № 45-06-033/09.06.2014 г., сключен между ВСС и „Актива – 1” ООД за обслужване по трудова медицина с 1 (една) година, без промяна на останалите клаузи по същия.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, подлагам на гласуване т. 23. Касае се за упълномощаване на представляващия за подписване на договор свързан с подписване на партньорско споразумение с Община Тутракан, касаещ сградата на РС – Тутракан. Режим на гласуване. Колеги, с 19 гласа „за” имаме решение по тази точка.

/След проведеното явно гласуване/

23. ОТНОСНО: Писмо от Община Тутракан с вх. № 96-00-256/27.05.2016 г. с предложение за подписване на партньорско споразумение с ВСС за уреждане на правата и задълженията на страните във връзка с подготовката и изпълнението на проект „Обновяване за енергийна ефективност в сграда на Районен съд гр. Тутракан с идентификатор: 73496.500.2.1 и 73496.500.2.2 с адрес: гр. Тутракан, ул. „Трансмариска” № 8 по схема BG16RFOP001-2.001 „Енергийна ефективност в периферните райони”, Приоритетна ос 2 „Подкрепа за енергийна ефективност в опорни центрове в периферните райони” на Оперативна програма „Райони в растеж” 2014-2020 г.

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

УПЪЛНОМОЩАВА представляващия Висшия съдебен съвет Димитър Узунов да подпише партньорско споразумение с Община Тутракан за уреждане на правата и задълженията на страните във връзка с подготовката и изпълнението на проект „Обновяване за енергийна ефективност в сграда на Районен съд гр. Тутракан с идентификатор: 73496.500.2.1 и 73496.500.2.2 с адрес: гр. Тутракан, ул. „Трансмариска” № 8 по схема BG16RFOP001-2.001 „Енергийна ефективност в периферните райони”, Приоритетна ос 2 „Подкрепа за енергийна ефективност в опорни центрове в

периферните райони” на Оперативна програма „Райони в растеж” 2014-2020 г.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Подлагам на гласуване т. 27. Тя е съвместно решение на КБФ и на Комисията за управление на собствеността. Виждате проекта на решение – касае упълномощаване на административните ръководители на органите на съдебната власт, на които е възложено стопанисването на недвижимите имоти, с посочените права. Становища не виждам, подлагам на гласуване тази точка. С 19 гласа „за” имаме решение по точката.

/След проведеното явно гласуване/

27. ОТНОСНО: Прилагане на разпоредбата на § 82, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗСВ /ДВ, бр. 28 от 08.04.2016 г./ и писмо на Министерство на правосъдието с изх. № 92-32-38/27.05.2016 г.

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

27.1. УПЪЛНОМОЩАВА административните ръководители на органите на съдебната власт, на които е възложено стопанисването на недвижимите имоти от Министерство на правосъдието, предоставени за управление на Пленумът на Висшия съдебен съвет /чл. 387 от ЗСВ/ за нуждите на органите на съдебната власт:

- да организират и провеждат процедури за отдаване под наем на недвижими имоти или части от недвижими имоти – държавна собственост, при условията и реда на Закона за

държавната собственост и Правилника за прилагане на Закона за държавната собственост;

- да сключват, изменят, прекратяват или развалят договори за наем със спечелилите търговете участници, като страна по договорите следва да бъде съответния орган на съдебната власт в качеството му на самостоятелно юридическо лице;

- в петдневен срок от подписването на договора да предоставят във Висш съдебен съвет копие от цялата документация по тръжната процедура и екземпляр от сключения договор за наем, от измененията към него, от документите удостоверяващи прекратяване или разваляне на договора и приемо-предавателен протокол;

- да издават фактури за наем на съответните наематели срещу копие на платежен документ за преведен наем и лихвите върху тях да се заплащат по транзитната сметка на съответния орган на съдебната власт;

- да представляват ВСС пред общинските администрации, общинските служби по земеделие, службите по геодезия, картография и кадастър във връзка с издаването на документи, необходими за съставянето или актуализирането на актове за държавна собственост;

- да представляват ВСС пред областните администрации във връзка със съставянето на актове за държавна собственост на имотите, за които липсват такива или следва да бъдат актуализирани;

- да представляват ВСС пред общинските администрации във връзка с изготвянето и подаването на данъчни декларации по чл. 14 от Закона за местните данъци и такси;

- да представляват ВСС пред общинските администрации във връзка с изготвянето и подаването на декларации за определяне на таксата за битови отпадъци.

27.2. НЕ ВЪЗРАЗЯВА считано от 01.06.2016 г. разходите за наеми произтичащи от сключени от Министерство на правосъдието договори за наем с Университета по архитектура, строителство и геодезия, „Тренслат“ АД, РПК „Развитие“, „Уникредит Булбанк“ АД, „Интелихаус“ ЕООД, ЕТ „Васил Григоров“, „Напоителни системи“ ЕАД и „Геос“ ЕООД да бъдат извършвани със средства от бюджета на Висш съдебен съвет.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Подлагам на гласуване т. 28, колеги. Проекта на решение, касае съгласуване проект на Постановление на МС за одобряване на допълнителни разходи от МП по бюджета на съдебната власт, това са средствата необходими за оборудване сградата на „Скобелев“.

/След проведеното явно гласуване/

28. ОТНОСНО: Проект на Постановление на Министерския съвет за одобряване на допълнителни разходи/трансфери по бюджета на съдебната власт за 2016 г.

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

СЪГЛАСУВА Проект на Постановление на Министерския съвет за одобряване на допълнителни разходи/трансфери от бюджета на Министерство на правосъдието по бюджета на съдебната власт за 2016 г., с приложена финансова обосновка.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, подлагам на гласуване, ако нямате нищо против, т. 29.

Г-жо Колева.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Аз нямам какво да кажа повече.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Режим на гласуване. Обявяваме резултата: с 20 гласа „за” решението е прието.

/След проведеното явно гласуване/

29. ОТНОСНО: Проект на решение относно доклад за прилагането на закона и за дейността на административните съдилища през 2015 г., ведно със становище на Комисията по правни въпроси към Висшия съдебен съвет

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

29.1. ПРИЕМА доклада за прилагането на закона и за дейността на административните съдилища през 2015 г., ведно със становището на Комисията по правни въпроси към Висшия съдебен съвет.

29.2. На основание чл. 30, ал. 2, т. 11 от ЗСВ, ВНАСЯ в Народното събрание доклада за прилагането на закона и за дейността на административните съдилища през 2015 г.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Колева, заповядайте.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Колеги, това е проекта за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт, стигнал края на миналото ни заседание предната седмица. Днес по обща уговорка решихме да подработим становището ни, това вече е

съгласувателна процедура, която се изисква по закон преди приемането на законопроекта в Министерски съвет и предлагането му за гласуване в Народното събрание. Затова ние сме подготвили проект за решение, като становището и забележките самостоятелно сме оставили за попълване след като бъдат изразени мнения в пленарното заседание.

Аз бих искала да започна със забележка по отношение на текста на чл. 28 и по-специално в неговото предложение за създаване на втора алинея. Без никакво съмнение сме коментирали, че членовете на ВСС, които установяват длъжността си на магистрати, трябва да .../шум в залата/ и затова..., за съжаление, досега нямаше. Така както се предлага текста в законопроекта остава без съмнение, че възстановяването им на заеманата от тях длъжност зависи от приемането на оценката. Знаете, че това би могло да създаде проблем, както в тълкуването, така и в отношенията – административен акт, съдържащ оценката и възможност за обжалване след това. Така че този едномесечен срок, в който членовете на ВСС трябва да използват за възстановяване на своята длъжност на магистрати, може да се окаже препятствие пред реалното им възстановяване. Затова аз предлагам една редакция на ал. 2, която да не оставя такова съмнение и тя е следната: „В едномесечен срок след възстановяването на длъжността, избраните членове с изтекъл или прекратен мандат получават оценка за дейността си по методика, приета от Пленума на ВСС.”/шум в залата/ Не би било редно оценката да предшества възстановяването, защото пак повтарям, това е за членовете, които ще бъдат възстановени на заеманата от тях длъжност преди това, това може да се окаже предпоставка за тяхното възстановяване.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жа Ковачева.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Уважаеми колеги, в продължение на казаното от колегата Юлиана Колева, текста на чл. 28, ал. 2, както е предложен, поражда още няколко въпроса. На първо място, оценяването на индивидуален мандат на колегиален орган, е непозната практика в досегашното ни законодателство. На следващо място, самооценяването от следващия персонален състав на Висшия съдебен съвет крие следните рискове, защото: как ще се определи приносът на членовете, като независимо от позицията, която те са заемали, заявленията за работа в колегиалния орган, крайното решение е било взимано по вишегласие? Означава ли, че ще оценяваме позициите, които сме заемали по различни въпроси и становища и как? Не е ясно, ако в крайна сметка се приеме, че такава оценка ще бъде получена, може ли да се оспори тази оценка? Не е ясно и как оценка на дейността, която не е правораздавателна може да е релевантна по оценяване на правораздавателната компетентност, материално и процесуално-правна в конкурс за повишаване и преместване. Защото атестационната процедура в ЗСВ оценява правораздавателната дейност и предвидените критерии за оценка, и съответно видовете оценка, касаят отново правораздавателната дейност. Това е по отношение на оценката. Изцяло съм съгласна, че редакцията на текста, буквалният и стриктен прочит, означава, че възстановяването се поставя в зависимост от обозначаването на такава оценка. Т.е. по този начин може да се бламира правото да се възстанови на заеманата длъжност за неопределен период от време.

На следващо място, възстановяването на равна по степен длъжност, така както е предвидено в закона, крие,

помислете!, следния риск: следващият състав на ВСС, и аз го казах още на първото заседание при обсъждането на този въпрос, на този състав на ВСС, може да изпрати всеки един от нас в равна по степен длъжност, независимо от тази, която сме заемали към момента на идването ни във ВСС, защото възстановяването на равна по степен длъжност не е поставено в зависимост от съгласието или желанието на съответния член на ВСС. Може да няма щат, може да има ниска натовареност, може да има всякакви причини и основания.

На следващо място, предвиденият едномесечен срок за възстановяване. Няма да се връщам на спора дали става по силата на закона или трябва да мине през решение на ВСС. Имаме различни разрешения и всяко намира своето основание. Но, първо - този срок не съответства на чл. 198, ал. 4 от ЗСВ и ние при предишното обсъждане на законопроекта изрично поискахме да бъде създаден еднакъв режим. В чл. 198, ал. 4 е предвиден 14-дневен срок. Аз дори не знам защо е този срок, но ако приемем, че това е времето през което трябва да се прецени дали са налице законовите предпоставки лицето да бъде възстановено на съответната длъжност, да приемем, че той е необходим. Но вие знаете, че когато ни се е налагало да освобождаваме колеги, поради заемането на длъжности извън органите на съдебната власт, сме се стремяли да няма дори един ден прекъсване. Не е ясно какво ще правим ние, инспекторите и всеки един поставен в това положение. Т.е. хипотезата на тези от текстовете, какво става през този един месец, с какъв статут е съответния колега? Има ли правоотношения, няма ли правоотношения, какво е това правоотношение? Защото тези неща, тези обстоятелства са важни, защото текста всъщност има функцията да гарантира правото

всеки, който е заел длъжност извън орган на съдебната власт да се върне безпрепятствено в този орган на съдебната власт, а текста, така както е разписан в предложените днес редакции, поставя условия и създава предпоставки, пречки, да се върне в съответния орган на съдебната власт. Извинявайте, не е в чл. 198, а в чл. 195. Чл. 198 е атестирането на колегите, които са работили като постоянни преподаватели в НИП.

Искам да направя следното уточнение: ако Инспектората се състои от главен инспектор и инспектори, т.е. създадена е йерархия в закона, която все пак позволява на този, който стои на върха на йерархията да оцени мандата на тези, с които е работил, то при ВСС такова правно положение не съществува. Още повече ИВСС работи по ясни правила за разпределение на функциите и задачите на инспекторите и там може да бъде дадена ясна картина на това, кой как е изпълнявал правомощията си.

Понеже, когато се критикува един текст трябва да има някаква алтернатива, моето виждане е, първо: срокът трябва да бъде в най-добрия случай 14-дневен; възстановяването на равна по степен длъжност, трябва да бъде само със съгласие на члена на съответния колегиален орган, който е поискал да бъде възстановен и съответно и на лицата, които са били извън системата на съдебната власт, защото в това отношение режимът е уеднаквен. И на следващо място, ако изобщо се приема атестирането, то според мен трябва да включва и оценка на правораздавателната дейност на всеки един от нас и то като се посочат функциите и задачите изпълнявани като член на ВСС, примерно, като част от този Атестационен формуляр. И последно: оценката трябва да бъде поискана от съответния член на колегиален орган, на Инспектората. Това са моите предложения по отношение на този текст.

И понеже съм взела думата, едно процедурно предложение имам, да вървим последователно по текстовете и по разделите на закона, за да има последователност в протокола ни и той да бъде ясно разбираем и четим за тези, които ще трябва да се запознаят с нашата оценка.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Мисля, че това предложение е много удачно, така че, колеги, моля да се придържаме по хронология на текстовете.

Г-н Тодоров.

ЯСЕН ТОДОРОВ: Аз съм съгласен с това, което каза г-жа Ковачева за срока за възстановяване, за съгласуване с възстановявания магистрат. Моето становище обаче е, че трябва да има механизъм за атестиране, както на инспекторите, така и на членовете на ВСС, но тази материя трябва да бъде уредена не в чл. 28 с допълнителна алинея, която в тази си редакция настина звучи така, че сякаш условия за възстановяване е оценката, която ще се даде на бившия вече член на Съвета. Трябва да бъде уредена в Глава IX, Раздел IV – Атестиране, където да бъдат разписани детайлно критериите, по които да бъдат оценявани членовете на Съвета за тяхната работа.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Поне както си записах: г-н Кожарев, г-жа Неделчева, г-жа Атанасова, г-жа Лазарова, г-жа Стоева. Заповядайте, взимайте си микрофона, колеги.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: Аз виждам в мотивировката на проекта, свързан с предлаганата редакция на разпоредбата на чл. 28, защо е направена разлика при така наречената „оценка”, която да получават членовете на ВСС, след изтичане на мандата си и, която не се приравнява на атестация, а пък точно обратното е за членовете на Инспектората, за инспекторите, където е записано, че

оценката, която биха получили има действието или замества атестацията. Затова, след като чух и другите изказвания на колегите преди мен, аз мисля, че най-добре е този текст да отпадне, така както е предложен. Не само за нас, а и за инспекторите. А пък ако остане, тогава да се съобразят с направените изказвания и най-вече това, което чух от г-жа Юлия Ковачева. Мисля, че то е много разумно. Ако пък и това не се приеме, и по някакъв начин не можем да противостоим на така предложените редакции, нека поне да остане, в краен случай като компромис, ако остане тази разпоредба – това, което предложи г-жа Юлиана Колева, защото наистина има изключително много разум, че ако ще се прави оценка, тя не може да бъде предпоставка за възстановяване. Това е всичко, което искам да кажа по този текст.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Неделчева.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Благодаря. Колегите до тук изразиха почти това, което бях намислила да кажа. Безусловно редакцията, която г-жа Колева предложи е рационална, с оглед избягване възможността да бъдем зависими при възстановяване на предишната длъжност, от една евентуална оценка, от едно атестиране. Но моето, като че ли по-категорично становище, съобразно и мотивите, които г-жа Ковачева изложи, е изцяло да отпадне предложената редакция на ал. 2 на чл. 28, т.е. възможността да бъдат атестирани членовете на Съвета, дотолкова, доколкото сега в историята на колективните органи и работата им в България такова атестиране и то прилагайки аналогията на атестирането на магистрати, което е несъвместимо и няма как да се прилага по аналогия, е невъзможно. Така че моето предложение в тази насока е, предвид неяснотата, да няма тази атестация. И третата алтернатива, ако има атестация, то е

нелогично режима на регулиране да бъде толкова различен, както при инспекторите, за които в разпоредбата на чл. 50, ал. 2, че така извършената атестация ще замества атестацията по чл. 196 от ЗСВ.

Благодаря.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Атанасова.

ЕЛКА АТАНАСОВА: Уважаеми колеги, моето предложение също е свързано с възможността под тази оценка да се приравни и атестацията по чл. 196, т. 3 или т. 4, в случай, че остане, се обединим около становището да остане определянето на тази оценка и разпоредбата на предложената ни редакция на чл. 28, ал. 2, да се допълни с изречение второ, което е идентично на изречение второ от чл. 50, ал. 2, което урежда подобна оценка при главния инспектор и за инспекторите. В противен случай ние сме изправени пред неяснота относно значението и последиците от извършването на подобна оценка за дейността на изборните членове на ВСС.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Стоева.

НЕЗАБРАВКА СТОЕВА: Така ще коментираме глава по глава, нали така, с право да се взима допълнително становище? В тази глава, със съвсем малко разместване, защото сме в темата на § 7, ще взема първо отношение. Уважаеми колеги, аз нямам интерес от това, което ще предложи, но смятам, че текста „се възстановяват на длъжността преди избора или равна по степен длъжност” е неподходящ. Моята позиция е, че следва да бъдат възстановявани на по-висока по степен длъжност. Това е мое становище, което аз изразявам в продължение на много години вече, и защо споделям това. Първо, сякаш всички приехме решението, да бъдат възстановявани на равна по степен длъжност и се отказахме от другата идея, в момента обсъждаме законопроект,

и повече усилия сякаш се полагат в момента по атестирането на магистратите. Проблеми, изключително големи, ще възникнат във връзка с производството по атестирането в бъдеще време, така както е заложено – и на инспекторите, и на членовете на ВСС. Тези проблеми са до степен на невъзможност да се получат нормални атестации, защото характера на работата, сама по себе си, е в друго измерение и оценката, в крайна сметка, следва да се прави от органа, който избира съответните инспектори и членовете на ВСС. И защото смятам, че това в практика в близко време ще тръгне да се случва, моето предложение е, да бъдат възстановявани и инспекторите и членовете на ВСС на по-висока по степен длъжност, от тази, която са заемали. Съображенията ми за това са следните: на първо място, за да се стигне до избор на член на ВСС и за инспектор, колегите се подлагат на безпощадна атестация – и в частта относно професионалната им работа, и в частта относно професионалните им качества, и в частта относно високите им нравствени качества. И в този смисъл, на друга атестация, през засилен обществен контрол, преди да се стигне до избора им, и с оглед и на характера на работата, която след това в рамките на цял мандат те упражняват, вижте правомощията на инспекторите, вижте правомощията на ВСС – това са дейности, които са... Разбира се, правя това уточнение, че работата и на инспекторите и на членовете на ВСС не можем да кажем, че е изключителна или да имаме самочувствието на хора, които са извън системата, но това е преди всичко по повод работа, свързана с контрола и оценката на всички магистрати – и съдии, и прокурори, и следователи. Това ми е първото предложение.

На следващо място, следващите ми предложения, съм длъжна да ги направя: в § 5 във връзка с основанията по

освобождаването на главен инспектор. В самата редакция на 45, ал. 1 е сложено „по смисъла на чл. 2 от Закон за предотвратяване и установяване конфликт на интереси”. Ние всички знаем, че този закон в проект ще бъде отменен, включително и с измененията, които се правят в проекта на закона, този закон няма да действа. Това ми е първото предложение – редакцията да бъде съобразена с проекта по изменение на Антикорупционния закон, по изменение на изменение и допълнение на съдебната власт. По същия начин имам същото възражение във връзка с § 6, чл. 48, буква „б” – „В Комисията за предотвратяване и установяване конфликт на интереси...”. Ами, такава комисия, с преходни и заключителни разпоредби, знаем, ще бъде закрыта. И в този смисъл отново се налага едно нормотворческо съответствие.

На следващо място: възражения по § 9, т. 3, букви „б” и „в” във връзка с компетентността на инспекторите. Прилагане на закона и критериите по проверка: „Прилагане на закона в съответствие със задължителната практика на ВКС и ВАС и наличие на очевидни или груби нарушения на закона.” Това са проверки, които се отнасят за качеството на постановените актове. И тук критериите са отново във връзка с проверка качеството на постановените актове. Моята теза е, че единствено качеството на съдебния акт подлежи на проверка по реда на инстанционния контрол. Това, като критерии, би могло да бъде евентуално само в частта относно дейността по анализите. Анализи, свързани конкретно с евентуални мерки, които в хода на проверките колегите инспектори биха установявали.

Благодаря.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Лазарова.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Колеги, аз също ще изразя моето несъгласие с ал. 2 на чл. 28. Знаем, че членовете на предишния Висш съдебен съвет бяха възстановени на заеманите от тях длъжности, по силата на закона. Не беше необходимо нарочно решение на ВСС за тяхното възстановяване на тези длъжности. Ние се произнесохме само, доколкото си спомням, по два случая, когато бяхме сезирани с молби за възстановяване на предишни членове, на по-висока по степен длъжност. И тогава се произнесохме с отрицателно решение, че не ги възстановяваме, без изричен диспозитив, че ги възстановяваме на предишните заемани длъжности. Така че аз не виждам сега, тогава е действала същата разпоредба на чл. 28, ал. 1, не виждам какъв е смисълът сега да променяме тази утвърдена практика и какви са мотивите в тази насока.

На следващо място, мен също ме притеснява даденият едномесечен срок за извършване на такава оценка и дали възстановяването на длъжността ще зависи от тази оценка, която също не е предвидено дали ще бъде обжалвана при несъгласие на съответния член на ВСС, с констатациите в нея и пред кого ще бъде обжалвана, по каква методика, по какви критерии и т.н. Не е посочено също, от кого се приема тази оценка, от кого следва да бъде приета? Липса изрична разпоредба. Дали от Пленума, дали от съответната колегия на ВСС, както е разписано за инспекторите. Не е посочено и дали тази оценка замества атестацията по чл. 196, както е записано изрично за инспекторите. Според мен една такава оценка в никакъв случай не може да замести атестацията по чл. 196 и ще кажа защо. На първо място, според мен ще има една неравнопоставеност на тази оценка и атестацията по чл. 196 при участието на съответния бивш член на ВСС в една конкурсна

процедура. Ще има несъпоставимост на оценката с атестацията на магистратите, които също участват в тази конкурсна процедура. Защо? – Защото ние, като членове на ВСС и като бивши магистрати, част от нас, сме напуснали съдебната система, нали така? Тоест ние получаваме една атестация за работа извън съдебната система, за дейност, която е извън съдебната система. В смисъл, не е правораздавателна, да. Не е магистратска дейност. И затова според мен, няма да има равнопоставеност на кандидатите в конкурсната процедура.

На следващо място, искам да попитам. Вие виждате, че е променена изцяло визията за конкурсите и там събеседването е заменено с проверка на актовете. И аз питам: О кей, ние ще получим някаква атестация, но какви актове ще представим пред Конкурсната комисия, ако тази оценка се приравнява на атестационна процедура, на дадена атестация? Какви актове ще представим? – Актове на нас, като магистрати в предишната ни дейност, преди да станем членове на ВСС, или актове на колективния орган на ВСС? И каква стойност ще имат тези актове? И не на последно място, ще ви моля да имате предвид, че много често тук е ставало въпрос на тази маса, че не всички работим при равномерна натовареност. Много често, когато са се сформирали комисии и работни групи, по пътя на гласуването определени хора, които са искали да влязат в тези комисии и работни групи, не са били гласувани. Така че аз питам: Ще има ли някакъв критерии за отчитане на натовареността ни като членове на ВСС при даване на тази оценка? Защото аз например, след разделянето на двете колегии съм в една единствена комисия, дори още тази комисии не е сформирана.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Заповядайте, г-н Георгиев.

РУМЕН ГЕОРГИЕВ: Уважаеми колеги, аз се изказвам много рядко. /прекъснат/

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Георгиев, г-жа Найденова се разсърди затова, че сте я предредили.

Г-жо Найденова, заповядайте!

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Г-н Узунув, тук не става въпрос за сърдене или не. Благодаря. С конкретно предложение, мотивите се изказаха. Моето предложение за редакцията на чл. 28 е членовете на ВСС се възстановяват на длъжността, заемана преди избора и толкова. По силата на закона, колеги, става възстановяването. Ако чак толкова се създава усложнения можем да предложим текста да звучи като: встъпват в длъжност в 14-дневен срок.

Оттам нататък по отношение на оценката, съгласявам се с всички изказали се преди мен, че това ни поставя в неравноправно положение. Нека да се замислим, колегите магистрати, напуснали съдебната власт, работещи в изпълнителната власт като министри, зам.-министри, или в агенции, изброени в чл. 195 тях по какъв начин ще ги атестираме или кой ще ги атестира. Всички, които сме влезли във ВСС от съдилищата, от прокуратурата и от следствието, всички имаме атестации като магистрати, защото изискването е да имаме 15 години стаж, т.е. ако трябва занапред някой от нас да участва в конкурс или там, където му е необходима атестация той има атестация като магистрат. ЗСВ работи с понятието „последна атестация или атестация“, за да бъдем равнопоставени на всички колеги. Така, че предложението ми е: се възстановяват по силата на закона и встъпват в длъжност в 14 дневен срок от прекратяване на мандата. Ал. 2 предложението ми е да отпадне изцяло.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Заповядайте, г-н Георгиев!

РУМЕН ГЕОРГИЕВ: Уважаеми колеги, като се съгласявам с правните аргументи на колегите и понеже темата е много важна, затова си позволявам да отнема минута и половина.

Нормата, която ни се предлага не следва да се приема и то не защото тя е неуютна на 24 души, които в момента са в тази зала. Аз мисля, че все пак когато дадем становище трябва да посочим обществената вреда от приемането на такава дискриминационна норма, която е уникална и за пръв път се появява в нашето законодателство. Най-лошото в случая е, че в проекта за изменение има скрит смисъл, той е да се постави ВСС в зависимост, членовете на този орган да бъдат зависими от промените в конюнктурата, защото не е тайна, че този вече ВСС е дълбоко разделен. Това, което води до аплаузи и очарователно веселие в половината магистратура, хвърля в отчаяние другата половина. Следователно скритият смисъл на тази промяна е не да се направи по-ясен неясния досега закон, а да се сложи хамут на всеки избран член на ВСС, да си прави много добре сметката как гласува и какво, защото после ще има някаква оценка „свише“ по неизвестни за никой критерии. И това трябва да мотивира нашето категорично като орган становище, че ние не сме съгласни с тази тема, няма да казвам, че е и противоконституционна, защото не е моя работа.

Благодаря за търпението и на колежката, която бях предредил, с голямо съжаление.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Колев, заповядайте!

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Първо, не знам защо диспозитива в текста е съгласува. Лично аз съм изготвил едно становище повече от 40 страници изцяло негативни, депозирал съм го на министъра на правосъдието, както и на Министерски съвет. В конкретния

случай бих могъл да кажа много неща, разбира се, но няма да ми стигне времето за такова нещо, нито вашето смятам да губя, но по отношение на възстановяването, кога доктрината ето видите ли работим единствено в полза на хората ще остане. Защо да не бъде възстановяване на по-висока длъжност, това, което изрази и в мотивите колежката Стоева. В крайна сметка пет години всеки един от вас, пак казвам, за мен е лесно да говоря в тази връзка, аз няма да бъда възстановяван, нито ще се ползвам от тази разпоредба, но всеки случай пет години всеки един от вас работи и то сериозно работи, по мое мнение, вие сами ще си дадете оценка на дейността си, разбира се, и в един момент се връщаме в тази длъжност, а в противен случай ако не бяхте на тази работа то тогава вашето кариерно израстване би могло да бъде различно, т.е. за тези пет години вие бихте могли да отидете в една следваща инстанция, което е нормално, т.е. участието ви в конкурси и т.н. Сега може ли да участвате в конкурси? Не може. Едва след като си подадете оставките, нали така? Така, че не виждам защо предложената редакция да бъде възстановяване на по-висока длъжност и това би било нормално. Ясни са ми хилядите аргументи, които са излагани, целия този закон отразява виждането само на една част от магистратите и аз ..., всички добре знаете за какво става въпрос. По отношение на самоуправлението последствията ...становище, но има пунктове по целия текст на закона липсват каквато и да е вътрешна логика, мотивите са безкрайно слаби, затова както казах , изложил съм го писмено, ще го представя и на вас.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Благодаря, г-н Колев.

Колеги, вървим напред.

Заповядайте, г-н Иванов, кратко, после г-жа Ковачева.

КАМЕН ИВАНОВ: Благодаря Ви. Колеги, ясно е становището. Мисля, че сме категорични и г-н Колев също изрази своето становище по предложенията на чл. 28, ал. 2, разбира се, нова. Аз искам да обърна внимание и на едно становище, което следва да изразим по отношение разпоредбата, тя е във връзка с чл. 28, във връзка с чл. 168 от ЗСВ и във връзка с чл. 233 и следващите, включително чл. 237, които уреждат стажа на действащите магистрати, които са били избрани за членове на ВСС в периода, в който са членове на ВСС, по реда на чл. 168 и във връзка с чл. 237. Смятам, че отчитането за юридически стаж в този момент следва да бъде зачетено и при условията на чл. 237, защото, и това, което отбеляза и г-н Колев, получава се така, че се променя старшинството в определени ситуации и в определени органи на съдебната власт, това може да повлияе по по-различен начин от сега уредения 237 от ЗСВ.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Заповядайте, г-н Калпакчиев.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Аз искам да кажа за чл. 28, за който се говори, нещо различно.

Според мен оценката за дейността не трябва да се приравнява на атестацията, това е нещо съвсем различно, това е ясно, но, това сме го говорили и друг път, за да не се твърди, че, или да не се достига до хипотези на невъзможност членове на Съвета да участват след това в конкурси, да се запише изрично в главата за атестирането, че когато участват в съответни процедури членовете на ВСС атестациите, които са били изготвени към момента на избора им имат сила, съответно ако има такива, които са с неизготвени атестации, както се каза, то оценката от атестарането да бъде извършвана в последните четири години, в

които те са работили преди избора. За мен по този начин проблемът ще бъде решен. /шум/

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Приключваме с чл. 28. Може би трябва да уточним становищата и да предложим, очевидно имаме все пак различия, да предложим съответните редакции на текста и вече да следим как ще тече законодателния процес.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: По отношение на правомощията на Инспектората аз имам една забележка. В предлаганата нова точка 8 на чл. 54, ал. 1, това е § 9 от ЗИД на ЗСВ, четейки текста аз си зададох въпроса - по какви критерии ще се преценява наличието на очевидни или груби нарушения на закона, каква е целта на този анализ, при положение, че тези обстоятелства се оценяват при атестирането, което се вижда от предложените нови точка 3 и 4 на чл. 199 и този текст според мен се суммира в точка 3, буква „а" на чл. 54, ал. 1, където по принцип се казва, че се прави анализ на съдебната практика, на влезлите в сила актове и тук следващия въпрос - това всъщност е преценка по същество, оценка по същество. До този момент такава не е предвидена за съдебните актове и съответно съществуването на тази възможност тогава поставя въпроса за съдийската и съответно прокурорската независимост.

И в крайна сметка, отново повтарям, каква ще бъде целта на този анализ. Мисля, че е казано и в становището на Инспектората, казано е по различен начин, разбира се, но това са обстоятелства, които трябва да имат ясен израз в закона и ясно формулирана цел защо се предлагат тези изменения, за да знаем всички ние, които все пак ще продължим да правораздаваме. Това е по отношение, което аз имах да кажа за Инспектората, запознах се със становището на Инспектората и считам предложенията, които

са направени за разумни, мисля, че трябва да обсъдим дали да изразим подкрепа за това становище в днешното заседание, за да е ясна и нашата позиция по всички нови правила, които се въвеждат със ЗИД на ЗСВ.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Заповядайте, г-жо Точкова!

ТЕОДОРА ТОЧКОВА: Аз искам да благодаря на г-жа Ковачева за отправеното предложение, ако се обедините всички вие като членове на Съвета около нашето становище смятам, че ще бъде полезно и ще бъде добре за всички магистрати, защото основните притеснения на Инспектората, основните несъгласия с предложените законодателни разрешения са досежно предметния обхват на новите видове проверки.

Смятам, че за всички вас е ясно, че е много ясно, много категорично трябва да бъдат разписани до каква степен и в какъв обхват трябва да бъдат извършвани проверките от Инспектората. По отношение на такива близки понятия като отвод, конфликт на интереси, независимост, безпристрастност и без ясното очертаване на предметния обхват на тези проверки би могло да се стигне до един, да не кажа, не ми се иска да го казвам, защото в мое лице няма да се допусне такова нещо, но до един бъдещ произвол от страна на Инспектората по отношение на преценката при проверките на отделните магистрати, а от друга страна при липсата на ясно разписване на ясни дефиниции докъде и как може да осъществява проверките Инспектората магистратите винаги ще имат възможността да възразяват и съответно основателно да правят забележки в своите възражения, че тази проверка не е извършена, въз основа на законовата делегация, въз основа на законовите правила. И смятам, че предложихме в Съвета по прилагане на Стратегията за съдебна реформа едни разумни

предложения, които отграничават ясно всяко едно деяние, всеки един предметен обхват на конкретните проверки, които за съжаление не бяха възприети.

Още един път искам да кажа, че нашата позиция е продиктувана от желанието да запазим независимостта на магистратите, да не го поставяме в позиция на човек, който ще бъде заплашван, който ще бъде априори поставен, неговото поведение поставено под съмнение и съответно да не бъде репресиран повече, отколкото другите граждани в тази държава.

Искам да взема отношение по отношение на атестирането на инспекторите. За нас е важно инспекторите да бъдат атестирани, защото знаете, че при изтичане на мандата и при желание за кариерно израстване на съответния инспектор той трябва да прослужи съответния период от време, за да получи адекватна атестация. Именно в случаите на необходимост и желание за кариерно израстване смятаме, че е нужно да има такава атестация на главния инспектор и на инспекторите, но атестацията на инспекторите да бъде, разбира се, направена от главния инспектор, т.е. от органа, който е най-добре запознат с тяхната работа. Разбира се, съм съгласна и с това, което каза г-жа Ковачева по отношение на разпоредбата на чл. 54, така предлагана ал. 1, буква „в” - Инспекторатът да анализира, обобщава и проверява работата по делата, които са приключили с влязъл в сила съдебен акт по критерия „наличие на очевидни или груби нарушения на закона в съдебните, прокурорските или следователските актове”. Нашето предложение беше друго. Нашето предложение беше Инспекторатът да може да проверява очевидни и груби нарушения в мотивите на съдебните актове, т.е. копи-пейст актове, очевидно безмотивни актове, актове, които не почиват на доказателствата, не

са съобразени с доказателствата по делото, т.е. неща, които са видни и няма да се стигне до накърняване на вътрешното съдийско убеждение ако бъдат коментирани, ако бъдат проверени. Така предложената редакция бих искала да кажа, че я предложи Павлина Панова, заместник-председателя на ВКС и тя беше възприета от Съвета за съдебна реформа, въпреки нашето противопоставяне на г-жа Стоева и на заместник-председателя на Върховния административен съд г-н Магдалинчев, доколкото си спомням.

За да не се повтарям още веднъж искам да кажа, че поддържам изцяло нашето становище, което сме изразили и ви моля да вземете решение в негова подкрепа, защото смятам, че само обединените ни усилия могат да доведат до положителен резултат.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Благодаря.

Заповядайте, г-жо Ковачева!

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Малко ще си противореча, защото аз предложих да вървим по текстове, но така или иначе в момента се обсъжда Инспектората и новите функции, които му се възлагат със закона и затова сега ще го кажа - в чл. 175 „и" е предвидена нова ал. 6, която я нямаше в предишния законопроект и където е казано, ще ви я прочета: незабавно след приключването на делата с влязъл в сила съдебен акт, както и по преписките и делата на прокурорите и следователите, административните ръководители на органите на съдебната власт изпращат на Инспектората към ВСС преписи от съдебните актове и актовете на прокурорите и следователите, отменени поради нарушение на законовите разпоредби, уреждащи основанията за отвеждане от разглеждане на делата и преписките на съдия, прокурор и следовател. И сега, аз не поставям под съмнение добрите намерения и целите, заложи в текста, но

знаете, че въпросът със самоотводите и отводите стои, доколкото целта на всички административни ръководители, които ние изслушваме в процедурите по избор и мерките, които приема ВСС, а мисля и Инспектората са насочени към ограничаване на неоснователните отводи и самоотводи. Аз се притеснявам, че този текст ще бъде изтълкуван превратно от магистратурата и с оглед на превенция да не се стига до проверки, да не се стига до съмнения, да не се стига до бъдещи неблагоприятни последици за съдията, прокурора и следователя съответно магистратите ще започнат да си правят отводи и тогава когато трябва, което закона изисква, но и тогава когато не трябва, и няма как да можем ние да противодействаме ефективно. Дано моите опасения не са напразни, но аз се чувствах длъжна да ви обърна внимание на този текст. Това е по този раздел.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Заповядайте, г-жо Точкова!

ТЕОДОРА ТОЧКОВА: Този текст беше предложен от нас, но не точно в тази поредност и така или иначе и аз самата не разбрах когато обсъждахме нашите проекто-предложения в Съвета по прилагане на Стратегията за съдебна реформа дали ще бъде възприет. Да обясня замисълът какъв беше.

Целта на този текст е да обясним на магистратите и да очертам, че конфликт на интереси Инспекторатът не може да проверява по висящи дела. Той може да проверява конфликт на интереси само по приключили дела и заради това предложихме тази разпоредба, че след приключване на делото с влязъл в сила съдебен акт административният ръководител трябва да уведоми Инспектората като изпрати препис от съдебния акт, който е отменен, поради нарушение на законовите разпоредби, уреждащи основанията за отвода, т.е. само когато имаме по приключено дело

влязъл в сила съдебен акт, където е признато, че съответния акт е отменен поради наличие на основания за съмнения в работата на магистрата, тогава вече Инспектората да може да извършва съответната проверка за конфликт на интереси. Този текст е предложен само с оглед яснота.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Заповядайте, г-жо Стоева!

НЕЗАБРАВКА СТОЕВА: Аз тук ще изразя малко по-различно становище от г-жа Точкова в частта относно конфликта на интереси.

Трябва да го чакаме колегата да направи поразителните докрая при условията на конфликт на интереси, да влезе едно решение, което ще бъде незаконосъобразно, несправедливо и няма какво да го правим, поне подобни възможности не са предвидени в процесуалните закони, ами има ли конфликт на интереси според мен трябва да имаме по-бърза и по-адекватна реакция, защото ще трябва да допускаме евентуално да се стига до порочен акт на това основание, говоря само в частта относно съмненията около конфликта на интереси и затова моя теза е, че тази материя трябва много внимателно да я мислим и да я подложим на регулация.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Може ли само нещо да вметна?

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Калпакчиев, заповядайте!

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Аз по тези текст искам да кажа нещо.

175 „и“, ал. 1 и следващата 2 и 3 дефинират конфликта на интереси, точки, в смисъла, който действаше и до момента в специалния закон. Ал. 6 урежда случаите, когато с влязъл в сила съдебен акт са констатирани основания за отвод и респективно неприет отвод от съдията, гледащ делото. Но основанията за отвод и във всички процесуални закони могат да бъдат много различни и

само едно от тях, искам да кажа, не само едно от тях, само част от тях могат да бъдат мислени като конфликт на интереси. В такъв смисъл изпращане на всички, защото повечето от основанията за отвод касаят някакви процесуални пречки за участие в делото.

Искам да кажа и нещо друго - няма как да бъде решавано отделно, както каза и г-жа Стоева, отделно от инстанционната проверка, защото представете си има искане за отвод, съдията не се отвежда, твърди се от страната конфликт на интереси, делото продължава и какво - сезира се Инспектората, който прави проверка за същото и излиза с това, че има конфликт на интереси. И какво се получава - Инспекторатът казва: моля, отведете се, може би, няма как да се получи това намесване във висящия процес, дори Инспекторатът да е прав. Аз иначе разбирам това, което каза, няма начин проверката на Инспектората да бъде в рамките на висящо производство.

ТЕОДОРА ТОЧКОВА: Искам да не се съглася с това, което каза г-жа Стоева, защото ако е възможно, ако се предвиди Инспекторатът в рамките на висящи дела да прави проверки за конфликт на интереси, всеки един магистрат само поради наличието на факта на проверка ще тръгне да се отвежда и какво ще се получи със съответното дело! Тази проверка евентуално ако е по висящо дело ще доведе ли до спиране на делото, по което магистрата е докладчик. Т.е. много съществени въпроси се поставят и аз съм съгласна, че трябва редакцията на този текст, както каза г-н Калпакчиев, да се прецизира, само досежно основанията по точка 6 примерно на 22 на ГПК заинтересованост от разглеждане на делото, които са свързани, разбира се, с конфликт на интереси.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Стоева.

НЕЗАБРАВКА СТОЕВА: Уважаеми колеги, аз твърдя, че тази тема има нужда от внимателно оглеждане. Самият г-н Калпакчиев каза, че много малко и много редки биха били случаите, в които евентуално ще имаме хипотезата на конфликт на интереси, т.е. това в никакъв случай, продължавам неговата теза, не би повлияло на една масовост, че всички ще тръгнат да се отвеждат. Говорим за много конкретика, в елементите на състава на конфликта на интереси. И в този смисъл смятам, че трябва да има прецизно законодателно уреждане кога може, защото не може магистрат, посочил едно лице като своя заемодател, разглежда негови производства, при положение, че това го има, говоря за конкретен случай, че това го има, посочено в декларацията, прави му се отвод, не се отвежда и уважава всички иски на своя заемодател. В една подобна хипотеза не следва ли да се намесим и не следва ли, говорим за изключителни случаи, не говорим за общото правило, че всяко искане по възражение за отвод евентуално е конфликт на интереси. Тогава няма място, но имаме и ще имаме редки случаи, в които подобна порочност и подобно поведение на конкретни магистрати според мен е правилно своевременно да го отстраним. Пак повтарям - ще чакаме да увреди сериозно правната сфера на другата страна! Или в случаите, в които имаме и необжалваемост на решенията да застане в правния мир един несправедлив резултат! И какво от това, че след това ще имаме конфликт на интереси! Нали по-важно е, нали по-важно в материята е да охраним обществения интерес, да създадем доверието, самочувствието, че всеки гражданин ще има право на обективен и безпристрастен процес! Говорим за изключителни, за малко случаи. Не говорим за общата хипотеза.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жа Карагьозова, заповядайте!

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: Уважаеми колеги, нека да се обединим около тезата, че този текст се нуждае от много сериозно прецизиране ако остане. Лично моето мнение е, че изобщо не трябва да остане, защото така както е разписан текста на практика тази преценка дали е налице конфликт на интереси и ако е налице такъв конфликт на интереси имаме едно неправилно неотвеждане на колегата, на практика се предоставя в правомощията на административния ръководител, защото именно той трябва да направи първия филтър, грубо казано, и да изпрати съответния акт незабавно след приключване на делата с влязъл в сила акт, да го изпрати на Инспектората на ВСС. Това просто е недопустимо, иначе ако ли пък оставим това правомощие административният ръководител да изпраща тези актове, той не би следвало да прави тази преценка, което означава, че трябва да изпраща всички актове. Така, както е разписан текста, съдържа тази изключителна двусмисленост в компетенциите за преценка, е ли налице конфликт на интереси, има ли необходимост от отвеждане, че това отвеждане не е станало. Моето предложение е изобщо да отпадне този текст, подобни случаи всички казахме, че на практика са ограничени, би следвало да разчитаме те да попаднат в сигналите, които стигат до Инспектората, още повече, че очевидно там ще има страни, които ще бъдат пострадали от една такава евентуално неправомерна дейност на магистратите и ще достигнат до Инспектората по линия на сигнал.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Само едно изречение в подкрепа на това, защото наистина този въпрос ние от дълго време го дискутираме.

Разликата между конфликта и интереси и отвода те са на съвсем различни плоскости. В крайна сметка ако е имало

конфликт на интереси и той е бил заявен по време на делото чрез отвода, целта е да се постигне отвеждане на съдията, ако той не е отвел по реда на инстанционния контрол това ще се заявява при втората и при третата инстанция и в крайна сметка резултата ще бъде, ако той е основателен, отмяна на решението и връщането за ново разглеждане на друг състав. А конфликтът на интереси е на друга плоскост, той има по-тесен предмет, дефиниран е в 175 „и“ и той има като резултат друго, друга последица, при установен конфликт на интереси следва санкция. Така, че те са от различен ред самите.../не довършва/

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Аз имам едно предложение за редакция, макар че съм съгласна, че този текст ако остане ще бъде изключително в много изключителни случаи прилагани. Имам предвид ако предложим да се изпращат копия от актовете, които са отменени, поради наличие на конфликт на интереси като основание за отвеждане. Тогава би било приемливо, т.е. в акта, който е, в отменящия акт трябва да има ясна формулировка за причината за отмяната и там изрично трябва да е посочено, че това е основанието за неотвеждането и то да е посочен и повода затова, че е трябвало да се отведе магистрата, а именно, че повода е конфликт на интереси. Ако това не е посочено в отменящия акт, не виждам как съответните административни ръководители ще могат да правят тази преценка. И в такъв случай изключително много стесняваме приложното поле и аз се питам въобще дали това е работещо като текст.

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: Горките административни ръководители. Това означава те да правят преценка ...

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Помислете. Имаме необжалваеми съдебни актове, имаме последна инстанция, значи ние отново се

съсредоточаваме върху инстанционния контрол, но да не забравяме, че има актове, които в един момент не подлежат на инстанционен контрол. Ако там е имало основание за отвод или самоотвод кой ще го контролира! Значи една част от актовете ще ги контролираме стриктно, друга част от актовете няма да ги контролираме! Ал. 4 казва ясно: съдия, прокурор и следовател, който има частен интерес, по конкретен повод, извън разглеждането на делата, длъжен да прекрати! Значи има едно общо задължение когато си в конфликт на интереси да го декларираш и да се отведеш, да се отстраниш от правораздавателната дейност и това е. Ами, аз отново казвам, разбирам добрите намерения, но изключително се притеснявам, че смесваме различни понятия и превантивно колегите ще положат всички усилия да не попаднат в тази хипотеза, с основание или без основание. Когато се яви адвоката на страната и каже, че примерно другата страна живее през три улици на адреса, на който съм аз, аз в досегашната си практика ще кажа, че за мен това няма значение, но занапред не съм убедена, че ще кажа, че няма значение, особено когато говорим за по-малки населени места. Помислете. Моето предложение е просто текста в този вид просто не може да съществува, трябва да отпадне.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Продължаваме напред.

Г-жо Неделчева.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Благодаря. Моето предложение, ако е изчерпана темата вече е пак в първата част, § 10, в разпоредбата на чл. 55, ал. 1 в новата редакция се предлага промяна в съществуващата, която досега урежда, че числеността на администрацията в Инспектората не може да надвишава два пъти и половина броя на инспекторите. Сега се предлага това да бъде

заменено с четири пъти. Аз не виждам мотиви, посочени защо се налага това преобезпечаване с администрация в Инспектората, отчитайки факта, че в органите на съдебна власт, във всички нива, районни, окръжни и върховни съотношение 1:4 на магистрат-администрация няма, най-високото такова е 1:3 при административните съдилища, така че предлагам, но това е друга структура, г-жо Колева, така, че мисля, че числото четири пъти следва да бъде заменено с три пъти.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Колеги, аз не знам дали вие си спомняте, но аз добре си спомням, защото съм си изградила становище още преди да постъпя в състава на ВСС за този тип ограничения. Администрацията на ВСС беше ограничена до съотношение 1:3 и ние когато постъпихме бяхме много стресирани от обстоятелството, че Съвета не разполага с достатъчно администрация, като имате предвид, че тя вече беше увеличена, защото още 2010 г. Парламента отмени това ограничение и от 60 души администрация тя беше станала 99. Аз сега задавам въпроса на председателя на комисия „Съдебна администрация“ - какво е съотношението на администрацията, на членовете на ВСС към администрацията на ВСС. Не го казвам, за да поставям някаква антрактивна поанта върху този въпрос. Казвам го с убеждението, че ограничения подобни в закон не трябва да бъдат допускани. Презумпцията е, че ръководството на Инспектората, ВСС като орган, който също така по някакъв начин наблюдава, да не кажа контролира броя на съдебната администрация са достатъчно отговорни, за да могат да преценят с какъв обем администрация ще се вършат правомощията. Ние в момента не можем да предвидим дори какъв ще бъде обема от работа, който ще се изпълнява от Инспектората, в резултат на новите правомощия. И затова аз

предлагам да направим предложение до Министерството въобще това ограничение да отпадне от ал. 1 мисля, че беше, на посочения текст.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Да. Съгласна съм и с този вариант. Само една реплика - аз изцяло споделям казаното от г-жа Колева, че въобще пък не е мястото в закона да бъде уредено едно съотношение на администрация към какъвто и да е бил орган, дори и в случая в Инспектората, администрация към инспекторите.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, да бъдем по-експедитивни.

Преди Вас, г-жо Ковачева, г-жа Георгиева?

Г-жо Ковачева, заповядайте!

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Ако нямаме бележки в частта за съдебните заседатели аз имам бележки по отношение на правомощията на Общите събрания на съдилищата.

В чл. 79, където са регламентирани правомощията на Общото събрание на Районния съд е предвидено правомощието да определя броя и състава на отделенията, ако има такива и специализацията по материя. Аз предполагам, че е било въпрос на технически пропуск, макар че в действащия закон го няма, такова правомощие не е предвидено по отношение на Общите събрания на Окръжния съд в чл. 85, а според мен трябва да се предвиди. И на следващо място, защото правомощията на Общите събрания на Окръжния съд са пренесени към Общите събрания на Апелативните съдилища, т.е. и на тях им е отнета тази възможност, поради липсата на такъв текст в чл. 85.

На следващо място в правомощията на Общите събрания на Окръжния съд е предвидено анализирането на практиката и е казано, че анализира и обобщава практиката на Окръжния съд и на Районните съдилища в неговия съдебен район.

По отношение на апелативните съдилища това е предвидено като правомощие на председателя на Апелативния съд. Според мен би трябвало да има някакъв синхрон, да се реши Общо събрание ли ще анализира тази практика или Апелативния, или председателите на съдилищата. Така, че според мен трябва да има синхронизиране в този текст.

На следващо място по отношение на Пленумите на двете върховни съдилища. Аз продължавам да настоявам, че според мен, както тези на районните, окръжни и апелативни съдилища могат да си свикват по искане на 1/3 от съдиите, такова правомощие трябва да бъде предвидено и за съдиите от двете върховни съдилища, каквото не е предвидено отново. Може би има някакви съображения, които на мен да не са ми известни.

Това е по отношение на Общите събрания.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Аз въобще не следя толкова сериозно тази дискусия, защото както казах за мен от всичките сто и няколко параграфа има едва два или три, които биха могли да бъдат подходящи за развитие на правосъдието. В края на дискусията ще направя изричното предложение диспозитива да бъде не съгласува целия законопроект така или иначе, но в конкретния случай по отношение на Общите събрания.

Нека не забравяме, че опитът да бъдат конституирани два административни органа в рамките на едно и също звено, независимо дали то е съд, дали е окръжен съд или върховен съд е абсолютно меко казано неприемливо, пак казвам - меко казано неприемливо. Но обърнете внимание на правомощията на Общото събрание на върховните съдилища - предвиден е избор на съответните председатели на отделения като действия на Общите събрания като единен административен орган, конституиращ

съответни функции на различни длъжностни лица. Това като начало. Още повече - пред кого биха могли да бъдат обжалвани, вследствие решенията на Общите събрания. Това е един въпрос, който е изключително интересен. Аз мисля, че нямаме такъв субект, т.е. те биват окончателни. Не виждам как биха могли съответния ръководител да изпълнява възложените му функции, да носи цялата отговорност, след като председателите на отделения, едни фигури със значително значение във върховните съдилища би следвало да се избират от Общите събрания. Да, становища, съгласен съм, но избор това вече е нещо съвсем различно. Единствено по предложение. При тази неясна дефиниция, пак казвам, в този закон няма нищо ясно, но това е вече съвсем различна теза, нещата стават изключително сложни.

Второ - правомощието да бъдат, в конкретния случай касаещ Върховния административен съд, ясна ми е ситуацията, ясно ми е кой е внесъл подобно предложение, касаещо определянето на материите във Върховния административен съд, в абсолютно правомощие на Общото събрание, но мисля, че това е повече от неприемливо по следните причини, аз пак казвам, съм ги описал изрично. Върховният административен съд работи с повече от 234 материи, сами разбирате каква е динамиката на тези материи и колко пъти тя се променя. Да, аз се опитах да не я променям съответната дейност на отделенията, но много често това се налага, много често това се налага по искане на самите отделения, с оглед натовареността и измененията в нормативната база. Нещо повече - аз бих казал, че е правомощие на председателя и съответно заедно с неговите заместници би следвало да бъде и определянето броя и състава на отделенията, каквото в момента се определя от Общите събрания. Отново там

динамиката е различна и няма как, няма как да бъдат правени, съответно да бъде свиквано Общо събрание всяка седмица, за да се определят наново различните натоварености. Да не говорим за смехотворния текст, вече ще го нареча точно така, касаещ определяне процента на натовареност от председателя на Върховния административен съд, съответно от Общо събрание, което важи и за останалите съдилища, разбира се. В крайна сметка имаме съвсем наскоро решение на Конституционния съд, третиращо тези въпроси, знаете то е конкретна жалба срещу решение на ВСС, знаете какво е решението на Конституционния съд, че в крайна сметка процента на натовареност би следвало да се определя от ВСС, доколкото той управлява системата. Затова като цяло аз считам, че нито един от тези предложени текстове в тези глави не би довел до каквото и да е подобряване на организацията, напротив - той би довел до една, меко казана, неконтролируема анархия. Това е моето становище, пак казвам, аз съм го изразил писмено, изпратил съм го на който трябва и затова не мисля да продължавам тази дискусия.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Калпакчиев, заповядайте!

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: Г-н Колев, имам реплики към Вас.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Колев, има реплики към вас.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Репликата не ме интересува, аз казах какво ми е становището и това ще предлага.

/От залата излиза Георги Колев/

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: Всъщност само по конкретното предложение на г-жа Ковачева няма да вземам становище по всички направени от г-н Колев възражения, но специално по

отношение правомощията на Общото събрание ще изразя категоричното си несъгласие с това, което каза г-н Колев.

Първо, не виждам нищо осъдително да се предлагат проекти на изменение в правомощията на Общото събрание, както г-н Колев току-що заяви. Той каза, че знае кой ги е предложил и това е едва ли не видите ли някаква страхотно укоримо, осъдително действие. Аз не знам кой ги е предложил, но адмираiram този, който ги е предложил новите правомощия на Общото събрание.

Освен това не съм съгласна, че по този начин се дава правомощие на Общото събрание и то едва ли не става някакъв втори административен орган, в рамките на съда и на управлението на съда. Няма нищо такова. Първо в текста е предвидена само възможност да се предлагат председателите на отделения, доколкото идеше реч за това конкретно, освен това председателите на отделения не са административни длъжности по смисъла на чл. 167, ако не се лъжа, от ЗСВ. Става дума за едни функции, които са само и единствено организационни, в никакъв случай те не са управленски, в никакъв случай не биха влезли в конкуренция с каквито и да е правомощия на председателя на съответното съдилища, така че председателя в никакъв случай няма да бъде натоварен с отговорност за решения, за които той няма как да отговаря.

И третото, което заяви г-н Колев, да, за определяне натовареността на председателя. Някак си ние длъжността на председателя през целия мандат на този ВСС я фетишизираме и аз не считам, че е чак толкова порочно тя да бъде определяна по предложени начин.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Аз също искам да репликирам становището на г-н Колев и не само по същество, тъй като този

въпрос, който засегна г-жа Ковачева по отношение правомощията на Общото събрание на районни съдилища в някакъв степен е общ и за всички останали след това окръжни, административни, апелативни, военни, върховни съдилища, разбира се, със съответната специфика, но аз смятам, че възлагането на правомощия на Общото събрание в никакъв случай не ги превръща в ..., въпросите, по които те са компетентни всъщност касаят пряко свързани с организацията на правораздавателната работа дейност. Разпределянето на съдиите по отделения, определяне материята на съответните отделения това е изключително важен въпрос за организацията на правораздавателната дейност, това не е административна работа в чистия смисъл, това не е администриране по отношение да речем на съдебните служители, на сградата и прочие, което председателя оперативно върши сам.

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: Извинявай, в подкрепа на което казваш - още повече, че Общото събрание се произнася по предложение на административния ръководител и неговите заместници за разпределението на съдиите в отделения.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Консултира, обсъжда, и аз и преди съм казвал, и не смятам, че председателя, който е един от съдиите, председателите на отделения и заместник-председателите и самите съдии имат някакви противоречиви интереси, които те ще разрешават едва ли не в условията на война на Общо събрание. Съвсем нормално е на Общо събрание всички съдии от съответния съд събрани да обсъдят, да се чуят всички мнения, да се постигне наистина най-доброто за всички решения и за работата в крайна сметка.

По отношение на тези организационни въпроси, които са наистина базисни, аз не чух никакви аргументи от г-н Колев защо

това трябва да е изключителен прерогатив на трима човека, председателя и заместниците му. Според мен доколкото тези въпроси засягат всички съдии, трябва да вземем в крайна сметка решение...и аз мисля, че така е правилно и затова подкрепям тези текстове.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Ковачева.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Аз казах, каквото имах за общите събрания. Присъединявам се към казаното дотук от колегите Карагъзова и Калпакчиев.

Искам да обърна внимание на текстовете за командироване, защото те са към раздела за работа на съдилищата. Прочитът на текстовете, поне така, както аз можах да ги систематизирам, за командироването, са така: в районен и окръжен съд може да се командирова съдия от окръжен съд, съответно от апелативен съд, в районен и окръжен съд, извинявайте, може да се командирова от окръжен, съответно от апелативен, като в предложената редакция на чл.227, ал.1 е казано, че в изключителни случаи той може да бъде командирован и без неговото съгласие за срок до 3 месеца. Така, както предложи на предишното обсъждане колегата Лазарова по отношение на прокуратурите, аз мисля, че така трябва да бъде и по отношение на съдилищата, т.е. съдиите от окръжния съд да не се командирват в районния съд и от апелативния съд да не се командирват в окръжния съд. Вярно е, че не сме изпадали в такава хипотеза, но законът я допуска. Следващият ми аргумент в тази насока е, че ако ситуацията е извънредна и изисква командироване на съдия от високостепенен съд, се предвижда текста, че при невъзможност за формиране на състав за разглеждане на дело се командирват съдии съобразно общите правила, т.е. така нареченото

командиране at hoc, винаги може да бъде решен този проблем в един съд чрез тази нова фигура...бяха до командироването на някой без негово съгласие в по-нисък по степен орган на съдебната власт. В административния съд е предвидена възможност за командироване на съдии само от друг административен съд, за разлика от окръжните съдилища, където се командироваат от районния съд; в апелативния само от окръжен съд. Това е в потвърждение на казаното до този момент. Съответно във ВКС може да се командироваат съдии от апелативен или от окръжен съд, а във Върховния административен съд - от административен съд или от друг съд със съответен ранг. Разбираемо е, административните съдилища са по-малко на брой, с по-ограничен персонален състав имам предвид, което стеснява кръга на колегите, които могат да бъдат командироваани, но аз мисля, че режимът на командироването от съд в съд трябва да бъде уеднаквен. Това е, което имах да кажа по отношение на командироването.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Напълно съм съгласен с това, което каза г-жа Ковачева. Само в допълнение по отношение на административните съдилища. Логиката на командироване е то да бъде временна мярка и лицето да може веднага да започне да изпълнява функциите. Не може във Върховния административен съд да бъде командирован съдия от окръжен или друг, апелативен да речем, съд, който не е гледал дела от тази материя, защото той няма да може директно да започне да извършва работата, тъй като спецификата в съответната материя е достатъчно голяма, както виждате,...тази материя са безброй, така че според мен трябва изрично да бъде записано ограничение, че във ВАС могат да бъдат командироваани само съдии от административните съдилища. Това е според мен заложено в самата логика на командироването.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Искам да изразя своето становище по отношение регламентиране на въпроса за самоуправлението в органите на съдебната власт - районни, окръжни, апелативни и върховни съдилища, и въвеждането като императив изискването тези общи събрания да изслушват предложените за заместник-административни ръководители лица. Уредбата е императив, доколкото предходната такава е, че може да дава предложения за назначаване на председател, и ако има такава разпоредба и за заместници, тя също следва да бъде като възможност, т.е. да се впише думата „може“ да дава становище и за заместници, защото това отива в крайност, която би била в противоречие и с решението на Конституционния съд, което отмени като противоконституционна разпоредбата на Закона за съдебната власт (предишна редакция), уреждаща правомощие на общите събрания да избират административни ръководители и режимът на третиране за заместниците следва да бъде еднакъв, защото те също са ръководни длъжности. Тъй като по-нататък в разпоредбите на § 60-71 касае изискването императивно назначението или предложението за заместник-административен ръководител да бъде съпроводено безусловно със становище от общото събрание на съдиите. И нещо повече, ако този ред не е спазен, предвижда разпоредбата на § 71, ал.5 на чл.168, то Висшият съдебен съвет следва дори да откаже това предложение за назначаване на заместник-административен ръководител. В този смисъл считам, че въвеждането като императивно изискване становището на общото събрание на съответния съд по назначаването на заместник-административен ръководител да бъде отменено.

Следващият аргумент в тази насока е, че по различен начин ЗСВ урежда този подход в съдилищата и в прокуратурите.

Това за мен не би следвало да се случва, доколкото всички те са магистрати и начинът на назначаване на административните ръководители и заместниците в съдилищата и прокуратурите абсолютно трябва да бъде идентичен и еднакъв. Защото в предложението за изменение на ЗСВ в следващите разпоредби, касаещи и заместниците, и кой може да дава предложения, такива за районен прокурор и заместник-районен прокурор не са предвидени. Предвидени са само в съдилищата.

Това са моите принципни забележки по този начин на регулиране на тези отношения.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Колев.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Една реплика по отношение на командироването. Това може би е добре - единствено административни съдии да бъдат командировани. Само че как ще ми отговорите на въпроса кой би следвало да командироваме тогава в..., тъй като има пряка забрана да бъдат командировани, т.е. липсва такава възможност съответно от районните съдилища. В този случай трябва да изключим съвсем командироването, или какво следва да направим. ...ли е в този случай и за единия да важи само административния, а в другия случай да не се командирова никой очевидно, защото няма откъде.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Други становища?

Г-н Калпакчиев.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Във връзка с това, което каза г-жа Неделчева. Няма как по еднакъв начин да бъде регулиран и въпросът с прокуратурата по отношение на въпросите, свързани с правомощията на общите събрания. Най-малкото, в прокуратурите няма общо събрание, никога не е имало общо събрание, тъй като самата специфика на организацията в един съд и в прокуратура е

различна. Това мисля, че е очевидно за всеки. Аз нямам нищо против, прави впечатление наистина, че за разлика от съда в прокуратурата няма никакви елементи на така нареченото „самоуправление“, или свобода на изразяване. Ако прокурорите в Пленума, пък и прокурорите в страната, досега не съм чул някой да се е изказал, ако сметнат, че това е добре за тях, аз бих ги подкрепил. Но за съжаление не съм чул прокурор нито в Пленума, и дори в Пленума, г-жа Атанасова може би ще каже по отношение на тази очевидна разлика, въведена в закона по отношение на прокуратурата, но наистина има логика в това да не бъде еднакво, тъй като наистина специфика има, но трябва да има някакви елементи.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Уважаеми колеги, по отношение на заместниците аз имам предложение в чл.168, ал.2, редакцията, която се предлага и се казва, че заместник на административен ръководител на съд се назначава от Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по предложение на председателя на съответния съд, след „становище на общото събрание“ да се запише, че се назначава по мотивирано предложение, защото становището може да е положително, становището може да е отрицателно, становището може и да е неутрално. Защото ние нямаме предварително зададена хипотеза какво трябва да е становището. Казано е „становище“. Ние тук с нашите правила сме дали възможност на колегите по отношение избора на административен ръководител да изразява становище и виждате, че обикновено сме получавали или положително, или неутрално становище, или никакво становище. Иначе адмиравам предложенията по отношение на избора на заместници на административните ръководители, както и по отношение на административните ръководители, като

между другото законопроектът не внася никаква радикална промяна, т.е. в самия режим по отношение назначаването от различни органи на съдебната власт. Примерно за административните ръководители е казано, че по изключение може да се назначава съдия, прокурор и следовател от по-ниско ниво на орган на съдебната власт, но нищо не пречи изключението да се превърне в правило по най-различни съображения и критерии.

По отношение на заместниците. По същия начин оставена е възможността, с изключение на районните съдилища, те да бъдат от друг орган на съдебната власт. И в този случай според мен трябва да е ясно становището на съответния съд, на съдиите от съответния съд, които ще бъдат...със заместници от друг орган на съдебната власт.

По отношение на прокуратурата аз се надявах колегите прокурори да вземат такова становище. Иначе, да, прави впечатление, в раздела за прокуратурата не са предвидени никакви форми на организационен живот, ако мога така да го нарека, за прокурорите, защото всеки един орган на съдебната власт има своите организационни проблеми, по които съответно магистратите могат да имат някаква позиция, някакво отношение. Доколкото в този раздел от закона не съществуват никакви текстове, аз няма какво да коментирам. Да правя предложения *de lege ferenda* мисля, че ако има такива, те трябва да изхождат от Прокурорската колегия или от съответните организации съсловни на прокуратурата. Личното ми становище е, че добре би било да се предвиди някаква форма на организационен живот (тази формулировка аз съм възприела) за прокурорите, и следователите, разбира се. Да не забравяме, че към окръжните прокуратури са и следователите, т.е. става въпрос за сериозни по численост органи на съдебната власт,

на които не им е дадено никакво правомощие. А вие знаете, в нашите правила не сме поставили подобно разграничение.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Найденова, заповядайте!

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Тъй като сме на тема административни ръководители и заместници, аз предполагам, че г-жа Атанасова заяви желание да изрази становище по отношение на прокуратурата, но само две думи в подкрепа на принципната теза. Ако е предвидено, че общите събрания на върховните съдилища могат да правят предложения за председател на Върховния касационен съд и Върховния административен съд, по отношение на предложенията за главен прокурор и директор на Националната следствена служба, който се избира по силата на закона също по процедура, сходна на тази на избора на главен прокурор, не е дадена никаква възможност на каквато и да е организация на прокурорите, респективно на следователите, да издигат предложения. В тази връзка (по-скоро бележката ми е чисто коментарна) в § 72, ал.3 и ал.4, в ал.3 като предложител за председател на съд, респективно на прокуратурата, в ал.3 министърът на правосъдието е изведен като позиция преди кандидата, в ал.4 кандидатът е изведен като поредност на предложител преди министъра на правосъдието. Просто нека да се синхронизира, да дадем превес на кандидата за заемане на длъжността, който да бъде по ред преди министъра на правосъдието. В ал.4 са подредени кандидатът и министърът, а в ал.3 - за съдилища, редът е тотално разменен. По отношение на прокуратурата няма да се намесвам. Мисля, че колегите, които са били прокурори, ще кажат достатъчно неща за организацията и непредвиденото самоуправление.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жа Атанасова.

ЕЛКА АТАНАСОВА: Уважаеми колеги, малко силно прозвуча изявлението на г-жа Ковачева, че не знае да има организационен живот в прокуратурата. Не е уреден законово, но безспорно съществуват доста форми, с които прокурорите могат да изразят позицията си (говоря за редовите прокурори) и те го правят, макар и да няма законова уредба от типа на общо събрание. Безспорно е, че прокурорите на събрания и на съвещания изразяват много често позицията си по редица въпроси, които засягат тяхната дейност, но аз си мисля, че е време поне законово да се регламентира едно тяхно правомощие, за да не прокараме толкова рязка граница между статута на съдиите, от една страна, и на прокурорите и следователите, от друга.

Предложението ми е свързано с процедурата за избор на административни ръководители в прокуратурата. Какво пречи прокурорите от съответната прокуратура и следователите, когато става въпрос за избор на административен ръководител на окръжна прокуратура, който ръководи и следователите от следствените отдели към съответната окръжна прокуратура, да изразят пред Висшия съдебен съвет едно становище за кандидатите, участници в тази процедура, каквото право на становище имат другите. Все ми се струва, че е добре тази тяхна възможност да бъде законово уредена. Към настоящия момент сме я уредили в правилата. (Намесва се М.Лазарова: Само за главен прокурор го няма, но иначе за административен ръководител на прокуратурите има.)

Искам да взема становище и по отношение на командироването. Това е текстът, по отношение на който не можах да взема становище при предходното обсъждане на законопроекта, но г-жа Лазарова е изразила становище тогава, което напълно подкрепям. Но виждам, че и в момента в разпоредбата на чл.147,

ал.1, б."д" съществува възможността, когато прокурор от окръжна прокуратура може, аз мисля, че е изпуснато „не“, не може да бъде заместван от друг прокурор от същата прокуратура и не може да бъде командирован прокурор от окръжна прокуратура по реда на предходните букви, да се командирова прокурор от апелативна прокуратура. В тази си редакция текстът, освен липсата на възможност, която ми се струва...почти нереална при наличието на чл.28 в окръжна прокуратура в страната да не може да се намери един, който да бъде командирован, но не е обвързана с никакви други предпоставки за командироване на прокурор от апелативна прокуратура. Няма служебна необходимост, няма конкретно дело, то не би могло и да има конкретно дело, защото какво ще бъде това конкретно дело на по-горестоящата прокуратура, или преписка, за да се наложи командироване. Струва ми се, че се дава възможност по неясни цели и причини един прокурор от апелативната прокуратура да бъде командирован за съответен срок в една окръжна прокуратура (реплика: дори в районна може).

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Може ли да бъдем по-кратки? Бяхте много убедителна.

ЕЛКА АТАНАСОВА: Аз мисля, че за втори път взимам думата. Иска ми се или да отпадне тази възможност, или да бъде прецизирана.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Лазарова, заповядайте!

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Колеги, аз и при предишното обсъждане на тези промени в ЗСВ изразих негативно становище относно командироването. Доколкото там се предвиждаше възможността прокурор от апелативна да бъде командирован в окръжна прокуратура, сега така, както е разписан чл.147, ал.1, т.2, б."д", вижте го хубаво, въпреки че там е изпуснато и „не“, „не може

да бъде заместен", записано е „може да бъде заместен от друг прокурор". Така, както е записано, се създава една неяснота и дори предпоставка за командироване на прокурор от апелативна в районна прокуратура, т.е. в най-ниското ниво - това, което го нямаше в предишната редакция на чл.147 така, както ни беше предложен в предишния законопроект, който разглеждахме преди няколко заседания. Така че моите съображения в тази насока се запазват с още по-голяма сила с оглед тази разпоредба така, както е разписана в момента, т.е. не става ясно, защото в т.2, в букви „б", „г" и „д", които са изброени в б."д", става въпрос за командироване в районна прокуратура. И в следващия момент пише, че прокурор от апелативна прокуратура, когато не може прокурор от окръжна при условията на тези букви да бъде командирован, тези хипотези, съответно прокурор от апелативна може да бъде командирован и в районна. А по-надолу в ал.4 пък изрично е предвидена възможност да бъдат командировани прокурори от апелативна по смисъла на тази разпоредба в цялата страна от главния прокурор, което за мен е пълен абсурд. Извинявайте! Казах, че това все пак е санкция, дисциплинарно наказание, понижаване в длъжност, което в никакъв случай не може да се приравнява на едно командироване, дори при служебна необходимост, дори при извънредни условия.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, няма да ни стигне времето, имаме и Правилник. (Говорят помежду си.)

ЯСЕН ТОДОРОВ: Аз взимам повод от казаното от г-жа Ковачева във връзка с избор на административни ръководители. Темата, която ще коментирам, не е залегнала в проекта, който е на нашето внимание. Камарата на следователите беше внесла едни предложения, които явно не са срещнали одобрение, но хората, с които аз съм коментирал, са съгласни, че това са текстове, които

водят до децентрализация в някаква степен на прокуратурата, а именно сегашните завеждащи окръжни следствени отдели да бъдат административни ръководители, избирани от ВСС, а не назначавани от съответните окръжни прокурори. По този начин те си имат своите концепции, носят своята отговорност пред Съвета и се избягват всякакви възможности за спекулации от страна на окръжните прокурори и своеволия, които поради някакви причини през ден да сменят завеждащите следствените отдели. Така че връзката между окръжния прокурор и следователите да бъде в по-голяма степен процесуална, а не чисто административна, което ще доведе до децентрализация. Не знам защо не е срещнало одобрението. Оттук-нататък такъв текст да бъде внесен и гласуван е, ако някой народен представител му обърне внимание. Надявам се, че ще има и такива.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Георгиев, във връзка с казаното.

РУМЕН ГЕОРГИЕВ: Само в тази връзка. Ние вече като Съвет приехме тази бележка, защото следователите, вече не става дума за различия, а става дума за дискриминация, в следствието няма нито един административен ръководител, с изключение на директора на Националната следствена служба, и то в качеството му на заместник на главния прокурор по разследването. Пряката последица от това е, че върху следователите, освен полагащото се по закон ръководство и надзор, съществува и административна, дисциплинарна и всякаква кадрова зависимост, която пак казвам, е важно, тук не става дума за това да се чувства удобно или не някой, това не е в обществен интерес. Разследването следва да е независимо и да се установяват фактите такива, каквито са. В този смисъл предлагам и в сегашното становище изрично още веднъж да се добави и това: Съветът подкрепя направеното предложение. Формално то е и от Камарата на следователите.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Колев.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Само едно изречение... (не се чува; председателстващият призовава за тишина) общите събрания на върховните съдилища, но въпросът е в какво следва да се изразява това самоуправление. Естествено, трябва да има становище по всички тези въпроси, назначаването, напротив, това за мен е повече от задължително. Но най-важното правомощие е възможността за пряка номинация за следващите председатели на върховните съдилища. Какво имам предвид? При всички останали случаи ние сме дали, законът дава възможност за така наречената „самономинация“. Не мога да разбера каква е логиката в това съответните общи събрания на върховните съдилища да нямат право да участват в този процес. Това за мен е повече от наложително. Те би следвало да бъдат един от предложителите наред с останалите субекти. Какво ще бъде в крайна сметка решението на кадровия орган, е съвсем различно нещо, но предложението е...задължително. Тази възможност трябва да е предвидена. Така че може би се разминаваме, но в крайна сметка, имайки възможността те да посочат бъдещия административен ръководител, за мен това е най-важното, това е най-сериозният елемент на самоуправлението. Всичко останало са неща, които само биха могли да дублират функциите и да...меко казано до една недобра организация.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Карагьозова.

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: Уважаеми колеги, г-жа Ковачева в началото на дебата не случайно постави въпроса как чисто организационно станалите днес разисквания ще бъдат обективирани в някакво становище на Съвета. Затова аз предлагам, макар че сигурно от Правна комисия може би ще се разсърдят, да

натоварим Правната комисия по станалите днес дебати да се направят предложенията ни в един четивен вид, да ги подреди по последователност на текстовете. Там, където сме се обединили около едно становище, да бъде едно становище, а там, където са се наложили два варианта на становище, да бъдат..., но да има един ясен, окончателен текст, защото ако изпратим на Народното събрание проекта, всичките си забележки като приложение с протокола от днешното изслушване, просто няма да има абсолютно никакъв ефект. Нашето становище няма да бъде прочетено, то обективно няма да бъде прочетено. Затова бих предложила, ако се съгласите, правя такова процедурно предложение - Правната комисия да обобщи (реплика: дирекция), добре, Правна дирекция да обобщи по текстове направените предложения.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Правя предложение диспозитивът на нашето решение да бъде „не съгласува“, защото когато възраженията по конкретен законопроект надхвърлят повече от 50% от параграфите, които са предложени, какво може да се гласува в конкретния случай. Затова това е моето предложение това да бъде диспозитивът. Когато има една цялостна преработка, може да се преразгледа отново.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, нека да вървим текст по текст и накрая ще обсъдим какво решение да вземем.

Обявявам почивка.

(след почивката)

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, продължаваме работа по точката. Ако може, да бъдем по-кратки, защото ни предстои и правилник.

КАМЕН ИВАНОВ: До § 72 стигнахме.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Предложих по т.8, ал.2 да е по мотивирано предложение.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Добре. Ако може да бъдем по-кратки, с ясни тези, бързо схващаме, бързо разбираме, защото ни предстои правилник, до десет часа няма да го приключим.

КАМЕН ИВАНОВ: Колеги, щом продължаваме обсъжданията, моля ви да обърнете внимание на § 72, последното изречение. Става въпрос за чл.169. Последното изречение на ал.1, която е представена в такава редакция, при първото изречение няма проблем, но второто изречение ще създаде много проблеми: „по изключение може да се назначи съдия, прокурор или следовател от по-ниско ниво на орган на съдебната власт“. Става въпрос за административен ръководител. Въпросът е следният. Ако има двама кандидати, единият от по-ниско ниво за съответния съд, прокуратура, какво ще се случи? (реплика: кой параграф?) § 72. Изключително не е ясно и създаващо проблеми е в този си вид редактирането на закона.

По същия начин ал.2 създава проблем. В последното изречение е посочен периода за несменяемост на колегите дори тогава, когато нямат статут, а заемат длъжността „заместник на административния ръководител“. Това веднага се свързва (не довършва); понеже сега само 72 обсъждаме, тези неща смятам, че създават проблеми, не са редактирани по (не довършва).

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Неделчева.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Моите предложения точно във връзка с § 72, разпоредбата на чл.169, ал.1, са да отпаднат думите „от същото или по-високо ниво“, за да няма противоречия както в първо изречение, така и между второ, и защото практиката не е доказала случай, в който за председател на един съд се

кандидатира съдия и прокурор от по-горен съд. Още по-малко в следващата разпоредба, в която за заместник-административен ръководител може да бъде назначено лице от същия или от по-горен съд. Така че моите конкретни предложения са да отпадне този текст.

КАМЕН ИВАНОВ: За административния само?

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: За административния ръководител и аналогичната разпоредба (сега не мога да я кажа) за заместник. И в ал.2 да отпаднат тези думи: *„от същото или по-високо ниво“*. Да остане по-нататък *„с високи професионални и нравствени качества...“*.

КАМЕН ИВАНОВ: Ако отпадне изискването за административен ръководител да е лице от съответния или по-висок орган, т.е., ако ние не поставим такова ограничение пред закона, например съдия от окръжен съд да се кандидатира за председател на апелативен съд например, няма да има необходимост от изречение две. Виж, за разлика от колегата Неделчева, за ал.2 смятам, че редакцията е приемлива. Все пак за административен ръководител се явяваш на конкурсна процедура, участваш с теза, така че там ограничение трудно би могло да се постави, за заместник-административните е по-различно.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Кой от по-високо ниво ще отиде за заместник на по-долен съд?

КАМЕН ИВАНОВ: Може да отиде. (Говорят помежду си.)

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жа Ковачева.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Нямам забележки към редакцията на чл.169, ал.1 и ал.2, по-скоро аз казах за изключенията. Споделям това, което каза и колегата Камен Иванов. Нормата съдържа известни ограничения, които могат да бъдат лесно преодолени.

По отношение на чл.173, това е § 75, за документите във връзка с избора на председателите на върховните съдилища и главния прокурор. Досегашният текст на закона не даваше срок за представяне на концепциите. В предложената редакция на ал.5 се казва, че *„кандидатите представят писмена концепция за работата си на съответната длъжност и документите се публикуват“*. В нашите правила записахме срок за представяне на концепцията и според мен това по някакъв начин трябва да намери ... в закона, защото обратното означава да предполагаме, че този, който ще е номиниран, вече е знаел и си е приготвил концепцията. В закона би могло да запишем, че не даваме срок...

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Лазарова.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Колеги, има случаи, например аз се сещам поне за един такъв случай - от Върховната касационна прокуратура завеждащ отдел стана заместник-апелативен прокурор. Така че има такива случаи.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Заповядайте, г-жо Неделчева.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Колеги, аз имам може би процедурно по характера си предложение. В доста от текстовете едни от нас изразяват едно становище, други изразяват коренно противоречиво становище. Така или иначе, ако се налага да обобщаваме становища и да предлагаме като единни такива от страна на Правната комисия, кажете ми как да диференцираме това. Или ние трябва да продължим и да гласуваме, и за да консолидираме някакво ясно становище, но по този начин, по който се изразяват мнения, аз не виждам как ще бъде изготвен един обобщен, категоричен изказ и становище по текстовете.. Твърди се, че никой няма да чете изобщо какво предлагаме?

КАМЕН ИВАНОВ: Би могло да се прочете. Има работна група. Ще се прочетат становищата. Важното е да изговорим становища и да се чуят, ако имаме възражения, защото ние по принцип изразяваме становище само когато имаме по същество възражение.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Протокола с всички становища, все пак ние сме колективен орган, да се види, че е имало дебат, имало е разумни предложения сигурно. А пък вече, ако депутатите (надявам се) проявят интерес, това ще бъде от полза за законодателния процес.

По отношение на чл.145 от ЗСВ. Аз смятам, че когато ...така наречените предварителни проверки и част от правомощията на прокуратурата за общия надзор, има дискусия в доктрината. Доколкото чл.145 не противоречи на Конституцията (чл.127), има едно много добре аргументирано становище на проф.Борис Велчев в неговата книга „За наказателната политика“, аз в този смисъл, изразявам моята лична позиция за отпадане на чл.145.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Продължаваме по текстовете.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: § 89. Миналия път аз посочих, че не е предвидена разпоредба за отказ по време на обучението в Националния институт на правосъдието, както ние сме имали такива случаи и се двоумели...как да процедираме. Тук единствено е записано „ри отказ на кандидата за почване на обучението се представя писмен отказ не по-късно от 14 дни преди обявяване началото на обучението за съответната година" Но отново, въпреки че бяха поети ангажименти да бъде разписана такава разпоредба за отказ по време на обучението, тя липсва. Дали е възможен въобще такъв отказ. Това е § 89, чл.186, ал.9.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Найденова.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: За конкурсите, § 8, чл.185, свързано с чл.184. Ако до устен изпит се допускат кандидати с оценка не по-ниска от „много добър“ 4.50 на казуса, в чл.185 се предвижда, че до класиране се допускат кандидати, получили не по-ниска оценка 4, т.е. минималната оценка за класиране от устния изпит е 4, а от писмения изпит е 4.50. Общият сбор на двете, минимални, би дал 4.25. Средното аритметично. За единия е 4.50 минималната, за другия е 4. Поне да бъдат уеднаквени. Спомням си, че ние дори в Правилата за провеждане на конкурсите след един случай, производство пред Върховния административен съд, коригирахме правилата и заложихме минимална оценка 4.50, защото се наложи да назначаваме колеги от конкурси с оценка средна, която беше под 4.50. Да се уеднаквят оценките.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Две решения имаме вече отменени по този случай.

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: Ще си позволя да не се съглася с това, което каза г-жа Найденова, защото първата граница от 4.50 всъщност е филтърът, който пресява по-добрите кандидати, които да се явяват на устния изпит, на събеседването, докато ако и на събеседването вдигнат тази висока граница, изключително много се стесняват чисто математически рамките, в които биха могли да бъдат класирани кандидатите. По-добре е да бъде оценката 4, по-ниска, която също осигурява участие на добре представените кандидати, крайното класиране.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: И в самия законопроект е залегнало завишаване на изискванията за придобиване на юридическа правоспособност. Ние говорим за един добър подбор на тези юристи, които влизат в съдебната система, ще правораздават, или ще осъществяват друга предвидена от закона дейност в рамките на

съда, прокуратурата и следствието. Аз не виждам защо трябва да се плашим да искаме еднакво ниво. Ако на писмения изпит са показали 4.50, какво ни притеснява и на устния да очакваме същото ниво на познания?

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Това е въпрос, който е много дребен детайл според мен. Разликата от петдесет стотни не е показателна за подготовката на кандидата. Колеги, аз добре си спомням дебатите, които се развиха тук във връзка със случаите на отказ било преди започване на обучението, било по време на започването на обучението на младшите съдии и прокурори. Но на мен ми се струва, че изобщо редакцията на ал.9, на този текст, който Магдалена Лазарова посочи (чл.186, ал.9), не е сполучлива. Нека да си спомним, че всъщност класирането се прави чрез подреждане, включително и за местата, за които се и кандидатства. Как е решен този въпрос? Висшият съдебен съвет допълва списъка със следващия класиран кандидат, но този следващ класиран кандидат трябва да е следващият класиран за мястото, за което той кандидатства, защото нали си спомняте, че има един междинен елемент, в който кандидатите според успеха, който са показали на самия изпит, си избират, пристъпват към избор на свободните места за младши съдии и младши прокурори. Според мен това би означавало да извършим цялостно прекласиране, защото, представете си, че се откаже някой, който е втори в класирането за един съд, за който има много кандидати, тогава този, който е класиран трети в класирането, но пък е отишъл на място, което не е предпочитал, ще трябва да отиде на мястото, което е освободено. Оттам-нататък ще трябва да се извърши цялостно прекласиране. Затова предлагам да помислим как точно да редактираме текста, за да не се получат недоразумения и те на практика се получават при

нас всяка година, а в бъдеще с този текст ще се получават още повече.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Уважаеми колеги, може би тук колегите от Комисията по предложенията и атестирането ще ми помогнат със своето становище. Изборът на конкурсните комисии е ...организира как става от общото събрание, тези трима членове със статут на действащ съдия, прокурор или следовател - говоря за чл.183, разписан в § 86. По аналогичен начин е уредено и за конкурса за повишаване и преместване. Доколкото обаче, след като тези членове, действащи съдии, прокурори и следователи се избират от общите събрания, се казва, че съответната колегия избира чрез жребий измежду тях. Никъде обаче - нито в правомощията на Комисията за атестиране и конкурсите, нито в правомощията на съответната колегия е разписано да определя до колко съдии трябва да се изберат от тези общи събрания, за да се тегли жребий след това. Още повече, този избор е за три години, той не е *ad hoc*, в смисъл не решаваме - за този конкурс ни трябва определен брой действащи съдии, прокурори и следователи, между които да избираме по жребий, а е казано за три години. Според мен най-малкото трябва да предложим да се разпише, че с решение на съответната колегия се определя този брой предварително, за да знаят и колегите за колко измежду тях избират.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Според мен съзнателно е оставен този въпрос да бъде решен с Правилата, които би приел Съветът, респективно съответната колегия, защото всяка година се провеждат различни по брой и по вид конкурси, което означава, че ще са необходими различни по брой и по вид (под „вид“ имам предвид по материи) членове на конкурсните комисии. Затова според мен би следвало точно Съветът в рамките на планирането,

което извършва, да посочи съответния брой магистрати, които трябва да влязат в така наречените „списъци“, от които после да се прави случаен избор на магистрати, които участват в тези конкурси.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Продължаваме напред, колеги. Заповядайте, г-жо Лазарова.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: § 30, ал.4, аз миналия път посочих, че трябва да се регламентира по изричен начин какъв следва да бъде този писмен изпит - казус или тест, защото това преминаване на съдия на длъжност „прокурор“ или „следовател“, или на прокурор на длъжност „съдия“ или „следовател“ и на следовател на длъжност „съдия“ или „прокурор“, тъй като при различните конкурси може да се получи една неравнопоставеност, примерно при преминаване на съдия на длъжност „прокурор“ или „следовател“ да се решава тест, а при преминаване на следовател на длъжност „съдия“ или „прокурор“ да се решава казус или някакъв друг писмен изпит, да се отговаря на въпроси и т.н. Затова аз мисля, че трябва по изричен ред да се регламентира, доколкото и другите писмени изпити, които се полагат и по ЗСВ са предвидени, са регламентирани като решаване на казуси. Според мен трябва да има някаква регламентация - дали ще е казус, дали ще е тест, дали ще е нещо друго, но да е ясно за всички и при преминаване от различните органи в други да е еднакво.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, други становища.

Г-жо Атанасова.

ЕЛКА АТАНАСОВА: Уважаеми колеги, аз не приемам въвеждането на писмен изпит или различния подход, който се предлага в конкурсите за преместване, когато един магистрат иска да смени професията си, да премине от длъжност „прокурор“ на длъжност „съдия“, или обратното, както и от длъжност „следовател“

съответно на длъжност „прокурор“. Струва ми се, на първо място, няма...никакви мотиви защо се прави това разграничение. Представете си, че когато магистрат иска да премине на друга работа в съдебната система, трябва да премине писмен изпит в обем и обхват, който не е определен по никакъв начин, ние предоставим правомощието вероятно на Пленума или на колегиите и не е ясно какво точно ще се проверява. Не е ясно какъв ще бъде обемът на този писмен изпит - дали ще се превърне във втори държавен изпит по някаква материя... (не се чува). Моето предложение е да се уеднакви процедурата и наличието на подобен писмен изпит да отпадне, още повече, че и в редица документи се препоръчва през определен период от време (и това е практика в някои страни) магистратите да сменят професията си. Не знам какво ще се установи при писмен изпит, при положение, че един прокурор иска да стане наказателен съдия, всичко, с което се занимава един наказателен съдия, му се предоставя изначално като база от един прокурор. Дори да е граждански съдия. Не мога да се съглася, че един прокурор не е получил същия обем правни познания, както един граждански съдия и че изначално прокурорите, видите ли, не разбират от гражданско право и граждански процес.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Лазарова.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Тъй като тази разпоредба има връзка, тя е преповторена един вид в § 96 на чл.192, ал.2, където отново е регламентирано, че се полага писмен изпит задължително, отново да се посочи какъв - казус, тест, и какво налага полагането на държавен изпит.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Държавния изпит да не го бъркаме с този изпит.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Колеги, искам да ви напомня нещо. В тази част почти изцяло е възприета формулата, която нашата Комисия по предложенията и атестирането е предложила. Затова, не че имам нещо против личните мнения, не ме разбирайте погрешно, но нека да приемем отговорността, че нашата Комисия по предложенията и атестирането така, както е предложила и разписала предложенията си, те са възприети, което означава, че критиката в момента е към нашата комисия. (Говорят помежду си.)

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: § 73, чл.189, ал.5, моля вижте, където се определя състава на конкурсните комисии, и по-скоро по какъв ред се определят членовете извън представители на Комисията по предложенията и атестирането. Значи чл.189, ал.5, т.2 - при провеждане на конкурс за преместване - т.е. не е...конкурс за повишаване във ВКС и ВАС. Там трябва да се допълни думичката. Никъде не видях повишаване, само преместване, т.е. това е хипотезата да се преместват съдии от единия в другия съд (говорят помежду си).

МИЛКА ИТОВА: Ние предложихме обща разпоредба, като идеята е преместването да става по документи, но конкретни текстове...(говорят помежду си).

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Заповядайте, г-жо Лазарова!

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: С оглед казаното от г-н Калпакчиев, трябва да се посочи в т.9, отново провеждане на конкурс за повишаване и преместване, за прокуратурата.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Итова.

МИЛКА ИТОВА: Само да допълня. Нашето предложение, което беше (то беше още 2013 г.) е за текста на (не мога да се сетя кой член), преместването районните съдилища и прокуратури да става без конкурс, а по документи. Такова ни беше предложението.

И наистина тук възникна въпросът, ако прокурор кандидатства за длъжността „съдия“, „следовател“, и обратното, как да се процедира в този случай. Ние конкретно предложение не сме давали. Всъщност това е предложение на екипа на Министерството на правосъдието. По този начин са го регламентирали, че когато прокурор или съдия кандидатства за другия орган, да се явява един вид на конкурс за първоначално назначаване.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Лазарова.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Колеги, вижте ал.8 на същия член - членовете на конкурсната комисия. Тук са изискванията към членовете, че трябва да са придобили статут за несменяемост. Няма изрично предвидено, че същите трябва да са с...комплексна оценка „много добра“, както например е предвидено в чл.204, ал.5 за членовете на постоянните атестационни комисии, че трябва всички да бъдат с комплексна оценка „много добра“. Мисля, че тук трябва да се добави, че членовете на конкурсната комисия трябва да бъдат с оценка „много добра“.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Според мен изобщо не трябва членове на конкурсната комисия да бъдат такива, които нямат статут за несменяемост.

КАМЕН ИВАНОВ: Защото, вижте, как са приравнени различните видове атестирания, след това ще видите чл. 191. Чл. 191 не прави разлика между видовете атестирания, в които можеш да участваш. Казва „последното“, но то последното може да ти е за

несменяемост, последното може да ти е първоначално след три години, а за младшите на втората година.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: И ако разрешите да продължа. Алинея 10. Тук вече се появява за първи път този текст. В миналия законопроект го нямаше. „В зависимост от броя на кандидатите съответната колегия на Висшия съдебен съвет може да състави повече от една комисия.“. Вие си спомняте дебатите в началото на нашия мандат ние да се обединим около становището, че комисията трябва да бъде само една, защото аз съм участвала в такива конкурсни комисии и знам много добре различния подход, който се прилага от колегите в тези конкурсни комисии. Затова да отпадне тази алинея и да остане, че комисията е само една. Говорим за повишаване тук.

МИЛКА ИТОВА: Може би за всички конкурсни е добре.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: И по принцип, да. Също така аз сега слушам коментари във връзка с провежданите конкурси за младши съдии и младши прокурори, наистина подходът, когато са няколко комисии, е различен. И може би наистина трябва във всички конкурсни процедури комисията да бъде само една, независимо колко дни ще изпитва, но просто критериите, които се задават от тази комисия, да бъдат еднакви за всички кандидати.

Алинея 11. Ще ви моля тук да бъде добавено, че участието в конкурсната комисия се взема предвид при определяне натовареността и при атестирането на съответния магистрат. Както е предвидено участието му в атестационната комисия по същия начин да се предвиди и участието в конкурсната комисията да се взема предвид при атестирането. Това е предвидено за членовете на атестационната комисия, които са действащи магистрати.

Тяхната натовареност в качеството им на такива се взема предвид при атестирането.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Продължаваме, колеги.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Във връзка с уредбата по атестирането прави впечатление § 111 и чл. 204, промените, които стават с § 111. Фактически това, което се предлага в § 111 касае дейността по атестирането на Комисията по атестиране и конкурси към Прокурорската колегия. И по-нататък урежда в Прокурорската колегия атестирането. Разбирането тука е, както е уредено, в ал. 6, например, мандатът на членовете на постоянните комисии е 2-годишен, не могат да бъдат преизбирани, също така в ал. 4 - да бъдат с намалена натовареност. Това означава, че се счита, че тези прокурори, които се предложат от общите събрания на ВАП и ВКП, те ще останат да работят на местата си и тук ще работят в Комисията по атестирането и конкурсите към Прокурорската колегия, като постоянни, не атестационни, а наречени „постоянни атестационни комисии“. И веднага този мандат, който се определя на 2-годишен противоречи на уредбата, която се създаде в чл. 37, където се реши да няма такива помощни атестационни комисии, а командировани съдии и прокурори да работят, мандатът да е едногодишен с право на избиране втори път. Тук се променя срокът на мандата. Също така променя се и идеята, че трябва да са командировани и тук се казва, че ще продължат да работят с намалена натовареност. Изобщо тук трябва да се преработят текстовете и да се има предвид идеята на закона, която беше първата, да няма помощни атестационни комисии, а да има командировани магистрати, които постоянно да осъществяват дейността по атестирането. Да има еднакъв режим, както за

съдиите така и за прокурорите. Тук се въвежда различен режим, който трябва да се уеднакви.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Атанасова, заповядайте.

ЕЛКА АТАНАСОВА: Колеги, аз напълно подкрепям становището на г-жа Петкова. Вчера този текст обсъждахме неформално и в Прокурорската колегия. Аз и там изразих становището, което ще кажа и днес - да отпадне изцяло разпоредбата на чл. 204, това е § 111 от законопроекта, който предвижда съществуването на постоянни атестационни комисии към апелативните прокуратури. Мотивите ми за това са свързани с факта, че съществуването на подобна хипотеза, на първо място създава едно разделение и различие по въпроса за атестирането на съдии и на прокурори и следователи.

На второ място, подменя се цялата идея, заложена в мотивите към законопроекта за възприемането на единен, общ, централизиран подход при института на атестирането.

На трето място, че се дублират функциите на тези помощни атестационни комисии към апелативните прокуратури с функциите на Комисията по атестирането и конкурсите към съответната колегия, които са посочени в чл. 203 от законопроекта.

На последно място, че така се създава възможност за прилагане на различни практики при атестирането, нещо което наблюдаваме и в момента и което именно създава недоволство от атестационните оценки.

Моето предложение е тази разпоредба изцяло да отпадне и да няма съществуване на подобни помощни органи към Комисията по атестирането.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Калпакчиев, заповядайте. Микрофонът.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Съгласен, но все пак да уточните, тъй като...в заседание на Съвета за реформа, това беше предложение на прокуратурата в съдебната реформа, тъй като прокурорите от ВКП са възразили, че са се откъснали от пряката работа и ще им е трудно да осъществяват атестирането. /шум в залата - говорят всички/

ЕЛКА АТАНАСОВА: Искам да ви кажа, въпросът на колегата Калпакчиев ме подсети, натовареността на прокурорите от Върховна касационна прокуратура е доста ниска, с изключение на няколко отдела, за разлика от натовареността на прокурорите от апелативните прокуратури, които са второинстанционни прокуратури и са много по-натоварени. Няма да говоря и за броя. Може би всички прокурори от всички апелативни прокуратури са по-малко от броя на прокурорите във върховната прокуратура. Не е точно това, че те се били откъснали от пряката работа. Напротив, прокурорите от Върховната касационна прокуратура ежедневно се произнасят по актове, постановления, актове по същество на колеги от долустоящите прокуратури, така че разполагат с нужния обем правни познания, умения за прилагането и умения за оценка на качествата на колегите им.

Колегата Боев, поне вчера, изрази съгласие с нашите аргументи за отмяната на текста, защото всички или преобладаващата част от нас изразиха несъгласие.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Само добавям един аргумент. В самите мотиви към законопроекта, във връзка със създаване на една комисия за атестиране, която да бъде централизирана, са изложени мотиви, че по този начин ще се преодолеят регионални практики, а по отношение на прокуратурата се предлага да се запази почти изцяло сегашният модел. Не мога да се съглася с

друга част от мотивите към законопроекта, която казва, че прокурорите във ВКП и ВАП се занимавали с предимно аналитична дейност. Колеги, по класификатора на длъжностите всички магистрати са аналитични специалисти. Не мога да се съглася, че дейността по атестиране не е аналитична дейност. Тя по същността си е вид аналитична дейност. Нека да уеднаквим режима. Тази забележка я направих и предния път, г-жа Колева я мотивира тогава. Още повече, на не едно място законът и в момента действащия и в законопроекта говори за общи събрания на прокурорите и на следователите на едно място, така че те спокойно, както избират членове на конкурсните комисии, така могат прокурорите от двете върховни прокуратури да предложат и членове, и дотук да спрем, без помощни комисии.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Колеги, само няколко редакционни поправки, ако позволите. Параграф 106, чл. 197, ал. 5, в т. 3 е предвидено извънредно атестиране да се прави по мотивирано предложение на Инспектората към Висшия съдебен съвет, когато са налице данни за трайно влошаване качеството на работата или неспазване на етичните правила от съдия, прокурор или следовател. Тоест, мислите ли че, ако е мотивирано предложение, длъжен ли е Инспекторатът да следи за етичното поведение на магистратите, защото тук ще възникне проблем? И дали се налага при неспазване на етичните правила да се прави извънредно атестиране само на това основание?

КАМЕН ИВАНОВ: По чл. 197, ли? Извънредно?

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Аз мисля, че да, необходимо е, защото Инспекторатът е именно органът, който ще извършва тези проверки. Освен това, част от критериите действително са смесени, от критериите за избиране, които със сигурност биха останали в

бъдещата работа по атестиране, защото са свързани с поведение на магистрата в зала, спрямо страни по дела и друг тип прояви, които, бих казала, че не могат да се категоризират само като етично поведение или професионално поведение на магистрата. Така че според мен си е съвсем удачно да има такава възможност. Това, което, даже с г-жа Итова вчера коментирахме, е пропускът извънредно атестиране да може да пожелае и самият магистрат. Защото тук всъщност критерият да не се провежда повече периодично атестиране е две поредни, положителни оценки. Да, но тази положителна оценка може да не отразява реално неговата работа. В смисъл той да е подобрил работата си, а положителната му оценка да не отговаря на това подобряване на работата. В такъв случай не трябва да му бъде отказана възможността той да получи такава оценка по реда на това извънредно атестиране.

КАМЕН ИВАНОВ: Параграф 95 и § 105, колеги, касаещи атестирането на съдия, прокурор и следовател, са взаимно свързани и според мен ще поставят въпроси в следния аспект.

Първо, при конкурсите за преместване и повишаване, това са чл. 191 и чл. 192, е казано, че се взема предвид последното атестиране. Последното атестиране в отделните хипотези може да бъде различно. Начинът, по който сега е уредено атестирането е три години първоначално, като за младши съдии, предварителното, е две години, периодично атестиране и атестиране за несменяемост. Забележете, че всяко едно от атестиранията има различен обхват и различни цели. Когато обаче видите редакцията на чл. 196, това е § 105, отнесен към следващия § 106, там ще видите една неяснота по отношение на това откога започва периодичното атестиране. Вижте как е сторена редакцията и въпросът е - имаме първоначално, имаме за несменяемост, имаме

периодично и имаме извънредно. За извънредното е предвидено само тогава, когато си бил периодично атестиран, т.е. ако не си стигнал до периодично атестиране ти не можеш да имаш извънредно, което може да попречи да участваш в конкурс. Ние сме го коментирали много пъти. /Намесва се Ю. Колева: Защо да не можеш?/ Тогава последната атестация. Последната атестация. Така както е предвидено три години не можеш да имаш атестиране при постъпване в системата. /М. Итова: Да, няма да имаш атестация./ Няма да имаш атестация. /М. Итова: И ще бъде 0 оценката./ Да. Въпросът е, всичките атестации обаче имат различен обхват. А извънредна ще има само, ако си бил периодично атестиран. Тя е свързана само с периодичното. /М. Итова: Тук по-скоро въпросът е може ли извънредно, ако има една година?/ Ние сме изразявали различни становища и допуснахме, ако си спомняте...Колеги, спомняте си, че ние правехме извънредни атестирания, които законът не допуска и това е било моето становище, на колеги с по три-четири месеца работа. /М. Итова: Да, може би за извънредното да регламентираме, да го приравним, че не може да е по-малък срокът от три години откакто се прави предварителното.; Ю. Ковачева: На тринадесетата година могат да ти направят извънредно атестиране./ Точно така, сметнете броя кога може да бъдете атестиран извънредно. На тринадесетата година, което включва първоначалната, несменяемост, периодична и едва тогава извънредното. Не е премислено докрай и затова аз и на министър Захариева й казах, че тук трябва наистина да се премисли, защото ще възникнат страшно много практически проблеми.

МИЛКА ИТОВА: Аз пропуснах да кажа, но това го казах и преди. Колеги, опасявам се, че това ще затрудни работата на съдилищата и трябва да помислим как да го решим този въпрос,

защото от една страна тези съдии и прокурори ще бъдат за две години командировани, а може и още две, нали така излиза? /К. Иванов: Ако приемем, че несменяемостта от атестирането за несменяемост е и първа по съществото си периодична, да се приравнят, защото.../ Ами те горе-долу така.../К. Иванов: Не, не, вижте как е казано за периодичното./ А, добре, може ли само да си довърша аз мисълта. Да помислим за това, защото командироването е казано, че е шест месеца, а тези колеги, които ще бъдат командировани в Съвета, ще бъдат две, а е възможно и четири години. Нали така излиза?

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Колеги, вижте § 191. Отговаря на въпросите, които постави Камен Иванов. Параграф 191 „Съдия, прокурор или следовател, участващ в конкурс за повишаване в длъжност или преместване, или за избор на административен ръководител, който не е атестиран по реда на наредбата по чл. 209б, подлежи на извънредно атестиране.../Д. Узунов: Микрофонът, г-жо Лазарова./...в случаите по чл. 197, ал. 5 и преди изтичане на тригодишния срок.../К. Иванов: Добре, 197. Кажете ми къде се включва.../...от последното периодично атестиране, ако в конкурса участва кандидат, атестиран по реда на наредбата.

КАМЕН ИВАНОВ: Не може. В 197 такава правна хипотеза няма?! Няма я.

МИЛКА ИТОВА: Може ли думата?

КАМЕН ИВАНОВ: Аз съм съгласен, ако се включи.../Д. Узунов: Взимайте си микрофона, колеги./

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Не, тя предлага в предходния текст, в т. 4, извънредно. /Д. Узунов: Микрофонът./ Аз така разбирам, в чл. 196 новата т. 4, която всъщност установява наличието на извънредно атестиране. Към тази точка предложението е - освен в

случаите на чл. 197, ал. 5 така, както е предложено, да се добавят и тези хипотези, които ние сега изброихме. Тогава, когато няма атестиране, а той има право да се яви на конкурс, също е необходимо да бъде атестиран. /кратка пауза/ Нали точно за това предлагам, т. 4 - извънредно. Тук се добавя - в случаите на чл. 197, ал. 5 и в случаите, когато няма атестиране, когато няма атестация, не му е провеждано атестиране. .../говорят едновременно повече от трима души без да включват микрофон/ ...

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, нека да обсъждаме на микрофон и да вървим напред. /говорят всички/ Г-жо Итова, на микрофона. /шум в залата - говорят всички/ Г-жо Итова, микрофонът.

МИЛКА ИТОВА: Колеги, можем да се обединим около това, защото това е спор, който го водим от началото на мандата ни, категорично да има статут на несменяемост и едва тогава да може да участва в конкурси.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Чакайте, но това са пет години. Значи ти можеш от външен конкурс да влезеш и да станеш окръжен съдия или прокурор, а не можеш да се преместиш от районния съд в окръжния съд преди да ти изтече периодът на атестация? /Намесва се Ю. Ковачева: /не се чува/

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Ами то пак трябва да отговарят на изискванията за стаж, за да се преместиш от районен в окръжен. Пак трябва да имаш годините.

ЕЛКА АТАНАСОВА: Права е г-жа Ковачева, но идеята е точно да не влизаме в схемата на конкурсите и наистина, когато провеждаме един конкурс особено за съдилища, в които изначално няма и работи по един магистрат, наистина поне в рамките на две-три години да осигурим законен щат. Защото постоянно си правим

конкурси за места в Елин Пелин, за Малко Търново и..../Ю. Колева: Ясно трябва да заявим каква.../ /говорят повече от трима души/ Да не участва в конкурс, да не може да участва в конкурс.

МИЛКА ИТОВА: Ама няма статут за несменяемост.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Или поне атестация, която е предварителната.../М. Лазарова: Тя е само за младшите./ Не, тя е на третата от назначаване, а за младшите е преди назначаване на длъжност „съдия“,... /М. Итова: Да, може би това е най-добрия вариант, да има поне предварителна атестация и то е ясно тогава, че е поне три години от.../

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Тогава да предложим ограничение в материята за конкурсите.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Да участва, ако има поне предварителна атестация.

/шум в залата - говорят всички/

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Моля включвайте микрофона, за да се чува.

МИЛКА ИТОВА: До участие в конкурс се допуска.../С. Найденова: Към условията за допустимост./...към условията за допустимост, да.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жа Лазарова.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Докато те търсят текста аз да си направя другите корекции. /Чува се: Нека да изчакаме./ Не, само да ги направя, те са редакционни. В § 108 и чл. 199, пак за атестирането, в ал. 3, т. 3, за новосъздадената т. 3, където се взимат предвид и върнатите дела за допълнително разследване, да се посочи - „и причините за връщането им“. Нали? Не само като брой върнати, но и причините за връщането им, защото за другите

актове, например, е посочено. /С. Найденова: При отмяната е посочено, но при връщането не е./ Да, при връщането не е.

Следващото, което е, в § 110, чл. 203, ал. 2, където е предвидено, че на периодично атестиране не подлежат съдиите във Върховен касационен съд, Върховен административен съд и прокурорите. Аз мисля, че тук трябва да разпишем, че те се атестират само в случаите при участие в конкурс за преместване в длъжност и когато участват в конкурс за избор на административни ръководители. /М. Итова: Каквато ни беше практиката досега./ Параграф 112, чл. 204а, ал. 3. /Намесва се К. Калпакчиев: Параграф 94 вижте. Юлия, § 94./

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Аз му изпуснах края вече.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Не, не, аз само си правя редакционните промени, вие докато търсите, за да не губим време.

В § 112, чл. 204а отново липсва предложената оценка „отлична“. Аз мисля, че ако създадем една нова степен на оценка „отлична“, ще решим всички проблеми. /Чува се: Това е нова тема./ Да, нова тема е, но е хубаво да я засегнем. /шум в залата/

ЕЛКА АТАНАСОВА: Това сега не е редакционно. Да довършим с другото.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: В 191, който сега урежда условията за допустимост на кандидатите в конкурса за преместване и повишаване, има в § 94, изменение, което предвижда въвеждане на ново условие. Кандидатът да е прослужил минимум три години на заеманата длъжност. Това, за което говорихме, така че е ясно.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Въпросът е за административните ръководители има ли аналогично изискване. За административни ръководители да имат поне първата атестация. /М. Лазарова: Те без

атестация не могат да кандидатстват./ Може да им се направи извънредна.

МИЛКА ИТОВА: Те могат, но ще имат 0 точки.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Така че и в съответния текст за кандидатите за административни ръководи да се предвиди или тази - минимум три години, или атестацията, която е първата, след третата година. Говорим принципно. За всеки участник в конкурс, независимо какъв - за преместване, повишаване, административен ръководител, режимът да е еднакъв. /М. Лазарова: Еднакъв е./

/шум в залата - говорят всички/

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Аз предлагам и това мое становище е от началото на нашия мандат да се въведе една още по-висока степен на оценка, положителна, отлична оценка, като за в бъдеще тя ще бъде присъждана на магистратите, които са показали висок професионализъм, за да може съответно и да избягаме от този омагьосан кръг - от 98 % много добри атестации, защото аз съм сигурна, че ако не въведем такава степен, атестациите, каквото и да правим, каквито и методики, каквито и законодателни промени да правим или да ги подобряваме, отново ще бъдат „много добри" или поне в конкурсните процедури 98 % от магистратите ще бъдат с „много добри", дори и ние да започнем сега да даваме по новата методика „добри" оценки. Ще има една неравнопоставеност на колегите, защото, знаете, че до момента, да си говорим истината, голяма част /98 %/ от атестациите ни са „много добри". /Ю. Колева: Не са даже и 98 %, повече са./ Така че аз мисля, че това е абсолютно наложително и мисля, че трябва да се обединим около това предложение. Още една степен - „отлична" и за в бъдеще тя да се присъжда на най-добрите магистрати, които са показали изключителен професионализъм.

МИЛКА ИТОВА: Да, това е така. Ние сме го обсъждали многократно. Добре би било, ако се въведе такава степен, но трябва да кажем какво правим със старите атестации, с които те ще участват в конкурси. Ако се въведе такава отлична атестация според мен трябва на всеки, на който участва в конкурс да му се прави нова атестация, без значение дали миналия месец му е правена. Иначе те ще бъдат в неравнопоставено положение. На тези, които в момента им изтича срокът и се атестират от новата КАК, някои от тях ще получат отлична атестация, а тези, които са атестирани в началото на година и имат „много добра“, но също са отлични, те всъщност няма да могат да се...

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Аз искам да попитам в работните групи, когато се обсъждаше законопроектът, този въпрос коментиран ли е?

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Ами имаше работна група по атестиране. Нали правихте и идваха съдии. Какво се е обсъждало?

МИЛКА ИТОВА: Обсъждане по същия начин, както и тук го обсъждаме и не сме стигнали до решение.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жа Карагъзова. Включете микрофона, моля.

ГАЛИНА КАРАГЪЗОВА: Уважаеми колеги, докато разглеждаме § 110, измененията в чл. 203, правя предложение да помислим дали да не въведем някакъв срок за самото атестиране. В ал. 3 и ал.5, вие ще проследите как се променя, има такъв срок само относно началния момент. Че комисията не може да го започне по-късно от 6 месеца преди изтичане на съответния срок, преди е бил 4-годишен, сега е 5-годишен. Няма въведен срок, в който трябва да се приключи тази атестация. Вече имаме доста случаи в практиката, при които атестацията се разтегля до безкрайност във времето. И

при положение, че ние обмисляме да въведем и някакъв вид ограничение за участие в конкурсите, една подобна липса на срок да се извърши тази атестация би могла да се превърне в една сериозна пречка пред конкретни магистрати.

Другото, което ми се струва, че е редно да бъде въведено, е възможността за оспорване на отхвърлянето на възражението.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жа Итова.

МИЛКА ИТОВА: Това е разумно предложение. Можем да поискаме да се въведе някакъв срок за атестиране, защото наистина понякога правим, така да се каже, инвентаризация, за да не сме пропуснали нещо, а тогава ще се знае, че трябва абсолютно да приключи в този срок.

Аз се опитам да поставя въпроса в началото, колеги, а какво се случва, тези магистрати в КАК-овете, командировани ли са, с откъсване от работа ли са, или продължават да работят на намален процент и какво се случва с техните свободни места, при положение, че командироването се разрешава до 6 месеца? Ако са голям брой атестациите, а те ще участват и в конкурси, значи ако са 10 човека това ще затрудни работата на съдилищата.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Изрично е записано - по действащия чл. 37, ал. 4, е записано, че..., всъщност извинявам се, ал. 8, че те се командировават. Това е изрично споменато за командироването, както и за постоянните преподаватели в НИП. То е едногодишно, което означава, че те вършат само това. Смисълът на командироването по ЗСВ в тези рамки е изяснен. /М. Итова: Кой член каза?/ Чл. 37, ал. 6. /М. Итова: А с техните места какво се случва?/ С техните места, вече е въпрос, ако има необходимост от заемане ще се командировават, както каза г-жа Петкова, на тяхно

място. Ако не, ще си стоят празни. Но друг е въпросът, че ние тук, с г-жа Колева онзи ден разменихме реплики, че тя е подготвила в Прокурорската колегия правила за избор на членовете на КАК, а ние в Съдийската колегия не сме мислили по въпроса, а няма време, тъй като законово установения срок за на комисиите е началото на юли, 13-ти юли, мисля. /шум в залата - говорят всички/

СОНЯ НАЙДЕНОВА: И докато сме на комисиите /КАК/, много моля обърнете внимание за новото предложение на чл. 209б, като към чл. 209 препращат няколко предходни текста. Няколко предходни текста на законопроекта за ЗСВ препращат към чл. 209б, който предвижда Пленумът да приеме наредба. А в действащи разпоредби на ЗСВ, правомощията на комисиите КАК, начинът на извършване на атестиране е в изключителен прерогатив на колегиите. Хипотетично, ако Пленумът не одобри предложението на колегията? Да, защо? /оживление и шум в залата/

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Колеги, г-жа Итова постави резонен въпрос. Първоначално в предложените ни промени в ЗСВ пишеше, че тези членове се командироваат, тези магистрати като членове на КАК-овете се командироваат, но сега в действащите разпоредби пише „се включват“, няма „командироваат“, така че не е ясно дали същите продължават да заемат местата си и какъв статут ще имат тук в Съвета. Дали ще бъдат с месторабота в Съвета, дали ще бъдат с месторабота.../К. Неделчева: Къде ще бъдат настанени, за чия сметка? Това са много въпроси, които.../ Да. Това са много въпроси, които ние като ги повтаряхме тогава, може би това повлия „командироваат“ да се замени с „включат“. Сега го няма.

И ако се обединим около тази степен на „отлична“ оценка, аз отново поставям по § 116.../Прекъсната от Ю. Колева: Това е за показателите за атестиране, тази наредба.; М. Итова:

Това е вече детайлно разписани нови процедури и т.н. А иначе правилата на КАК-овете ще се приемат от колегиите./ По § 116, чл. 227, ал. 1, аз отново поставям въпросът, където е предвидено, че командироването в един орган на един магистрат може да продължи максимум 6 месеца, след което той не може да бъде командирован повторно. Аз мисля, че тук трябва да бъдат изключени колегите от Софийска градска прокуратура и Специализираната прокуратура, защото за 6-месечно командироване те всъщност няма да могат да приключат големите дела на досъдебна фаза. Това го поставих по принцип на обсъждане миналия път. /шум в залата/ Това го поставям като проблем в тези структури. /шум в залата/ /Д. Узунов: Моля за тишина!/ Едно досъдебно производство продължава повече от една година. Това са много сериозни проблеми и общественото значимите дела ще блокират.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Уважаеми колеги, нека да се съсредоточим върху законопроекта, защото той е такъв какъвто е и никой никъде няма да го връща, а ще го внесат в Министерски съвет.../шум в залата/... Аз имам предложение в чл. 205 да се създаде нова ал. 4, в която да се запише, че решението с което не се уважава възражението срещу атестационната оценка подлежи на обжалване по реда на АПК.

Ако сме приключили с атестирането? /М. Лазарова: Не, не сме./ Съществуващото положение в момента не го регламентира изрично. По смисъла на общите правила за оспорване на актовете подлежи на обжалване. Във Върховния административен съд има различни разрешения тогава, когато се обжалва възражение по атестационна оценка, която е „много добра“. Аз мисля, че всяко едно решение, с което не се одобрява възражението трябва да

подлежи на съдебен контрол. Мога да развия съображения, но мисля, че вече времето напредна.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Колеги, аз отново поставям проблема наистина да се противопоставим на тази разпоредба на чл. 227, ал. 1. Специално да се запише, че тя не важи за прокурорите от Софийска градска прокуратура и Специализираната прокуратура, защото това ще бъде начин за смачкване на мегаделата, на обществено значимите дела. /шум в залата/

И едно предложение имам по § 117, чл. 227а за редакционна промяна, ал. 4, където е предвидено, че срокът на командироване по ал. 1, това е в международни и европейски мисии, когато надвишава една година длъжността се освобождава, което противоречи на изречение второ - „След изтичане на срока на командироването, лицето се възстановява на заеманата щатна длъжност в органите на съдебната власт.". Заеманата. Тук може би трябва да се запише - „или равна по степен". Ако тя е заета вече? Нали е освободена? /Гласове: Ще се отпусне бройка./

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Уважаеми колеги, във връзка с възражението на колегата Лазарова аз ще се върна след това и на атестирането. Командироването за работа в мисии. Обърнете внимание, че тук пише „командироване в европейски и международни мисии, органи и организации". Добре. Няма синхрон с разпоредбата на чл. 195, където се предвижда участие и в повече от изброените тук организации. Но обръщам внимание на ал. 4, както Магдалена Лазарова. В преобладаващата част от случаите Висшият съдебен съвет се е занимал с командироване на национални експерти. Командироването на национални експерти, по силата на решение на Съвета на Европейския съюз, изисква изпращащата институция от държавата членка да запази статута на

командированя национален експерт, възнаграждението му. Ако ние кажем, че, командировайки съдия за работа в дирекция на Европейската комисия или в друга от структурите на Европейския съюз, приемем, че щатната длъжност се освобождава, как ние ще запазим статута на този командирован съдия, прокурор или следовател, където командироването е минимум за период от две години? Да обявим щатът му на конкурс, той къде ще „виси“? На какво основание, ако щатът му се счита освободен и обявен на конкурс, той ще получава възнаграждението си? /К. Калпакчиев: За да имаш командироване ти трябва да запазиш предишния статут./ Запазваш му статута иначе няма командироване. /шум в залата/ И се връщам, за да не взимам думата повече по този въпрос, а във връзка с командироването по чл. 227, ал. 2 за разглеждане на конкретно дело. Колеги, създава се, поне така аз го разбирам, двоен режим - в един случай командироване по принцип при наличие на свободен щат, във втори случай режим на командироване за конкретно дело. Означава ли, че командированият, по силата на предложената ал. 2 на чл. 227, ще гледа само конкретното дело, за което се налага командироването му и няма да разглежда никакви други дела и преписки в съответния съд или в... /М. Итова: Къде е тази ал.2?/ Чл. 227, ал. 2 - „...се командирова за разглеждане на конкретното дело." и няма да гледа никакви други дела. /Ю. Ковачева: Няма да гледа, да./ И ще получава възнаграждението равностойно на съдиите, работещи в този съд.!? А ще гледа едно дело?!

МИЛКА ИТОВА: Аз не го виждам този текст, но точно това беше подкрепено и от председателя на Върховния касационен съд и беше изразено становище от Павлина Панова за командироване по конкретно дело при спазване на случайния избор

на съдията, когато се избира кой да замести ... и се имаха предвид хипотезите, когато няма състав, поради отводи, поради връщане, специално за мерките за неотклонение.

Само да добавя. Тук действително може някаква редакция да направим. Идеята е мястото да се заема с конкурс, когато има по 3, 4 и 5 години командироване в различни европейски институции. Виждате, че се случват тези неща. Безспорно е, че статутът на съдията се запазва, както и той има правото да се възстанови на длъжността, която е заемал преди това. Идеята е да не се допуска в такова продължително време отсъствие на съдията и този щат да стои свободен особено що се касае до съдилища, които са с малък брой съдии, тъй като това изключително много затруднява работата на този съд.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Колеги, тук може би се е имало предвид нещо друго. Само тълкувам, не знам какво са имали предвид. Казах вече, че нещата са много неясни, но в случаите, когато са налице командировани за 6 месеца и е разпределено едно тежко наказателно дело, което няма как да завърши в рамките на 6 месеца, някой трябва да го довърши, би следвало да е същия съдия, може би това е хипотезата, само че дефиницията е абсолютно неясна. Предполагам, че това се е имало предвид. Не знам за какво случайно разпределение в този случай може да се говори, освен ако има отвод на всички съдии.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Уважаеми колеги, аз, да ви кажа честно, по този дебат не виждам проблем с двата текста. Когато не може да се сформира състав е казано. Не може да се сформира състав. Как да го разтълкуваме по друг начин освен, че не може да се сформира състав?! Избира се на случаен принцип съдия, който отговаря на критериите и който ще бъде командирован ... по това

дело. Ако вече трябва да решаваме въпроса за възнагражденията просто не сме стигнали до текста. Аз имам конкретни предложения за 218 и след това за 220.

По отношение на командироването на щатната длъжност. На 227, ал. 4. Вече неясно взех да се изразявам. Не се променя статусът на съдията, не му се отнема статусът. Но не може тази... Аз по друг начин виждам тълкуването на текста. Тук става въпрос за целесъобразен подход. Тази длъжност не може да стои незаета. Защото днес ще обявим конкурс, утре съдията „Х“ ще напусне или съдията „У“ ще се пенсионира и когато командированият съдия се върне той ще бъде назначен на тази длъжност по щат в същия съд. Ако обаче няма такава длъжност, се разкрива, както сме постъпвали и досега, без изричен законов текст. Откриваме свободна щатна длъжност. Ние не променяме статуса на съдията. Запазваме статуса на съдията. /шум в залата-говорят всички/

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жа Неделчева.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Само да дам пример по въпроса, по който сега се спори. Няма никакъв проблем. И в предишния Съвет е имало да бъде обявен конкурс за заемане на длъжността „съдия“ в съответен съд, поради майчинство на титуляра и са се явявали кандидати с ясното съзнание, че е със срочен договор. Така че тук няма никакъв проблем.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Колеги, проблемът е в редакцията, защото пише „възстановява се на заеманата щатна длъжност в органите на съдебната власт“. Нека да запишем - „в същия орган на съдебната власт“. Защото „в органите на съдебната власт“ звучи, че може да бъде възстановен във всеки един орган на съдебната власт.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Добре, къде е това?

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Последното изречение на ал. 4. „След изтичане на срока на командироването лицето се възстановява на заеманата щатна длъжност в същия орган на съдебната власт.“.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: В същия орган.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Ако сме вече на Глава 10...

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: /говори без микрофон, шум в залата/Може ли? Аз предлагам текста, който беше в първоначалния проект на ЗСВ, чл. 218 да придобие редакцията, така нареченият „автоматизъм“ за промяна на възнагражденията на съдиите, а именно.../чете от текста/

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Кой параграф е това? /Гласове: Няма го, няма го! Нов е./

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: ...в обществения сектор, съобразно данните на НСИ, основното месечно възнаграждение се начислява всяко тримесечие, като се вземе предвид средната заплата за предходното тримесечие“. Аз дословно ...текста, който беше предложен на министъра на правосъдието през м. май 2015 г.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: Беше предложен още януари 2013 г. от нас. Искам това да се каже хубаво, да се чуе. Аз го предложих още 2013 г. при първите промени.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Да, защото държа в ръцете си пътна карта за изпълнение на Актуализираната стратегия, одобрена с решение на Министерски съвет от 22 април 2016 г. и в нея, в специфична цел 6, т. 2.6.1. е предвидено именно с изменение в ЗСВ да се гарантира автоматичната актуализация с обвързване средномесечното възнаграждение в публичната сфера, а това не е направено нито с предишния пакет с промени в ЗСВ, нито в този.

Така че това е още един аргумент вносителят на законопроекта да спази самото решение на Министерски съвет.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Кожарев.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: Само допълвам: това предложение бе направено чрез комисия „Бюджет и финанси“ още януари 2013 г., при първия пакет от промени, които ВСС предложи и изпрати на тогавашния министър Диана Ковачева. Така че от тогава е известна дъвка в устата на различни органи и организации, но истината е, че сме го предложили ние още тогава и това просто трябва да се знае. От там, поради неприемането на този текст възникнаха сума ти затруднения и поради неприемането на този текст се наложи да се извършват най-различни корекции по бюджета, включително и това увеличение на заплатите и да се водят излишни дебати, които засилват напрежението, това е цялата работа.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Ковачева.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Уважаеми колеги, тъй като нямаме спор по чл. 218, аз имам предложение в чл. 220 да предложим на ВСС текст, с който да се делегира право на ВСС да определя допълнително възнаграждение на колегите, които ще участват в Атестационните комисии и магистратите, които ще участват в конкурсните комисии. Трябва да имаме ясен регламент, както има ясен регламент за това, че те вече се избират от съответните общи събрания за определен период от време. Това е допълнителна работа, става въпрос за колеги, които са от различни органи на съдебната власт, получават различни възнаграждения, но в тези комисии, те ще упражняват еднакъв по вид, количество и качества труд, затова трябва ВСС да им определя съответните възнаграждения. Малко дълго стана, но предложението ми е в чл. 220 да предложим да се възложи на Пленума на ВСС да приеме

правила, с които да определя допълнителното възнаграждение и за този труд.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Аз не виждам да има спорове по този въпрос...

КАЛИН КАЛПАКАЧИЕВ: Това е много важно наистина, защото ще бъде решаващо за това колегите да се съгласяват да участват, първо, в Централизираната комисия.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, мисля, че няма спор по предложението на г-жа Ковачева. Да вървим напред, че времето много напредна./говорят помежду си/ По-експедитивно!

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: Ако няма други предложения, аз моля да погледнете направеното писмено предложение за изменение на закона в няколко изключително съществени разпоредби. За да не губя време на колегите съм го направил писмено, качено е на мониторите и за всяко нещо има мотиви. Искам само да допълня, че ако се редактира чл. 361, ал. 3, по втория алтернативен вариант, т.е. разходите за издръжката на съдиите по вписванията преминават към бюджета на Министерство на правосъдието, при това положение трябва да се отмени чл. 292, ал. 2. Само това допълнение правя. А иначе като цяло, искам да кажа, че преди още недвижимите имоти на съдебната власт окончателно да бъдат предадени на Пленума на ВСС за управление, всички тези проблеми, които са изложени в мотивите към направените предложения вече не само се констатираха, те са констатирани и по-рано в работата на Съвета, в неговите комисии, основно в КБФ, но сега се констатират и с много остра сила се поставят, като някои от тях, ако не бъдат приети тези промени, особено по отношение ползването на части от имоти между органите на съдебната власт и МП, част от тези проблеми ще останат абсолютно неразрешени и

неразрешими, включително и по юридически начин. Така че не става въпрос нито за някакъв каприз, нито изземване на функции – напротив, разтоварва се и бюджет на Министерство на правосъдието. Новото в това предложение, аз по-рано също ги правех тези предложения, новото обаче, ако обърнете внимание е, че за да не се създадат вече създадените и мултиплицирани проблеми по отношение на охраната, предложението е целият раздел свързан със съдебната охрана, да бъде изменен, като охраната на органите на съдебната власт премине към Висшия съдебен съвет, със съответната регламентация. И само допълвам, че тези промени, както и другите, които сме направили, днес го констатираме, да не кажа „изгубихме времето”, защото то не е изгубено, се постаряхме да ги направим тук, пред работната група с представители на Министерство на правосъдието и министъра на правосъдието и почти нищо от тях не бе внесено в този окончателен проект, което мен лично ме кара да смятам, че трябва да бъдем по-настойчиви, защото става въпрос не за нас, става въпрос за бъдещото на самата съдебна власт и нейното управление. Защото ние ще си отидем, но тези, които ще дойдат, ще се сблъскат с огромни, неразрешими проблеми и ние всъщност ще помогнем на всичките си колеги по този начин. Затова, аз призовавам всички, не че не го разбирате – разбирате го, наистина да бъдем настойчиви в желанието си да направим много по-адекватни измененията в този законопроект.

Благодаря.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Ами въпросът с държавните съдебни изпълнители, относно тяхното възнаграждение.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Колеги, нека да помислим дали следва да се натоварим с дейността по охрана на съдебните

сгради. Охранителната дейност е специфична дейност, която се регламентира със специален закон. Представете си, че ще трябва да регулираме дейност по проверяване на лица, които влизат в сградите, изземване на предмети, които не се допуска лицата, да... Предложението на Кожарев, ВСС да поеме и охраната на съдебните сгради.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: Не, самата Главна дирекция да премине към ВСС.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Ами, то е същото.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: Същото е, именно. Я вижте, ако обичате, какви са разпоредбите във връзка с това и кой ги създава.

/Председателстващият заседанието Димитър Узунов напуска залата/

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ДИМИТЪР УЗУНОВ:

/Заседанието продължава под председателството на Светла Петкова/

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Изслушахме внимателно колегата Кожарев, много ви моля, нека да съобразим, че това е специфична дейност, която преминаването ѝ към ВСС просто ще ни постави в позиция да станем като пазачи на обществения ред, което не е наша функция, а е функция на съвсем други държавни органи.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: Само да поясня. При сега действащата правна уредба охраната е сигнално-охранителна дейност и влизащата в нея СОТ, т.е. техническата дейност по

охраната. Това, което се извършва по линия на охраната, е не само онази физическа охрана на сградите и респективно на заплашените, ако има такива, от посегателства магистрати, а преди всичко е свързана с предотвратяването на външни посегателства върху съдебните сгради. Какво се получава в момента? – Министерство на правосъдието, дали чрез обществена поръчка или чрез изпълнение от друга фирма, това няма никакво значение, е предоставило тази дейност да се извършва по следния начин: до 5 ч. през работно време служителите по охрана, които са към Министерство на правосъдието, физически присъстват в сградата. След 5 ч. те си отиват, тогава сградата се охранява единствено и само от СОТ, която е монтирана от други фирми, сигнално-охранителната техника в различните съдебни сгради е част от така нареченото структурно окабеляване. Има огромни проблеми по отношение финансиране на това окабеляване, още по-тежко става положението сега, когато една част от сградите остават на съдебната власт, друга част си остават на Министерство на правосъдието, но не е там най-големия проблем. Проблемът е, че ако се стигне до някакво външно посегателство, тези лица, които са от съдебната охрана ги няма, те са си отишли, сигналната техника се задейства, тогава трябва да бъде уведомено лице от съда, някой от служителите на съда, който да пристигне на място, за да има правото да влезе вътре в сградата и да я обследва. Тези, които осъществяват дейността по сигнално-охранителната техника нямат право да влизат в съдебните сгради след 5 ч./17, 00/ Сега, представете си го, вие всички се занимавате – кой с наказателно, кой с друг вид право – какво ще се получи, когато крадец се намъкне в 11 ч. вечерта, техниката звъни и трябва да се търси някой от служителите в съда, който има право на влиза вътре. Идеята е, ако съдебната охрана е към ВСС, който вече управлява

сградите, да се направи такава организация, че винаги да има дежурен, който да може да поеме тази дейност. Защото, ако пази Боже, стане беля с дела, със сградата, с някакво друго посегателство, просто всичко ще бъде свършено излишно от това, което в момента се прави. Това е само една много малка част от работата, която в момента не може да бъде ефективно осъществена.

Колкото до специфичността на дейността, с възлагане управлението на имотите на съдебната власт, вече при всички положения се налага съответните подзаконови нормативни актове, които са визирани в чл. 391 и неговите алинеи 4, 5, 6 и т.н, да бъдат издавани от Пленума на ВСС, а не от министъра на правосъдието. Или трябва да бъдат съгласувани с него, както и със съответните министри - и на правосъдието, заради тази част от сградите, която остава за ползване от Служби по вписванията и други служби на министерството, както и съгласуване с Министерство на регионалното развитие и благоустройство, с оглед техните компетентности по строителството и управлението на този строително-инвестиционен процес. Което означава, че ние щем не щем, при всички положения, дори да не премине охраната към Пленума на ВСС, ще трябва да издаваме и да съгласуваме издаването на такива подзаконови нормативни актове. Затова тази част от предложението, ако виждате, е разделена на две – ако то се приеме и охраната премине изцяло при нас, се предвижда в бюджета на ВСС да премине бюджета, който е предвиден за Главната дирекция, заедно с нейните служители и да се разтовари бюджета на МП, а всички нормативни актове ще се издават така или иначе и от Пленума на ВСС, та министърът на правосъдието няма да има тези компетентности, така или иначе. Затова обаче ще

бъдем улеснени по отношение на самото фактическо охраняване на сградите, ще бъдем улеснени по отношение управлението на сградите и в това отношение, и затова е направен този пакет от проект за промени, защото ако виждате по-надолу, се предлагат тези части от сгради, части от помещения, или само няколко помещения в съдебните сгради, които се ползват от Служби по вписвания, Пробационни служби и други служби на МП, да преминат също под управлението на ВСС и задължително да бъдат предоставяни само за ползване на Министерство на правосъдието. Това вече тотално и изключително улеснява всякаква охрана на сградите. Има още много проблеми, ама много големи проблеми, които ще бъдат много лесно разрешени по този начин. Спецификата на дейността остава, тя се разписва основно във връзка с правомощията на Министерството на вътрешните работи, за тази цел има специални норми, които дали ще се прилагат от охраната към МП или от същата охрана към ВСС, няма никакво значение. Това е идеята, за да няма тези проблеми, които в момента непрестанно са породени и съществуват, и междуременно докато се приемат, ако се приемат изобщо, комисия „Управление на собствеността”, сама, и вероятно с комисия „Бюджет и финанси” ще внесе в Пленума на ВСС няколко изключително сериозни въпроса, които още сега предполагам, че няма да могат да намерят разрешение, защото това, което ще дебатирате в тези въпроси и съответните различни варианти за решаване на въпросите, ще покажат, че те са нерешими. Вие сами ще го видите, просто само го споделям, нищо друго! Затова, за да няма тази каша, защото кашата е много голяма, за да няма тази каша, много по-лесния начин е този. Освен това няма да се натовари бюджета на съдебната власт, защото ще се вземат тези средства от бюджета на

МП, както преди малко видяхте проекта на постановление – парите, които са за инвестиционната дейност се прехвърлят от единия бюджет в другия. Това е елементарно и ще се получи същото. Това искам да кажа.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Благодаря на г-н Кожарев. Аз също го подкрепям в предложението охраната да премине към ВСС, защото действително след като ние сме стопани вече на тези сгради и отговаряме изцяло за тях, за нас е много важно да си регулираме и охраната на същите сгради. Аз не мога да правя анализ на досегашната охрана, но ми е направило впечатление, когато бях по атестации в съдилища, например Административен съд – Благоевград, където съда се намира в сградата на един Мол, там липсва охрана. Това не означава, че като е в сградата на Мол няма да има охрана. Същото е и с други такива наши сгради на органи на съдебната власт. И това, което преди два дена научих, че охраната на НИП, който е на 10-20 метра от нашата сграда, се осъществява от фирма, която е наета и се плаща годишно за охранители 35-40 х.лв. Затова мисля, че ако имаме една регламентирана охрана и начина на възлагане, и начина на провеждане на тази охрана, мисля че ще бъде дори и по-икономично, а не да се опасяваме, както г-жа Найденова се опасява, че всъщност ще бъде свързано с много средства или невъзможност за ...

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Ама, защо спорим по въпрос, по който една част е подготвена, друга част не е подготвена?

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Г-жа Найденова има думата.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Колеги, много ви моля, нека да помислим за това каква дейност означава. Охрана на имуществото

е едно, Главна дирекция „Охрана” по действащия текст на ЗСВ, който се предлага да се запази, като премине дирекцията на подчинение на ВСС, осъществяват дейност тези служители и по конвоиране на лица, осигуряване реда в съдебните зали. Това са полицейски функции, по силата на чл. 393 и чл. 394 те имат права като служители по Закона за министерство на вътрешните работи. Предложението на Кожарев, касае всички правомощия на Главна дирекция „Охрана” да преминат към ВСС. Те включват и чисто полицейски функции и по отношение охрана на съдебните сгради. Означава ли това, че ние ще трябва да наемаме за всяка една съдебна сграда физическа охрана? Колко ще утежни това бюджета на съдебната власт? Това предложение не е придружено с никаква финансова обосновка, така че нека да го оставим за друг разговор, за друг предварителен разговор с министъра на правосъдието и в тази част, просто в момента да не навлизаме в дебати, предложения по отношение охрана на съдебната власт при службата, а не само охрана на съдебните сгради. Ако има посегателства органите на МВР са длъжни по силата на закона да опазват имуществото на гражданите, юридическите лица и т.н. Има си предвиден процедурен ред, нека да го оставим този въпрос за друг път.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Има ли други изказвания? Г-жа Атанасова.

ЕЛКА АТАНАСОВА: Благодаря. Аз, във връзка с предложението на г-н Кожарев ще кажа само, че наистина правомощията на ГД „Охрана”, само т. 1 от общо 6-те правомощия касаят организиране и осъществяване охраната на съдебните сгради и реда в тях. Има и други правомощия, част от тях бяха споменати от г-жа Найденова. Наистина ми се струва, че ако искаме

ГД „Охрана“ да премине към ВСС в един момент мисля, че ще започнем да съжаляваме, включително и защото по отношение на личния състав на ГД „Охрана“ се прилагат и част от разпоредби от Закона за МВР. Да не забравяме конвойната дейност, да не забравяме автомобилите, да не забравяме смените...Доста сериозна и нетипична дейност за ВСС. Разбира се, споделям част от мотивите на колегата Кожарев, но не изцяло.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Г-жа Неделчева.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Моето конкретно предложение е свързано с разпоредбата на чл. 330 от ЗСВ, който урежда платения годишен отпуск на магистратите, включително и на държавни съдебни изпълнители и съдии по вписванията, и по-конкретно противоречието на ал. 2 с ал. 1, тъй като ал. 1 урежда този отпуск, който е в размер на 30 работни дни и допълнителен отпуск, а разпоредбата на ал. 2 казва, че този размер не може да надвишава 60 календарни дни. Аз се запознах със становища изразявани и в предишния ВСС, които са възникнали и при работата на нашия Съдебен съвет във връзка с изчисляването на този отпуск от административните ръководители по места, което създава много противоречива практика. Включително е налице и становище на Министерство на труда и социалната политика от 2008 г., приложено е и се намира в архивите на Съвета, в което категорично се изразява становище, че разпоредбата на чл. 330, ал. 2 е неясна, въвеждайки понятието „60 календарни дни“. За да се изчисти това недоразумение занапред, аз предлагам чл. 330, ал. 2 да добие следната редакция: „Общият размер на отпуска по ал. 1 не може да надвишава 45 работни дни.“ 60 календарни дни, с което понятие си служи и сега закона, са приблизително равни на 44 работни дни, различни хипотези има по стаж юридически, така че моето

предложение е чл. 330, ал. 2 да бъдат заменени думите „60 календарни дни” с думите „45 работни дни”.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Ако отпадне, както аз предлагам, тогава цялата материя на отпуските ще се урежда от общите правила и аз не виждам никакво основание да правим изключение с ... отпуските, така че предлагам в този смисъл да предложим на МП ал. 1, чл. 330 да отпадне.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Ал. 2 изобщо да отпадне, е другия вариант. Но доколкото ал. 2 има ограничителен характер.../обсъждат/

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Г-жа Кузманова.

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Уважаеми колеги, ще бъда изключително кратка. На вашите монитори е становището ми, изпратено още на 14 май 2016 г. и което развих тогава в заседание на ВСС. То е основно уредбата на НИП. Нито едно от тези предложения, които бяха мотивирани, не срещнаха одобрение от Съвета по прилагане Актуализираната стратегия. Длъжна съм да ги предоставя на вашето внимание дотолкова, доколкото все пак, тогава, когато ни се предлага от МП проект, който то ще внесе в Министерски съвет и дотолкова, доколкото от нас се изисква ние да предложим съответно становище и конкретни предложения обаче единствено и само по проекта, аз считам, че няма какво да предложа, тъй като такива предложения нито ще бъдат приети, нито ще бъдат обсъдени, нито пък ще влязат съответно в процедурата. Ето защо, пак повтарям, вие да се запознаете с това, което не само аз, а и други членове правят, но то дали намира приложение и дали се обсъжда, е вече отделен въпрос.

Благодаря за вниманието.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Г-н Калпакчиев.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Аз не съм съгласен с повече от предложенията, като се започне дори от първото изречение. Висшият съдебен съвет не е върховен кадрови орган по отношение на НИП. Това е фундаментална грешка. НИП е независим, самостоятелен орган, юридическо лице. Това, че има представители на ВСС в УС на НИП по никакъв начин не го прави кадрови орган по отношение на НИП и това е основно изискване към обучителите, които са из цяла Европа, те да имат функционална бюджетна независимост по отношение на Висшите съдебни съвети, за да могат да осъществяват самостоятелно, независимо обучение. От там нататък статута на директора на НИП – той не е магистрат, по никакъв начин не може да бъде приравняван статуса му на магистратския и да важат за него изискванията на чл. 195 от ЗСВ. Така че условията за несъвместимост по никакъв начин няма как да се отнесат към него.

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Само за момент, все пак съм длъжна да направя реплика. Дотолкова, доколкото УС на НИП с петимата си членове – тримата по право и двамата избрани от ВСС оказват влияние върху политиката на НИП, аз считам, че в крайна сметка той е такъв орган по отношение на НИП. Друг е въпросът, че ние с г-н Калпакчиев сме на различни позиции по редица становища, така че...

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Тъй като сме на тема НИП, аз имам конкретни бележки. Смятам, че г-жа Кузманова уместно е направила предложени в становището си и е трябвало да се погледне на тях по-сериозно, защото има какво да се предложи конкретно. Аз сега ще направя конкретни предложения, така както е направено в законопроекта. Започвам с § 134. Този параграф урежда чл. 251, който касае финансирането и бюджета на НИП. С § 134 се предлага

една нова алинея, която считам, че трябва да отпадне и изобщо систематичното място на тази алинея не е тук. Тази алинея предвижда средствата по ал. 2, а именно за обучението на младшите съдии и младшите прокурори да се осигуряват от бюджета на съдебната власт, чрез увеличаване бюджета на НИП, съобразно конкретния брой кандидати за младши съдии, младши прокурори и младши следователи за съответния випуск. Когато се касае за бюджета на съдебната власт си има съответни разпоредби, които уреждат бюджета на съдебната власт и е предвидено в средствата на бюджета на съдебната власт и специално на НИП, да се предвидят именно и тези възнаграждения, които са предвидени още с броя на младшите кандидати в съответния випуск. Така че разпоредбата само създава условия в средата на годината НИП да иска допълнително увеличение на бюджета си за нещо, което е трябвало да бъде предвидено в първоначалния бюджет, което е предмет на уредба в разделите за бюджета на съдебната власт. Така че да отпадне тази разпоредба.

По-нататък, в § 136. Какво урежда? – Чл. 252а, ал. 11 това е за „мандата на член на УС може да бъде прекратен”. Това е сегашната ал. 1. Тук се предлага в § 136 да се добави след „член на УС, мандата е 5 години и...” и се прекратява едн кога си. Тук, това предложение изобщо не държи сметка за членовете на УС, които някои от тях са по право и които са с мандат 7 години. Това моментално урежда да се съкращава преждевременно техния мандат. Това едно. Второ, предлагам да добие следната редакция чл. 252а, ал. 1: „Мандатите на членовете на УС на НИП съответстват на мандатите на изборните им длъжности в органите на съдебната власт”, защото тук са, както казах изборните двамата председатели на върховните съдилища, главния прокурор и

министъра на правосъдието, който е по право с мандат, който му е на длъжността. Мандатите на членовете на Съвета, те са 5 години, и остава само неуреден мандата на този представител на МП, който действително тези 5 години трябва да се има предвид за него, защото както сега виждате представителя на МП е избран от единия министър, след това се променят министрите, но ако той остане, може мандата му да продължи, затова и тук трябва да има една граница. Затова казвам алинеята да бъде ... и пак повтарям това, което съм записала: „Мандатите на членовете на УС на НИП – председателите на ВКС, ВАС, главния прокурор, членовете на ВСС и министъра на правосъдието съответстват на мандатите на изборните им длъжности, а мандатите на представителя на МП е 5 години.” Това да е окончателната редакция на ал. 1. И съответно ал. 1 и 2 да станат ал. 2 и 3.

Следващото е § 137, това е чл. 253, правомощията на Управителния съвет. В момента нямам конкретни предложения, тук само е добавено на две места „пленума на ВСС” на две места, а всъщност би могло и там мисля, че г-жа Кузманова има принципни предложения, по които трябва да се помисли и дори да се допълни с едно конкретно правомощие за контрол. УС трябва да има правомощия да осъществява контрол над дейността на директора и съответните други органи на НИП.

Следващото е чл. 255. Чл. 255 ... за избор на директор, тук не е предвидено нищо. Именно тук аз считам, че трябва и сега около избора на директор на НИП, по процедурите възникнаха някои проблеми, които ако се уредят добре в закона, няма да съществуват на практика. На първо място считам, че трябва да се въведе, предлагам по-скоро, в чл. 255, който не е третиран тук, да се добави една нова алинея 4-та: „директорът/а защо не и зам.-

директорите/ на НИП не могат да са лица по отношение на които са налице основанията по чл. 18, ал. 1". И веднага преминавам на думите на г-н Калпакчиев – да, директорът не е магистрат, обаче всички изисквания за заемане на тази длъжност и изискване за 12 години практически са налице. И сега, ако няма това ограничение, основанията по чл. 18, ал. 1, които касаят членовете на ВСС, значи, по отношение на нас ще има тези ограничения, а по отношение на директора или зам.-директора на НИП няма да има такива. И аз затова считам, че такава една разпоредба тя е категорична и нека да се добави. И съответно след това ал. 3, 4 и 5 ще станат 4, 5 и 6.

ЕЛКА АТАНАСОВА: Не може ли да бъде нова точка към ал. 3, където се определят изискванията към директора, да стане точка 5.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Нова точка 5-та обаче те са доста дълги.

ЕЛКА АТАНАСОВА: Не, препращаме.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Да, може и да препращаме.

Имам и други текстове за прецизиране в чл. 255, това е въпроса за мандата, за втори мандат, ал. 2 – директорът се избира от УС с мнозинство $2/3$ от членовете му за срок от 5 години. Сегашната разпоредба е: той може да бъде избран за още един мандат, след оценка на дейността му от УС. Тук се поставя въпроса: първо, трябва да се добави в тези текстове, изборът да стане така както го провеждаме за съдиите и както сега го проведохме по правила, които се приемат и да се провежда избор. След като му се дава право на още един мандат, това е добре, но да се уреди пак по реда на избора, да участва именно в изборната процедура. Този текст трябва да се преценира. След като законодателят е уредил право на втори мандат за административните ръководители на

съдилищата.../говорят всички/ предлагам да се въведе самият избор да бъде по правилата, както за административните ръководители.

След това § 140, той урежда разпоредбата на чл. 258, ал. 1 – срокът за обучение. Да отпадне да не се променя за сметка на бюджета на съдебната власт... Това са неща по законопроекта и трябва да се изчистят. Тук това предложение да отпадне последното „чрез НИП“, защото то си е уредено в чл. 258, ал. 1, че е за сметка на бюджета на НИП. И както казахме в бюджета на НИП се предвиждат всички разходи свързани с възнагражденията...

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: То е същото.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Не е същото. Чрез НИП... Защо тогава се налага тази промяна?

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Редакционна е, изчиства се текста.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Ами, добре, бюджета на НИП какъв е? – На съдебната власт ли? Казвам да си остане старата редакция.

След това текста на § 140, чл. 258, ал. 3. В сегашната ал. 3 съществуват неясноти, защото уреждат изпитите по ал. 2, а изпитите по ал. 2 това са изпитите, които в края на обучението кандидатите за младши съдии и младши прокурори полагат писмен изпит с практическа насоченост, като оценките са по шестобалната система. Именно тези изпити е предвидено в последното изменение на ЗСВ, където се казва „се провеждат от комисия, определена от съответната колегия на ВСС, в състав – председател и трима членове, която включва съдии и прокурори“. И сега си поставяме въпроса, една ли ще бъде комисията, която ще изпитва и младшите съдии и младшите прокурори?

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Тя никога не е била една.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Тогава тази комисия ще бъде ли в състав председател и четирима членове, която включва съдии и прокурори?

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: То е ясно, че за прокурорите ще са прокурори, за съдиите – съдии.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Ами, именно това да се уточни и аз предлагам конкретен текст, защото след като съответната колегия определя комисията, тя ще бъде съдийска и тогава комисията ще бъде от председател и четирима членове от съдии и съответно, когато става въпрос за прокурори. Тук трябва една по-прецизна редакция.

§ 142 – да се добави „пленум на ВСС”, чл. 258 буква „б” е изпуснатата промяната.

§ 143 – за наставниците, това също е важно, защото в § 143 се правят изменения и допълнения, които считам, че са правилни. Това е във връзка с чл. 259, който казва, че при първоначално назначаване, защото тук се въвежда именно за съдии наставници и на съдиите при първоначално назначаване. Чл. 259, което е добавено в § 143 е направено изменение и в досегашния текст става ал. 1, а ал. 1, която ще стане е „при първоначално назначаване в органите на съдебната власт да преминават задължителен курс за квалификация”. В ал. 2, която предлага § 143 на чл. 259 – случаите по ал.1 „на съдиите, прокурорите и следователите, се определя наставник, по реда на чл. 242 за първата година от встъпване в длъжност”. Тази препратка към реда на 242 обърнете внимание, че тази препратка касае само младшите съдии и младшите прокурори. Затова предлагам да се добави нова ал. 2 на чл. 242 „за наставници на съдии, прокурори и следователи, при първоначалното им назначаване...”

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Това са препратки.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Препратки, но 242 трябва да се уреди, защото не е предвидено сега никакво изменение, а напротив, там трябва да се каже, че всъщност...

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Това се казва в 259.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Е, погледни го: „се определя наставник по реда на чл. 242”, а 242 не ти определя наставник.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: По логиката на това изменение ще определя и за начинаещите съдии и прокурори. Това е ясно.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Затова предлагам чл. 242 да се .../шумът в залата я заглушава/... на наставници на съдии, прокурори и следователи при първоначално назначаване.

Това са ми предложенията, извинявайте, че ви досадих.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Аз предлагам в ЗСВ да се предвиди текст, в който представителите на ВСС да уведомяват Пленума на ВСС за дейността си като членове на УС на НИП, защото ние до този момент такава информация нямаме.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Да, това действително е хубаво предложение, може да се включи в правомощията на.... Аз мисля, че председателят на УС уведомява ВСС за всички важни случаи /говорят едновременно всички/ Стана достояние, че в НИП е имало финансова ревизия от ДФК и ние съответно ще ви запознаем с доклада.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Защо само с доклада, за всичко...

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Именно. Да се прецизират правомощията и г-жа Кузманова принципно каза, че трябва да се прецизират и ще се има предвид и Вашето предложение.

Други изказвания?

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Ако сме изчерпали темата НИП и аз да мина на моята любима тема. Касае се за разпоредбата на чл. 264, ал. 2, която урежда правомощията на държавните съдебни изпълнители и така предложената редакция сега, не знам дали на законодателна техника или що се дължи, но не би решила така ясно спора относно събиране на публичните вземания. В новата редакция на ал. 2, изр. 2 се предлага да се измени така: „Със закон на държавен съдебен изпълнител може да се възложи и събирането на публични вземания”. Моето предложение, е да отпадне изобщо изр. 2 на ал. 2, а да добавим нова редакция в изр. 1 на ал. 2 на чл. 264, а именно: „Държавните съдебни изпълнители осъществяват принудително изпълнение на частни притежания, както и публични вземания, установени от органите на съдебната власт в полза на бюджета”.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: А моето предложение е, по повод редакцията на ал. 2 на чл. 264, приемайки, че не е сполучливо отразен смисъла, който наистина сме вложили в нашето предложение, е, просто второто изречение да приключи до думичката „вземания”.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Тогава ще възникне въпроса кой може да ги възлага. Кой орган в лицето на държавата може да ги възлага?

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Всеки орган на държавата, според мен.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Известен е един казус, който върви в Хасковския район със странно интерпретиране, затова мисля, че редакцията, която предлагам /не че държа на нея/ е по-чиста просто. Кои вземания събира ДСИ-то?

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Защо другите държавни органи да не могат да направят ... на държавните съдебни изпълнители?

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Защото си има официален орган на НАП, която е създадена затова. Ние искаме да решим въпроса за съдебните вземания, които те не събират в продължение на години.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Аз си мисля, че по този начин се изравнява статута на държавните...

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Само вземанията на съдебната власт. Пояснявам тогава. Редакцията, която предлагам, е да събира и вземанията на съдебната власт, които са публични – точка. Защото ние знаем, че има, има НАП, която е специализираният орган, който събира публичните държавни вземания на всички други публични субекти в държавата. Факт е, че от 7-8 години само по отношение на съдебните вземания този орган бездейства, налага тази промяна. /говорят помежду си, без микрофон/

ГАЛИНА КАРАГЪЗОВА: Уважаеми колеги, за да изчистим изобщо проблема, който съществува по отношение събираемостта на присъдените суми в полза на държавата чрез ВСС, понеже спорът е точно по отношение характера на вземанията за някои от тези, не зная дали не е по-хубаво да не ги наричаме „публични”, а направо да ги изброим изчерпателно.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Всъщност НАП като орган е решила, че разноските, които се правят от органите, не са публични. /Г. Карагъзова: Не са публични вземания, а са частни./Никой друг не прави такова тълкуване, никой.

ГАЛИНА КАРАГЪЗОВА: За нас е важно да има яснота точно по характера, а кой ще ги събира и по какъв ред...

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Аз не знам така дали ще го решим този въпрос.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Колеги, извинявам се пак, но това, което предлагаме е в хармония с § 211 от измененията в ЗСВ, който предлага нова разпоредба на чл. 163 „а“ в ДОПК, текста на която гласи, че публичните вземания, установени от органите на съдебна власт в полза на бюджета може да се възлагат за събиране на държавните съдебни изпълнители по реда на ДОПК. В тази връзка беше и моето.../прекъсната/

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: Но това не решава спора кои са публични, защото в изброяването на 162 от ДОПК не са включени и оттам възниква спора ни с НАП. Това, че ние ще ги наречем „публични“.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Колеги, ако ние го предложим това, аз дори имам дълбоко съмнение, че в хода, дори ако щете на съгласувателната процедура ще има противопоставяне от страна на Министерство на финансите .../намесва се Каролина Неделчева - те никога няма да се съгласят да приемат специална редакция, че те са публични/ Юлиана Колева - винаги ще бъде спорен въпроса дали с този законопроект ще бъде изменен ДОПК, така както очакваме.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Затова въпросът е със ЗСВ да си го решим въпроса. Факта, че това са вземания, установени от съдебната власт, те са присъдени с акт на съдебната власт и затова ги обвързваме кумулативно. /говорят помежду си/

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Тогава да вземем една такава редакция: на държавните съдебни изпълнители могат, предложение за редакция на 264, ал. 2, изречение 2: на държавните съдебни изпълнители могат да бъдат възлагани за събиране вземания на

органите на съдебната власт. Казвам го на микрофон, за да се запише.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Уважаеми колеги, тъй като така или иначе не повдигнахме тази тема извън становището на ИВСС по възложените му нови правомощия как да ги осъществява може би все пак ако смятате, че е необходимо да погледнем и предложението за изменение на чл. 195, с допълнението в ал. 1, т. 6. Това са раздела за „Несъвместимост“. В момента 195, т. 6 предвижда, че докато заема длъжността съдия не може да членува в политически партии, коалиции, организации с политическа цел, да извършва политическа дейност, както и да членува в организации или да извършва дейности, които засягат независимостта му, т.е. членуването в организации и извършване на дейности, засягащи независимостта са две отделни самостоятелни хипотези, които биха довели до несъвместимост ако установи тяхното съществуване. Предлага се ново изречение в точка б, която да гласи: за членство в организации или извършване на дейност, засягаща несъвместимостта се смята членството в, или осъществяване на действия, или бездействия, в полза на неперсонифицирана организация, т.е. даваме дефиниция за членство в организация или извършване на действия или бездействия, свързани с такава организация, но не и за другата хипотеза, дейност, засягаща независимостта на съдебната власт, когато тази организация действа в резултат на непублични правила и процедури. Непублични, бихме могли да се почудим какво означава „непублични“ и какво би означавало извършване на дейност, изразяващи се в действия или бездействия. Сега тук с колежата Колева малко може би в кръга на шегата се опитаме да помислим дали ако выпуска ни от гимназията периодично, всяка година

организира някакво събиране, посещавайки едно такова събиране, неперсонифицирано, не по определени правила би означавало действие или бездействие, малко в кръга на шегата, но ми се струва, че не се дава дефиниция на това какво е дейност, която засяга независимостта му, още повече проверките за накърняване независимостта на съдия, прокурор и следовател, които трябва да извършва Инспектората, там има една по-друга дефиниция какво представлява действия, които водят до накърняване независимостта на съдията, прокурора или следователя, някак си ми се струва, че няма добър синхрон между предложението за допълнението към ал. 1, т. 6 и тази дефиниция, която е дадена в раздела за Инспектората относно проверките за действия, накърняващи независимостта на съдията. Просто няма съвпадение най-малкото.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Който има становища за протокола да ги казва.

НЕЗАБРАВКА СТОЕВА: Уважаеми колеги, много време отделихме на законопроекта, струва си, защото определени неща няколко пъти повторени от нас сякаш ни чуват и виждаме определени наши предложения, макар и след по-продължителна битка приети.

Мен ми се иска да кажа няколко думи пак в част от продължителността на битката за темата за конфликт на интереси, проверките по почтеност, независимост, защото не се отричам от това, което изразих като становище в обсъжданията по ЗСВ на заседанието май месец и определени неща, които въздигнахме тогава във възражения общо взето не са взети предвид, една съвсем малка част и аз в определени части по процедурата малко не зная какво се получава.

Преди да започна конкретното си изложение правя следното уточнение - в общественото пространство съществува и се налага едно мнение, че видите ли защото магистратите ги е страх от Закона за конфликт на интереси затова те имат в определени части по-остри становища. Смятам, че това е дълбоко невярно, защото материята за конфликта на интереси и сега се отнася и за магистратите. Проблемът, далеч съм от мисълта да твърдим, че магистратите трябва да останат извън закона и определени регламентации по отношение на конфликта на интереси не трябва да се отнася до тях. Отново се връщаме към проблема за прецизната регулация на тази материя.

На първо място, и в предходно заседание, и по време на заседания на Съвет по съдебна реформа се постави въпросът за анонимните сигнали. Ако тук няхаме изричното становище на Министерство на правосъдието по тази тема за анонимните сигнали, в Съвет по съдебна реформа се получи еднозначно решение анонимните сигнали да отпаднат. Сега, сега в проекта, който тук е предложен предложението е нито има докрай анонимен сигнал, нито има докрай конкретен сигнал, „нито е риба, нито е рак“. Какво имам предвид, с оглед на това, че параграфите стават малко по-отдалечени, аз ви моля да насочите вниманието към чл. 175 „л“, ал. 5, това, което е в проекта на закона. Точка 1 вижте как говорят, какво трябва да съдържа сигнала. Точка 1: трите имена, адрес, телефон, на кого! Може ли да имаме такава редакция! Вероятно е на жалбоподател, защото в точка 2 е името на лицето, срещу което се подава и това изрично трябва да го предложим да застане в редакция или, но забележете имаме една нова ал. 8, по силата на която главен инспектор ще е отговорен да осигурява технически възможности за подаването на сигнали като осигурява комуникация

с подателя, но не позволява разкриването на неговата самоличност, т.е. ще имаме анонимност или няма да имаме анонимен сигнал и по силата на какво главен инспектор ще позволява или няма да позволява разкриване самоличността на подателя. Не разбирам това предложение за подобно уреждане, при положение, че нали ви казвам, в Съветът по реформа еднозначно се прие, че от философията за анонимните сигнали ще се откажем. В тази връзка отново поддържам, че тази част от законопроекта по изменение на ЗСВ трябва да се гледа или успоредно, или след като бъде приет антикорупционния закон. Защо. Защото по отношение на публичните личности, по отношение на имуществените декларации и конфликта на интереси ще има общи части, обща нормативна регламентация, която ще се отнесе съответно и за магистратите, но в никакъв случай не би следвало да се приеме първо Закона по изменение и допълнение на ЗСВ, а след това да се уреждат или преуреждат части на антикорупционния закон. В тази връзка и това е всъщност част от доказателството за последователност и общ режим по отношение конфликта на интереси за всички публични личности.

На следващо място аз ще ви моля да обърнете внимание на разпоредбата на чл. 175 „п“. Стана дума в предишното обсъждане, отново насочвам вниманието и ще ви моля да не подкрепим тези предложения, така както са посочени в ал. 2 и ал. 3. Дебатът, само в едно изречение ще ви припомня, се разви върху това какво ще се разбира под общо производство, като ние и тогава се обединихме и аз смятам, че няма причина да имаме отстъпление от тази наша позиция, че става дума за специално производство по установяване на конфликта на интереси, което ще се развива по правилата на глава 16, т.е. по реда на Правилата за

дисциплинарните производства. Интересно е последното изречение на ал. 2 и тук отново казвам, че това трябва да е наша категорична позиция по отношение на антикорупционния закон. Веднъж логично е да е само производство по установяване или липса на конфликт на интереси, а тук сякаш се прави едно производство, в което има хем конфликт на интереси, хем дисциплинарно производство, с което, и в което като втори диспозитив ще налагаме директно наказание. И сегашната уредба, и досегашната уредба на конфликта на интереса говори, че следва да е налице влязло в сила решение, което подлежи на съдебен контрол пред Върховен административен съд, защото става дума за тежко нарушение и едва след това навсякъде и по подобен начин вероятно ще бъде решен по отношение на всички останали публични личности, след което на основание на влязлата в сила решение по установен конфликт на интереси ще е самостоятелно основание и ще отиде в категорията евентуално на несъвместимостта по реда на 195, макар че и сега няма пречка да се случва това, така като е общия текст на сега действащия закон, но в едно и също производство да имаме текст установява и забележете, налагане на дисциплинарно наказание. Тук, при положение, че очаквана предпологаемост е това да бъде отстраняване от длъжност, извинявайте, за какво друго дисциплинарно наказание, ако се съгласим този текст да остане в тази си редакция.

Така, че аз предлагам тук изцяло отново да не се съгласим с така предложения проект.

На следващо място ви моля да обърнете внимание на разпоредбата на чл. 175 „б“, точка 9, не че другите са много приемливи обстоятелства, но има части, които изключително много смущават и отново може да е основание в определени моменти за

саморазправа. Какво ще ни задължава и ще задължава този закон евентуално за деклариране. Получавам подарък компютър 1500 лв. и съответно това ще трябва да го покажа в декларация по образец по конфликт на интереси. Това ни говори в бъдеще време точка 9, буква „в“, дадени обезпечения, други плащания с единична цена над 1000 лв. Никой не казва, че трябва да бягаме от евентуални подаръци, но отиваме в една граница и в изисквания, които според мен нищо няма да решат, напротив - създават допълнителни административни задължения за саморазправа едва ли не, защото поне тук границата да бъде над 5000 лв., защото живеем във време, в което подобна граница 1000 лв. изглежда прекалено нисък прага.

На следващо място ви моля да вземете предвид разпоредбата на чл. 175 „к“. Тук са дадени определения на проверка за независимост, за проверка на почтеност, за проверка на конфликт на интереси. Ами изключително стеснително е полето на проверката по конфликт на интереси, само който евентуално, вижте редакцията, който приема евентуално облаги. По същият начин във връзка с проверките за независимостта, който упражнява или се поддава на натиск. Извинявайте, подобни редакции, първо как ще се установява и второ - това с упражняването и поддаването на натиск, и вижте, в каква редакция са написани - натиск, заплахи, стимули, преки или косвени. Когато ние въздигаме конституционно установения принцип по независимостта в никакъв случай нямаме предвид точно това, което е написано в обхват на проверка по отношение на независимостта. И не на последно място отново искам да насоча вашето внимание, особено по отношение на проверките за почтеност. Ами сякаш почтеността дотук и нашето понятие за почтеност от това, което самия Кодекс за етично поведение на българските магистрати посочва леко се разминава с

това - да, може и това да е проверка, но в никакъв случай само това по приемането или неприемането на облагите.

Отново насочвам вниманието и това ще са текстове, които ще създадат много проблеми 175 „з“, ал. 1 и 175 „ж“, ал. 4 - до 20 000 лв. ще може да извършва, а редакцията така както е направена, първо аз не разбирам защо до 20 000 лева Инспекторатът ще може да се произнася, ще констатира, ще санкционира, а над 20 000 лв. това ще се случва от другите органи, при положение, че предмета на регулация, предмета на проверка в крайна сметка е един и същ. Да, размерът има значение, но той е само в частите относно несъответствията по декларираните обстоятелства.

С разпоредбата на чл. 108 „г“, ал. 2 отново в проекта на закона освен, че, няма как да избягаме главен инспектор да е административно-наказващ орган в частта относно установяването на нарушения по евентуално действащия закон, но аз не разбирам защо и как той, главният ни инспектор ще слага или ще постановява глоби от 2000 до 20 000 лв. на управители на търговски дружества, на представители на банки или и на други кредитни институции. Тук е възложена компетентност на главния инспектор, извън изобщо конституционно установените му правомощия и права, и в този смисъл текста отново следва да бъде, или да се отмени, той може да прави предложения в тази посока, но в никакъв случай няма как да му бъде определено качеството на административно-наказващ орган.

Вероятно пропускам, темата е изключително обширна, отново повтарям, че декларациите и какво ще се случва с декларациите, които до този момент съществуват във връзка с правоприемството от страна на Комисия по конфликт на интереси,

извинявам се за повторението, но за самия ВСС е важно къде ще отидат настоящите декларации, настоящите регистри публични по Закона за конфликт на интереси. Благодаря. Давате ми право ако нещо допълнително се сетя, в краткост да взема още веднъж думата. Благодаря.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Аз само искам да задам един въпрос. Г-жо Стоева, аз бих искала да изразите отношение по становището на Инспектората по тези въпроси, защото е важно за нас, за да вземем решение дали и доколко подкрепяме становището на Инспектората. Това е важно според мен.

НЕЗАБРАВКА СТОЕВА: Благодаря, колега Колева, че ме подсетихте. Смятам, че принципно трябва да изразим подкрепата си в становището подробно, и първото, и второто предложение на Инспекторат към ВСС в определени части във второто те леко промениха, но то е в резултат на това, че нещо се приема и две неща по-нататък не се приемат, така че според мен правилното е да изразим принципната подкрепа на становището на Инспекторат към ВСС.

ЕЛКА АТАНАСОВА: Само да маркирам, че на вашето внимание е едно становище във връзка с новата глава 18-а от законопроекта, която касае отстранителни изявления и процесуални действия ... Има няколко общи бележки, част от тях съвпадат и с едно становище на ВСС относно обсъжданията в работните групи, а именно то е задължението, т.е. то е във връзка с разпоредбите в тази глава, които предвиждат ВСС да съгласува редица свои действия с министъра на правосъдието. В предходните редакции на законопроекта беше използван изрази дори „съвместно“ с министъра на правосъдието, сега тези изрази са заменени със „съгласуване с министъра на правосъдието“ и само в една норма,

това е разпоредбата на чл. 360, буква „т“ е посочено, че Пленумът на ВСС и министъра на правосъдието явно съвместно приемат Наредба за воденето, отстраняване и достъпа на един регистър. В становището си съм се противопоставила на тази съгласувателна роля на министъра на правосъдието, като същото е обосновано с обстоятелството, че подобна роля на министъра на правосъдието не се предвижда както в Концепцията за електронно управление и е-правосъдие, така и в същата стратегия, напротив в раздел 3 от Стратегията „Принципи на електронно управление и електронно правосъдие“ изрично за сектора „Правосъдие“ е отбелязан конституционния принцип за спазване и гарантиране на независимостта на съдебната власт, така че като цяло предложенията са за отпадане на текста „съгласувано с министъра на правосъдието“ и съм обосновала мотивите, те са подробни и няма да ги посочвам.

И следващата част от становището ми е посветено на едни срокове, които се въвеждат с преходните и заключителните разпоредби от закона, обосновала съм приемането на шестмесечните срокове по приемането на въпросни правила и наредби от ВСС, той Съветът трябва да е много организиран, защото от тях зависят последващите действия, а пък не може да са по-дълги, защото ще забави въобще реформата в сектор „Правосъдие“.

И само една забележка - имаме към един петгодишен срок, той е по § 207 и касае оперативно съвместимия обем на електронни дела, документи и друга информация между използваните в съдебната власт информационни системи. Предложението е той да се промени на три години, тъй като в този период ВСС ще въведе Единна информационна система на ... , ще

осъществи подобна оперативна съвместимост, няма смисъл за една година Съвета да хвърля ресурси да ускорява тази оперативна съвместимост между досега действащите няколко информационни системи за съдилищата, след като ще има една единна информационна система. Това в общи линии е становището.

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: Колеги, моля за почивка. 11 човека сме в залата.

С правото си на най-старша прекъсвам заседанието, поради липса на кворум.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:
СВЕТЛА ПЕТКОВА

/След почивката заседанието продължава под председателството на Димитър Узунов/

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, продължаваме работа по обсъжданата тема.

Г-жо Колева, имате думата.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Ако сме изчерпали забележките и становищата да приключваме.

Колеги, ако становищата и предложенията са изчерпани и критиките, разбира се, към отделните текстове мисля, че стана

ясно, че на Правната комисия ще се падне ангажимента да ги обобщим, но обобщението ще бъде, в смисъл ще бъдат подредени по текстове и съответно, съобразно логиката в самия законопроект. Аз мисля, че ясно стана кои предложения се подкрепят безрезервно, кои текстовете са самостоятелно предложение на колегиите, така че в тази посока ще се опитаме по някакъв начин и това да разграничим, без да прилагаме гласуване в случая, защото ако сега започнем да гласуваме всички предложения, просто ще стане твърде продължително обсъждането и така предлагам да го направим. Ако има някакво неодобрение, друг вид предложения също сме готови да го изслушаме.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Колев.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Колеги, в момента комисията е предложила диспозитив „съгласува“ със съответните забележки. Аз сутринта започнах с това, че съм направил конкретни възражения, но сега след като участвах в дебата мога да кажа, че те просто бледнеят на фона на това, което чух при този дебат, по възраженията. Затова конкретното ми предложение е диспозитива да не бъде „съгласува“. Няма как да има такъв подобен диспозитив когато практически почти по всички текстове, които са предложени има възражения или пък има предложения за различни редакции, които на практика променят смисъла на това, което е предложено. Затова прякото ми предложение е да бъде „не съгласува“, като възраженията, които се направиха днес да бъдат мотивите за това несъгласуване. Това е конкретното ми предложение. Аз предлагам такъв диспозитив да гласуваме.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Заповядайте, г-н Кожарев.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: Уважаеми колеги, аз правя едно такова предложение - тъй като едното предложение на комисия по

„Правни въпроси" е съгласува, а току-що чухме становището на г-н Колев, който предлага да вземем решение „не съгласува", аз предлагам да използваме изразите, такива каквито са в чл. 27, ал. 1 от Закона за нормативните актове и в чл. 15, ал. 1 от Указ 883 за прилагане на Закона за нормативните актове, където изразите са „становище", мотивирано становище. И тъй като считам, че ние не можем да мотивираме единно становище, имаме разнообразни становища на всеки един от нас или на групи от нас по различните текстове, или пък имаме отрицателни становища по предложените ни текстове предлагам следното - вместо да натоварваме Правна комисия да обобщава толкова различните ни становища, според мен наистина голяма част от тях са носители на огромна критика към законопроекта, да запишем в проект за решение и да гласуваме становище, че законопроекта не отговаря в цялост на изискванията на Конституцията и сега действащия ЗСВ по отношение регулиране обществените отношения в съдебната власт и към това становище да приложим вместо мотиви, това да бъде диспозитива, вместо мотиви да бъде протокола от днешното заседание. Това да бъдат мотивите. Диспозитивът да бъде този - законопроекът не отговаря в цялост на изискванията на Конституцията и сега действащия ЗСВ по отношение регулиране обществените отношения в съдебната власт. Към това добавяме тези мотиви, които всъщност се съдържат в нашите изказвания в протокола. Аз считам, че по този начин просто ще разтоварим Правната комисия от една огромна по мащаб трудоемка дейност да обобщава толкова разнообразни становища.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жа Карагьозова.

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: Благодаря Ви, г-н Узунув. Уважаеми колеги, призовавам ви да гласуваме проекта на решение така както е предложен от комисията по „Правни въпроси", защото

това е коректния диспозитив. В случая не е приложим Закона за нормативните актове, дотолкова доколкото ние не сме Министерския съвет, за да се грижим за законосъобразността. Ние сме в рамките на една съгласувателна процедура, която се движи по реда на Правилника за структурата и организацията на работата на Министерския съвет и неговата администрация, в който случай относими са текстовете от този правилник, чл. 20, 21 и 22. Законопроектите се внасят с писмени доклади и проект на акта. В докладът изрично се отбелязват кои бележки от получените становища се приемат и кои не, и съображенията затова, като реда за получаване на становищата е уреден в следващия текст и вносителя представя доклада задължително придружен от становището на останалите органи. Становището на останалите органи само и единствено по техническата причина да е по-обобщено, по-лесно четимо, в случая ние сме един от останалите органи, към които е насочена съгласувателната процедура, затова беше направено предложение Правна комисия да го обобщи. Ако искате становището на органа така или иначе е обективизирано в протокола от днешното заседание и станалите изказвания, няма пречка и това да го направим, да го приложим, тъй като то на практика съдържа бележките по отношение предложения ни проект на закона. Няма никакво място за несъгласуване, за писане на становища кое е законосъобразно и кое не е законосъобразно, още по-малко пък конституционно съобразно, ние изобщо нямаме в момента такива правомощия, пак казвам, в рамките на една съгласувателна процедура сме, точното наименование на това, което трябва да направим е да дадем едно становище и своите бележки при несъгласие с някои от предложенията в акта.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Кожарев.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: Много думи, г-жо Карагъзова, които са лишени от правен смисъл да Ви кажа, защото и в самото писмо на Министерство на правосъдието е засегната тази тема, става въпрос за чл. 26 и следващите от Закона за нормативните актове. Това е съгласувателната процедура. Становище. Няма друга след това. Ние сме заинтересовано ведомство. Тъй, че колкото и да казахте толкова много неща кое как и какво е в крайна сметка опирам до понятието „становище“. Така, че аз затова го предлагам. Становище, а пък когато се съгласува един законопроект на първо място винаги трябва да се спазват разпоредбите на ЗНА за изработване на законопроекти, а това означава да бъдат или да не бъдат съответни на Конституцията, респективно на принципите ѝ, и в крайна сметка Вие самата тук в този дебат сега и миналия път, и видяхте, и Вие, и ние всички, че твърде много проблеми не са решени в законопроекта. Никой не иска този законопроект да не стане закон, но нека да стане добър закон. Та заради това аз предлагам простото нещо - всеки каквото е казал да бъде отразено, като се изпрати протокола. Това ще бъдат всъщност мотивите ни. Или искате Правната комисия отново, за сетен път и без това отложихме заседанието за даване на становище, отново да се мъчи да обобщава толкова разнообразни мнения. Предлагам нещо практично. Това няма да убие Министерство на правосъдието, нито нещо ще се разтури в него, защото сме казали така. Имаме това право. Така, че аз затова го предлагам, мисля, че е практично. В крайна сметка намерихме ли нещо единствено и само положително в тези разпоредби, които са ни предложени, защото ако го намирахме нямаше толкова много да дебатираме вече повече от половин ден. Всички видяхме, че имаме твърде много критики.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Кожарев, благодаря.

Преди да дам думата на г-жа Ковачева, която я поиска, само да ви кажа, че до понеделник едва ли ще стане готов стенографския протокол.

Заповядайте, г-жо Ковачева.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Уважаеми колеги, аз ще подкрепя решението на комисията по „Правни въпроси“ законопроекта да се съгласува със забележките, които всеки от нас е направил днес. Обстоятелството, че дебатът продължи дълго не означава, че ние сме отхвърлили изцяло предложенията, напротив, имахме спорове по конкретни текстове, имаше конкретни предложения, както каза г-жа Колева по някои от тях сме постигнали съгласие, по други ще бъдат отразени като предложения на членовете на колегиалния орган и ще бъдат изпратени на Министерски съвет. Няма никаква причина да не съгласуваме законопроекта в неговата цялост, още повече всички ние сме работили достатъчно дълго по този законопроект както в работните групи, така и в Съвета по съдебна реформа, изразявали сме своите становища и това, което коментирахме, включително и днес е, че след обсъждането, което беше проведено в присъствието на г-жа Захаријева, на съдия Пунев и колеги от администрацията на Министерство на правосъдието много голяма част от нашите предложения намериха своето място в изпратения ни окончателен проект за изменение и допълнение на ЗСВ. Мисля, че не е толкова, как да кажа, не трябва толкова много да се засягаме от думите помежду си и да бъдем по-внимателни в квалификациите един към друг, защото както сме се убедили, всички сме добри в това отношение, ние нямаме за цел днес подобни упражнения, а да се произнесем по изпратения ни законопроект за съгласуване.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, ясни са предложенията. Първото предложение - съгласува проекта, второто предложение - не съгласува и третото предложение - законопроектът не отговаря, така както колегата Кожарев го формулира.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: В цялост.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Подлагам на гласуване най-напред предложението на комисията по „Правни въпроси“ - съгласува проектът на закона. Режим на гласуване. 8 „за“, 10 „против“ решението на комисията, която предложи този диспозитив.

Подлагам на гласуване предложението на г-н Колев - не съгласува проекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт. Режим на гласуване. /На таблото излиза резултат: 10 гласа „за“, 8 „против“/

Колеги, с оглед резултата по този точка намирам, че е безпредметно да гласува другото предложение.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: А взехме ли решение да приложим протокола?

/След проведеното явно гласуване/

24. ОТНОСНО: Обсъждане проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

НЕ СЪГЛАСУВА проекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Резултатът на това гласуване означава, че ние в цялост не възприемаме предложения законопроект. Мен ми е много трудно да кажа в какво съотношение беше нашето несъгласие към съгласие по приложените норми от законопроекта, едва ли е в съотношение повече от 50 несъгласие, част от забележките ни бяха чисто редакционни. Малко обезличихме участието на членове на ВСС в работните групи, собствената ни роля в становище по законопроекта. Съжалявам, че резултатът е такъв, но както се казва - цифрите имат значение, а не съдържанието.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Стоева.

НЕЗАБРАВКА СТОЕВА: Благодаря. Уважаеми колеги, аз правя второ предложение за проект на решение - подкрепя възраженията на ИВСС по този законопроект.

ГЛАСОВЕ: Ние не го съгласувахме.

НЕЗАБРАВКА СТОЕВА: Добре. Оттеглям. Благодаря.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Найденова.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Колеги, за да може да се съсредоточим върху наистина останалата сериозна част по дневния ред за днес, която беше довършване работата по Правилника за дейността на ВСС и неговата администрация и предложенията на главния секретар, касаещи промени в структурата на администрацията, нека да отложим разглеждането на тези две точки от днешния ред за следващо заседание.

Процедурно ми е предложението.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Ковачева.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Само искам да кажа две изречения във връзка с решението, което взехме.

Не за първи път изпадаме в подобно положение, не знам дали е за последен, това е своеобразна, бих я нарекла „пирова победа“, над самите нас обаче, защото законопроекът ще влезе в Министерски съвет, ще влезе и в Парламента и не знам колко ще ни чуват оттук насетне. Опасявам се, че твърде малко. И всичко, което можеше да се коригира, и което можехме да променим, да продължаваме да настояваме да се промени и в Народното събрание, трудно вече ще го защитаваме, защото ние всъщност не се съгласихме с редакцията на чл. 28, имахме забележки по отношение на процедурите по атестиране, но те по-скоро касаеха сроковете и там можеше да се постигнат съответните редакции в закона, така че да бъдат в полза на колегите, а да не забравяме и в наша полза, защото ние също ще се върнем в тези органи на съдебната власт и имахме известни забележки по отношение на Главна дирекция „Охрана“ и Националния институт на правосъдието. По всички останали текстове, които касаеха съдийското самоуправление ние не сме гласували, имаше становище на двама колеги, които не са съгласни, аз не чух останалите. Нямаше забележки по отношение на принципите за атестиране, които се въвеждат, нямаше забележки по отношение на изборните процедури на административни ръководители и на заместници. Никой нищо не каза по Главата „Дисциплинарни производства“. Какво не съгласувахме всъщност, уважаеми колеги!

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Колев.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Абсолютно съм против подобно обобщение. Какво точно сме били против може да направим извода едва след като видим протокола и изказванията. Аз лично считам, че нашите несъгласия надхвърляха 50 % от текста. Това е реалността. Затова когато направим протокола и направим

изводите на Съвета, тогава ще направим обобщенията. Да правим предварителни обобщения, да насаждаме мнението, че ето, видите ли, отново не направихме нищо, дайте да изчакаме протокола да го видим колко са възраженията и какви са те. Ние на този етап не можем да го направим.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, има процедурно предложение на г-жа Найденова. Г-жо Карагъзова, нека не се повтаряме.

ГАЛИНА КАРАГЪЗОВА: Само една реплика към г-н Колев.

Г-н Колев, в съгласувателната процедура не се мерят, как да кажа, количество отрицателните и положителните становища. Съгласувателната процедура, така както е разписана в Правилника за структурата и организацията на работата на Министерския съвет събира становища от компетентните органи, които би следвало да бъдат съобразени на първо място от вносителя на проекта на съответния акт, независимо какъв е той по степен и съответно да бъдат взети предвид и от органа, които ще се произнесе, от самият Министерски съвет. Няма защо да си повтаряме тези азбучни истини. И в момента желанието „да натрием носа“ на Министерството и на авторите на законопроекта просто изигра една лоша шега на нас, защото една огромна част от предложенията, които ние в момента не съгласувахме са направени именно от ВСС като орган. Сами зачертахме многогодишния си, бих рекла, труд. Г-жа Итова на всеки форум повтаря откога ние правим предложения във връзка с атестиранията, във връзка с конкурсите и с още други редица проблеми, които сме срещали в работата си, свързани с кариерното израстване на магистратите, дисциплинарната дейност и т.н., и т.н. И когато тези предложения намериха отражение в

законопроекта ние с лека ръка, по някакви други, съвсем различни, конюнктурни съображения постановихме това решение.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Заповядайте, г-жо Колева.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Аз колегиално бих предложила, помолила, някои от колегите, които гласуваха „против“ съгласуването със забележки, изключая г-н Колев, защото той мотивира гласуването си „против“, също да бъде така добър да го мотивира, защото досега не чухме нито едно друго становище по този въпрос.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, имаме процедурно предложение. Позволете ми накрая да ви кажа следното, че въпреки, че гласувахме диспозитив „не съгласува“, по същество ние съгласувахме законопроекта. Не го забравяйте това! Напротив - дадохме много подробни становища.

Подлагам на гласуване предложението на г-жа Найденова - отлагане на точка 25 и 26. Режим на гласуване. /шум в залата/

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Само една добавка, наистина техничен е въпрос на уточнението, но освен, че взехме решение „не съгласува“, поради причините, които аз подкрепям изцяло, предложени от колегата Колев, но взехме ли решение, че становището по същество на органа, на ВСС е изложен, по законопроекта е изложено в протокола, който ние изпращаме.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Заповядайте!

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Уважаеми колеги, ние нямаме становище на органа.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Намира се в протокола.

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: Имаме дебат! Становище нямаме!

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Уговорката ни беше, че там, където имаме различни становища ще бъдат представени, обобщени и представени. Становище текст по текст на ВСС, което да бъде изпратено и представено като такова не съществува. Аз не съм съгласна с много от предложенията, които бяха направени, но не съм апострофирала, точно защото се разбрахме, че всеки ще изложи собственото си виждане, ще бъде посочено след това в протокола и ще бъде изпратено в този вид. Ако е трябвало да се гласува и да се обсъжда, тогава трябваше по друг начин да процедираме! Така, че становище на органа нямаме! Има протокол.../шум в залата/

ДИМИТЪР УЗУНОВ: В процедура по гласуване сме.

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Правя едно-единствено предложение, ако го приемете - препис от протокола да се изпрати, заедно с решението на Министерство на правосъдието.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Гласувайте.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Процедурното предложение за отлагането на двете точки.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: С 18 „за“ отлагаме разглеждането на двете точки за следващо заседание.

/След проведеното явно гласуване/

25. ОТНОСНО: Обсъждане на проект на Правилник за организацията на дейността на Висшия съдебен съвет и неговата администрация

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ОТЛАГА разглеждането на точката за следващо заседание на ВСС.

26. ОТНОСНО: Доклад от главния секретар относно минимални промени в структурата и числеността в администрацията на Висшия съдебен съвет, наложени от измененията на ЗСВ

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ОТЛАГА разглеждането на точката за следващо заседание на ВСС.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Поради изчерпване на дневния ред, закривам заседанието!

/Закриване на заседанието - 16. 40ч./

Стенографи:

Таня Младенова

Невенка Шопска

Лидия Здравкова

Зоя Костова

/Изготвен на 16.06.2016 г./

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ДИМИТЪР УЗУНОВ